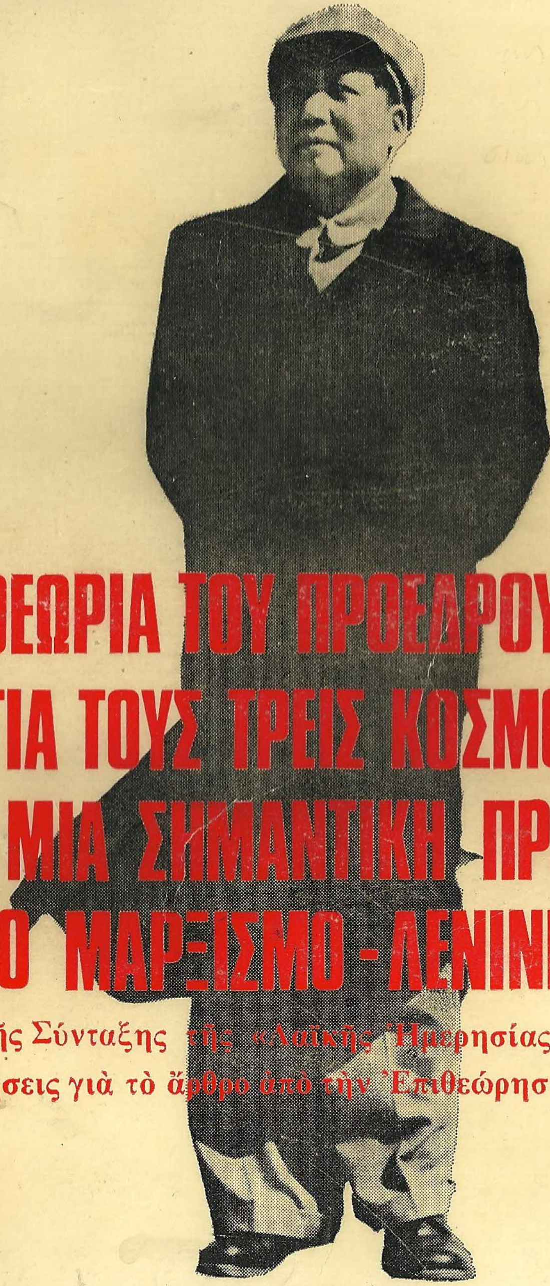

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΚΟΣΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΜΑΡΞΙΣΜΟ - ΛΕΝΙΝΙΣΜΟ

Ἄρθρο τῆς Σύνταξης τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερησίας» τοῦ Πεκίνου

Ἐπεξηγήσεις γιὰ τὸ ἄρθρο ἀπὸ τὴν Ἐπιθεώρηση τοῦ Πεκίνου

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΚΕ — ΑΘΗΝΑ 1977

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΛΑΟΙ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Τυπογραφεῖον «ΓΛΑΥΚΗ» - Φ. Παναγόπουλος καὶ Σία Ο.Ε.
Σαχτούρη 8 - 10 (Πλατεία Κουμουν.) Τηλ. 32 14 631 32 16 848

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΚΟΣΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΜΑΡΞΙΣΜΟ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟ

Ἡ μπροσούρα αὐτὴ περιέχει τὸ ἄρθρο τῆς Σύνταξης τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερησίας» «Ἡ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους εἶναι μιὰ σημαντικὴ προσφορὰ στὸ Μαρξισμὸ - Λενινισμὸ» ποὺ πρωτοδημοσιεύτηκε τὴν 1η Νοέμβρη 1977 στὸ Πεκίνο Μεταφράστηκε μὲ εὐθύνη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος Ἑλλάδας (ΕΚΚΕ) ἀπὸ τὴν Ἐπιθεώρηση τοῦ Πεκίνου.

Περιέχει ἀκόμα ἐπεξηγήσεις γιὰ τὸ ἄρθρο, ποὺ δημοσίευσε ἡ Ἐπιθεώρηση τοῦ Πεκίνου.

ΕΚΔΟΣΗ Ε.Κ.Κ.Ε. — Ἀθήνα, Δεκέμβρης 1977

Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1955, ὁ σύντροφος Τσοῦ Ἐν-λάϊ συμμετέχει ἀπὸ τὴ μεριὰ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας στὴν Πρώτη Ἀφρο-Ἀσιατικὴ Συνδιάσκεψη ποὺ συγκλήθηκε στὸ Μπαντοὺνγκ τῆς Ἰνδονησίας.

Ἀνάμεσα στὸ Δεκέμβρη τοῦ 1963 καὶ τὸ Φλεβάρη τοῦ 1964, ὁ σύντροφος Τσοῦ Ἐν-λάϊ συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν σύντροφο Τσὲν Γί, ἐπισκέπτεται τὴν Ἀλβανία, δέκα Ἀφρικανικὲς καὶ τρεῖς Ἀσιατικὲς χῶρες, δυναμώνοντας ἔτσι τὴ φιλία καί τὴν ἀλληλεγγύη ἀνάμεσα στὸν κινέζικο λαὸ καὶ τοὺς λαοὺς αὐτῶν τῶν χωρῶν. Στὴ φωτογραφία, οἱ σύντροφοι Τσοῦ Ἐν-λάϊ καὶ Τσὲν Γί ἐπιστρέφοντας στὸ Πεκίνο, γίνονται ἀντικείμενο θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τοὺς κάτοικους τῆς πρωτεύουσας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Μπροστὰ στὴν κρίσιμη κατάσταση ποὺ περνάει σήμερα ὁ τόπος καὶ ὁ λαός μας ἐξαιτείας τοῦ αὐξανόμενου ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις, τὶς ΗΠΑ καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, καὶ μπροστὰ στὶς ἀπειλὲς ἑνὸς πόλεμου ποὺ φέρνει αὐτὸς ὁ ἀνταγωνισμός, γιὰ ὅλους τοὺς πραγματικοὺς κομμουνιστές, τοὺς πατριῶτες καὶ δημοκράτες, τὴν ἐργατικὴ τάξη κι ὅλο τὸ λαὸ τῆς χώρας μας προβάλει σήμερα πιὸ ἐπιταχτικὰ παρὰ ποτὲ τὸ καθῆκον τῆς πλατειᾶς πατριωτικῆς ἀντιηγεμονιστικῆς δημοκρατικῆς ἑνότητας τοῦ λαοῦ.

Γιὰ νὰ μπορέσει ὁ λαός μας νὰ καταχτήσει αὐτὴν τὴν ἑνότητα, πρέπει σήμερα περισσότερο παρὰ ποτὲ νά ξεκαθαρίσουμε μὲ τὸ «ποιοὶ εἶναι οἱ φίλοι μας καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἐχθροί μας», μὲ ποιοὺς ἔχουμε νὰ ἑνωθοῦμε καὶ ἐνάντια σὲ ποιοὺς ἔχουμε σήμερα νὰ κατευθύνουμε τὰ κύρια πυρὰ τῆς πάλης μας.

Στὴν ἀντιμετώπιση αὐτοῦ τοῦ σοβαροῦ ζητήματος, ἔχουμε νὰ στηριχτοῦμε ἀποφασιστικὰ στὴ λαμπρὴ θεωρία τοῦ Πρόεδρου Μάο Τσετούνγκ γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους. Ὁ Πρόεδρος Μάο μ' αὐτή του τὴ θεωρία ἄφησε πρὶν τὸ θάνατό του ἕνα πανίσχυρο ἰδεολογικὸ ὅπλο στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο, τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη γιὰ τὴ νικηφόρα διεξαγωγὴ τῆς ἐπαναστατικῆς τους πάλης.

Τὴν 1η τοῦ Νοέμβρη 1977, ἡ Κινέζικη ἐφημερίδα «Ρενμὶν Ριμπάο» (Λαϊκὴ Ἡμερήσια) δημοσίευσε ἕνα ἐκτεταμένο καὶ βαρυσήμαντο ἄρθρο μὲ τίτλο «Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΚΟΣΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΜΑΡΞΙΣΜΟ - ΛΕΝΙΝΙΣΜΟ».

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἔχει μιὰ ἐξαιρετικὰ μεγάλη ἰδεολογικὴ σημασία γιὰ τὴ σημερινὴ ταξικὴ πάλη σὲ διεθνὴ κλίμακα. Ἀποδείχνει μὲ ὁλοκληρωμένο καὶ ξεκάθαρο τρόπο ὅτι ἡ διατυπωμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Μάο ἐπιστημονικὴ θεωρία γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους, ἀποτελεῖ μιὰ Μαρξιστικὴ ἀνάλυση τῆς ἐξέλιξης καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν βασικῶν ἀντιθέσεων στὸ σημερινὸ κόσμο. Ὅτι ὁ Πρόεδρος Μάο, στὴ διατύπωση αὐτῆς τῆς θεωρίας του στηρίχτηκε σταθερὰ πάνω στὴν ἀθάνατη κληρονομιὰ τῶν μεγάλων δασκάλων τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου Μάρξ, Ἔγκελς, Λένιν καὶ Στάλιν, καὶ ὅτι ὑπεράσπισε καὶ ἀνάπτυξε παραπέρα τὶς βασικὲς ἀρχὲς τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ.

Μὲ τὸ ἄρθρο αὐτό, τὸ μεγάλο ἔνδοξο καὶ σωστὸ Κ.Κ. Κίνας μὲ τὸ Σύντροφο Χούα Κουο - φένγκ ἐπικεφαλῆς, δίνει σήμερα ἀκόμα ἕνα ἰσχυρὸ καὶ κατακέφαλο χτύπημα στοὺς Σοβιετικοὺς σοσιαλιμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς λακέδες τους, καθὼς καὶ στὴν ἀντεπαναστατικὴ «συμμορία τῶν τεσσάρων», ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἐπιτίθονται μὲ μεγάλο μίσος καὶ μανία ἐνάντια στὴν ἐπαναστατικὴ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους.

Ταυτόχρονα, τὸ ἄρθρο αὐτὸ συμβάλει ἀποφασιστικὰ στὴν πλήρη ἀποκάλυψη τῆς ἰδεαλιστικῆς καὶ μεταφυσικῆς οὐσίας τῶν κατηγοριῶν καὶ συκοφαντιῶν ποὺ ἦλθαν νὰ ἐξαπολύσουν τελευταῖα διάφοροι ὀππορτουνιστὲς «κριτὲς» τῆς θεωρίας τῶν τριῶν κόσμων. Αὐτοὶ ποὺ μὲ γενικόλογες δηλώσεις πίστης στὸ Μαρξισμὸ - Λενινισμὸ ἐπιτίθονται σήμερα μὲ τὰ ἴδια τὰ ἐπιχειρήματα τῶν σοσιαλιμπεριαλιστῶν ἐνάντια στὴ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους. Αὐτοὶ ποὺ μ' αὐτή τους τὴ γραμμὴ δὲν κάνουν σήμερα τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ προκαλοῦν τὸ θαυμασμὸ τοῦ Σοβιετικοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ προσφέρουν πολύτιμες ὑπηρεσίες στὴν προώθηση τῶν ὕπουλων ἡγεμονιστικῶν πολεμικῶν σχεδίων αὐτοῦ τοῦ πιὸ ἐπικίνδυνου σήμερα ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπότητας.

Τὸ ἄρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερήσιας» σωστὰ διαπιστώνει ὅτι παρ' ὅλο τὸ ἄγριο μίσος καὶ τὶς λυσσασμένες ἐπιθέσεις τῶν σοσιαλιμπεριαλιστῶν καθὼς καὶ τῆς «συμμορίας τῶν τεσσάρων» ἐνάντια στὴ θεωρία τῶν τριῶν κόσμων, σήμερα ἀναγνωρίζεται πλατειὰ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο ἡ τεράστια σημασία ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ θεωρία. Γιατὶ αὐτὴ ἡ θεωρία ἀνταποκρίνεται ὁλόπλευρα στὴ σημερινὴ διεθνὴ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀγώνα τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ φωτίζει τὸ λαμπρὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας.

Τέλος, τὸ ἄρθρο ἔρχεται νὰ ὑπογραμμίσει ὅτι ἀπέναντι στὴν πολιτικὴ τοῦ ἡγεμονισμοῦ, τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου ποὺ ἀκολουθοῦν σήμερα οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ ΗΠΑ, ἡ κύρια τάση στὴ σημερινὴ παγκόσμια κατάσταση εἶναι ἡ ἑνότητα ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ τῶν δυὸ ὑπερδυνάμεων. Σὲ παγκόσμια κλίμακα κερδίζουν σήμερα σὲ δύναμη οἱ δυνάμεις ποὺ παλεύουν ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνω-

σης καὶ τῶν ΗΠΑ καὶ σχηματίζουν τὸ πιὸ πλατὺ διεθνὲς ἑνιαῖο μέτωπο, αὐτὸ τὸ μαγικὸ ὅπλο ποὺ τόσο τρέμουν οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις καὶ ἰδιαίτερα ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμός. Στὴ πρώτη γραμμὴ αὐτοῦ τοῦ ἑνιαίου μέτωπου βρίσκονται οἱ πραγματικὲς σοσιαλιστικὲς χῶρες μαζὶ μὲ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο. Ἡ νίκη τῆς παγκόσμιας ἀντιηγεμονιστικῆς πάλης ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὴ νίκη τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου στὸν ἀγώνα του γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμό.

Κλείνοντας, τὸ ἄρθρο ἀπευθύνει ἕνα κάλεσμα ἑνότητας καὶ ἀγώνα καὶ καταλήγει μὲ τὴ διαπίστωση ὅτι ἡ νίκη ἀνήκει στοὺς λαοὺς ὅλων τῶν χωρῶν ποὺ παλεύουν ἐνάντια στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς ΗΠΑ.

Τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. προχωράει σήμερα στὴν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἐχτιμώντας τὴν τεράστια θεωρητικὴ καὶ πραχτικὴ σημασία ποὺ ἔχει αὐτὸ γιὰ τὸ προλεταριάτο κι ὅλο τὸ λαό μας, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας καὶ γιὰ τὴνίκη τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης στὴ χώρα μας.

Δεκέμβρης 1977

Ὁ πρόεδρος Μάο μὲ φίλους τῆς Λ. Δ. Κίνας ἀπὸ τὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ Ἀμερική.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΚΟΣΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΜΑΡΞΙΣΜΟ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟ

Ἔχει περάσει πάνω ἀπὸ ἕνας χρόνος ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ μεγάλου δασκάλου καὶ καθοδηγητή μας τοῦ Προέδρου Μάο Τσετούνγκ. Δὲν εἶναι πιὰ ἀνάμεσά μας, ἀλλὰ μᾶς ἔχει ἀφήσει μιὰ πλούσια καὶ πολύτιμη κληρονομιά. Ἡ ἀκατανίκητη Σκέψη Μάο Τσετούνγκ θὰ φωτίζει πάντα τὸ δρόμο τοῦ ἀγώνα μας στὴ συνέχιση τῆς ἐπανάστασης.

Στὴ ζωή του, σὰν ἕνας μεγάλος ἐπαναστάτης, ὁ Πρόεδρος Μάο κληρονόμησε, ὑπεράσπισε καὶ ἀνάπτυξε τὸ Μαρξισμὸ - Λενινισμὸ καὶ στὴ θεωρία καὶ στὴν πράξη. Ἡ συμβολή του στὴν Κινέζικη καὶ τὴν παγκόσμια ἐπανάσταση εἶναι ἀθάνατη.

Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Πρόεδρου Μάο, ὁ Κινέζικος λαὸς θριάμβευσε στὴν ἐπανάσταση ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, τὴ φεουδαρχία καὶ τὸν γραφειοκρατικὸ καπιταλισμό, ἵδρυσε τὴ σοσιαλιστικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας καὶ προκάλεσε μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ στὴν κατάσταση στὴν Ἀνατολὴ καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Καθοδηγώντας τὴν Κινέζικη ἐπανάσταση στὰ διάφορα στάδιά της, ἔλυσε σωστὰ μιὰ σειρὰ

Σημείωση τῆς ἔκδοσης: Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ παρεμβάλλονται μέσα στὸ ἄρθρο ἀναφέρονται στὶς σημειώσεις ποὺ βρίσκονται στὶς σελ. 116 — 119.

ἀπὸ θεμελειακὰ προβλήματα ὅπως τὸ πρόβλημα τῆς ἔνοπλης κατάληψης τῆς ἐξουσίας μέσα ἀπὸ τὴν περικύκλωση τῶν πόλεων ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο, τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκαθίδρυσης τῆς διχτατορίας τοῦ προλεταριάτου μέσα ἀπὸ τὴν πανεθνικὴ νίκη στὴ νεοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση καὶ τοῦ περάσματος στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση, καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάπτυξης τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς ἀποτροπῆς τῆς καπιταλιστικῆς παλινόρθωσης μέσα ἀπὸ τὴ συνέχιση τῆς ἐπανάστασης κάτω ἀπὸ τὴ διχτατορία τοῦ προλεταριάτου. Σὲ μιὰ νέα περίοδο καὶ κάτω ἀπὸ νέες συνθῆκες, συγκέντρωσε καὶ συνόψισε μιὰ πλούσια ἐμπειρία στὴν πορεία τῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς οἰκοδόμισης καὶ ἀνάπτυξε σημαντικὰ τὴ Μαρξιστικὴ - Λενινιστικὴ θεωρία. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἕνας θησαυρὸς ὄχι μόνο γιὰ τὸν Κινέζικο λαό, ἀλλὰ ἐπίσης γιὰ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο καὶ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.

Ὑπερασπίζοντας σταθερὰ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό, ὁ Πρόεδρος Μάο διατύπωσε τὴ γραμμή, τὶς ἀρχὲς καὶ τὴν πολιτικὴ τῆς Κίνας στὶς ἐξωτερικὲς ὑποθέσεις καὶ καθοδήγησε τὴν ἐφαρμογή τους. Μᾶς δίδαξε νὰ δυναμώνουμε τὴν ἑνότητά μας μὲ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες, μὲ τὸ προλεταριάτο, τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ νὰ ὑποστηρίζουμε σταθερὰ τοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν. Μᾶς δίδαξε νὰ ἀκολουθᾶμε τὶς πέντε ἀρχὲς τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης στὴν ἀνάπτυξη τῶν σχέσεων μὲ τὶς ἄλλες χῶρες, νὰ μένουμε σταθεροὶ στὴν πάλη ἐνάντια στὴν ἐπιθετικὴ καὶ πολεμικὴ πολιτικὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ καὶ ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ τῶν ὑπερδυνάμεων, νὰ καταπολεμᾶμε κάθε ἐκδήλωση μεγαλοκρατικοῦ σωβινισμοῦ στὶς σχέσεις μας μὲ τὶς ἄλλες χῶρες καὶ νὰ μὴν ἐπιζητᾶμε ποτὲ τὴν ἡγεμονία. Στὴ διάρκεια μιᾶς μεγάλης χρονικῆς περιόδου, ὁ Σύντροφος Τσοῦ Ἐν - λάϊ, ὁ στενὸς σύντροφος τοῦ Προέδρου Μάο στὰ ὅπλα, ἐφάρμοσε τὴν ἐπαναστατική του γραμμὴ στὶς ἐξωτερικὲς ὑποθέσεις μὲ σταθερότητα καὶ μεγάλη διάκριση. Ὁ Κινέζικος λαὸς θὰ ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μας πρωθυπουργοῦ Τσοῦ καὶ θὰ ἐκπληρώνει πάντα πιστὰ αὐτὲς τὶς ἐντολὲς τοῦ Προέδρου Μάο.

Συνδέοντας τὴν παγκόσμια ἀλήθεια τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ μὲ τὴ συγκεκριμένη πραχτικὴ τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης, ὁ Πρόεδρος Μάο ἀνάλυσε ἐπιστημονικὰ τὴ διεθνῆ κατάσταση στὶς διάφορες περίοδες καὶ ἔκανε μιὰ σειρὰ ἀπὸ σοφὲς διαπιστώσεις προωθώντας ἔτσι τὴν ὁρμητικὴ ἐξέλιξη τῆς ἐπαναστατικῆς ὑπόθεσης τοῦ προλεταριάτου καὶ τῆς ἀπελευθέρωσης τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Μὲ τὴν τόλμη καὶ τὴ διορατικότητα ἑνὸς προλετάριου ἐπαναστάτη, ὁ Πρόεδρος Μάο ξεκίνησε ἕνα σημαντικὸ ἀγῶνα στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα γιὰ τὴν κριτικὴ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ μὲ τὴ σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἀποστάτρια κλίκα στὸ κέντρο του καὶ συσπείρωσε τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο γιὰ νὰ προχωρήσει κάτω ἀπὸ τὸ μαχητικὸ λάβαρο τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Μάο ἀνάπτυξε τὴ θεωρία του γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες βρίσκονται σὲ μιὰ ἀ ν η λ ε ἡ πάλη γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία καὶ προετοιμάζονται δραστήρια γιὰ ἕνα νέο πόλεμο. Ἡ θεωρία αὐτὴ ἐξοπλίζει τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο, τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη μὲ ἕνα πανίσχυρο ἰδεολογικὸ ὅπλο γιὰ τὴ σφυρηλάτιση τῆς ἑνότητας καὶ τὴν οἰκοδόμιση τοῦ πιὸ πλατιοῦ ἑνιαίου μέτωπου ἐνάντια στὶς δύο ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις καὶ τὴ φιλοπόλεμη πολιτική τους καὶ γιὰ τὴν προώθηση πρὸς τὰ μπρὸς τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης.

Ὁ Πρόεδρος Μάο ἦταν ὁ μεγαλύτερος Μαρξιστὴς τῆς ἐποχῆς μας. Ὅπως ὁ Λένιν, ἦταν κι αὐτὸς ἕνας μεγάλος δάσκαλος τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν. Ἔχει δώσει μιὰν ἀνεκτίμητη προσφορὰ στὴν παραπέρα ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας.

Σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο θέλουμε κύρια νὰ ἐξηγήσουμε τὴ θεωρία του γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους καὶ τὴν τεράστια σημασία της γιὰ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα ὅλων τῶν λαῶν.

Ὁ διαχωρισμὸς σὲ τρεῖς κόσμους εἶναι μιὰ ἐπιστημονικὴ Μαρξιστικὴ ἐκτίμηση γιὰ τὴ σημερινὴ κατάσταση στὸν κόσμο.

Ἡ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους συνοψίζει ἐπιστημονικὰ τὴν ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα τῆς σημερινῆς ταξικῆς πάλης στὸν παγκόσμιο στίβο. Μ' αὐτὴν τὴ θεωρία ὁ πρόεδρος Μάο κληρονόμησε, ὑπεράσπισε καὶ ἀνάπτυξε παραπέρα τὶς βασικὲς ἀρχὲς τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ.

Σὲ μιὰ συνομιλία του μὲ τὸν ἡγέτη μιᾶς χώρας τοῦ Τρίτου Κόσμου τὸ Φλεβάρη τοῦ 1974 ὁ Πρόεδρος Μάο εἶπε: **«Κατὰ τὴ γνώμη μου, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀποτελοῦν τὸν Πρῶτο Κόσμο. Ἡ Ἰαπωνία ἡ Εὐρώπη, καὶ ὁ Καναδᾶς οἱ ἐνδιάμεσες δυνάμεις, ἀνήκουν στὸ Δεύτερο Κόσμο. Ἐμεῖς εἴμαστε ὁ Τρίτος Κόσμος. Ὁ Τρίτος Κόσμος ἔχει ἕναν τεράστιο πληθυσμό. Μὲ ἐξαίρεση τὴν Ἰαπωνία, ἡ Ἀσία ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο. Ὁλόκληρη ἡ Ἀφρικὴ ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ Λατινικὴ Ἀμερική».**

Αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς ἔχει σὰ βάση του τὴ θεωρία τοῦ Λένιν, ὅτι ἡ ἐποχή μας εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης, ὅτι ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἰμπεριαλιστικῶν χωρῶν εἶναι ἀνισόμετρη καὶ οἱ ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις προσπαθοῦν ἀναπόφευχτα νὰ ξαναμοιράσουν τὸν κόσμο μὲ τὸν πόλεμο, ὅτι ὁ ἰμπεριαλισμὸς ἔχει προκαλέσει τὴ διαίρεση ὅλου τοῦ κόσμου σὲ ἔθνη ποὺ καταπιέζουν καὶ ἔθνη ποὺ καταπιέζονται καὶ ὅτι τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο πρέπει νὰ ἀγωνιστεῖ μαζὶ μὲ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη. Αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς εἶναι ἕνα ἐπιστημονικὸ συμπέρασμα ποὺ βασίζεται στὴν ἀνάλυση

τῆς ἐξέλιξης καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν βασικῶν ἀντιθέσεων τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε σωστὰ τὴ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους, πρέπει νὰ ἐφαρμώσουμε τὸ διαλεχτικὸ ὑλισμὸ στὴν ἐξέταση τῶν σημερινῶν διεθνῶν πολιτικῶν φαινομένων καὶ νὰ ξεκινᾶμε ἀπὸ τὸ συγκεριμένο καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ ἀφηρημένο, ἀκριβῶς ὅπως ἔκαναν ὁ Λένιν καὶ ὁ Στάλιν ὅταν ἐξέταζαν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ διεθνῆ προβλήματα λέγοντας ὅτι αὐτὰ **«δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ἀπομονωμένα ἀλλὰ ... σὲ παγκόσμια κλίμακα»**[1] καὶ **«πρέπει νὰ ἐχτιμοῦνται ὄχι ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς τυπικῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄποψη τῶν πραγματικῶν ἀποτελεσμάτων ὅπως φαίνονται στὸ γενικὸ ἰσοζύγιο τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό».**[2]

Ἐπιφανειακά, αὐτὴ ἡ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο φαίνεται νὰ ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ χῶρες καὶ ἔθνη στὸν σημερινὸ κόσμο, στὴν οὐσία ὅμως ἀναφέρεται ἀπευθείας στὸ κεντρικὸ ζήτημα τῆς σημερινῆς ταξικῆς πάλης σὲ παγκόσμια κλίμακα. **«Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, ἡ ἐθνικὴ πάλη εἶναι μιὰ ταξικὴ πάλη».**[3] Τὸ ἴδιο ἰσχύει γιὰ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὶς χῶρες. Οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὶς χῶρες ἢ τὰ ἔθνη βασίζονται στὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ τάξεις, βρίσκονται σὲ ἀμοιβαία σύνδεση μεταξύ τους καὶ εἶναι ἐξαιρετικὰ περίπλοκες.

Ἂν υἱοθετήσουμε μιὰ ἰδεαλιστικὴ καὶ μεταφυσικὴ μέθοδο καὶ κάνουμε ἀφηρημένες, ἀπομονωμένες παρατηρήσεις, ἀντὶ νὰ ξεκινᾶμε ἀπὸ τὴ διεθνὴ ταξικὴ πάλη σὰν σύνολο καὶ νὰ κάνουμε μιὰ συγκεκριμμένη ἀνάλυση τῶν συγκεκριμένων περιπτώσεων σὲ μιὰ δοσμένη χρονικὴ περίοδο, ἕνα δοσμένο τόπο καὶ κάτω ἀπὸ δοσμένες συνθῆκες, δύσκολα μποροῦμε νὰ σχηματίσουμε σωστὴ κρίση γιὰ τὰ παγκόσμια πολιτικὰ φαινόμενα καὶ νὰ κάνουμε ἕνα σωστὸ διαχωρισμὸ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στὸν κόσμο.

Οἱ Μαρξιστὲς - Λενινιστὲς παραμένουν πάντα προσηλωμένοι στὶς θέσεις τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, ὑπερασπίζουν τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν στὴ διεθνῆ ταξικὴ πάλη καὶ ἐπιμένουν στὴν ἀντικατάσταση τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος μὲ τὸ κομμουνιστικὸ σὰν τὸ μάξιμουμ πρόγραμμά τους. Ἡ κατάσταση ὅμως σ' ὅτι ἀφορᾶ αὐτὸν τὸν ἀγώνα εἶναι περίπλοκη καὶ ἀσταθής· Ἡ διεθνὴς μπουρζουαζία δὲν εἶναι ἕνα μονολιθικὸ μπλόκ, κι οὔτε μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι. Τὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα ἔχει δοκιμάσει τὴ μιὰ διάσπαση μετὰ τὴν ἄλλη, καθὼς βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ ἐχθρικῶν τάξεων. Γιὰ νὰ διεξάγει τὸν ἀγώνα στὸ διεθνὴ στίβο τὸ προλεταριάτο πρέπει νὰ ἑνωθεῖ μὲ ὅλους αὐτοὺς ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν μὲ βάση τὸ τί εἶναι ἀναγκαῖο καὶ δυνατὸ στὶς διάφορες ἱστορικὲς περίοδες, ἔτσι ὥστε νὰ **«ἀναπτύσει τὶς προοδευτικὲς δυνάμεις, νὰ συσπειρώσει τὶς ἐνδιάμεσες δυνάμεις καὶ νὰ ἀπομονώσει τὶς ἀδιάλλαχτες»**[4]. Γι' αὐτὸ ποτὲ δὲν μποροῦμε νὰ διατυπώσουμε καμιὰ ἀμετάβλητη φόρμουλα γιὰ τὸ διαχωρισμὸ τῶν παγκοσμίων πολιτικῶν δυνάμεων (δηλαδὴ γιὰ τὴ διάκριση ἀνάμεσα σὲ μᾶς, τοὺς φίλους μας καὶ τοὺς ἐχθρούς μαςστὴ διεθνὴ ταξικὴ πάλη).

Μετὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ πρώτου σοσιαλιστικοῦ κράτους, ὁ Λένιν ἀναφερόμενος στὰ δυὸ εἴδη διπλωματίας, τὴν ἀστικὴ καὶ τὴν προλεταριακή, εἶπε τὸ 1921 ὅτι **«Ὑπάρχουν σήμερα δυὸ κόσμοι· ὁ παλιὸς κόσμος τοῦ καπιταλισμοῦ... καὶ ὁ νέος κόσμος ποὺ ἀναπτύσεται...».**[5] Ὁ Στάλιν εἶπε τὸ 1919 : **«Ὁ κόσμος ἔχει ὁριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα χωριστεῖ σὲ δυὸ στρατόπεδα : στὸ στρατόπεδο τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ στὸ στρατόπεδο τοῦ σοσιαλισμοῦ»**[6].

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἀντανακλοῦσε τὴ νέα βασικὴ ἀντίθεση στὸν κόσμο μετὰ τὴν Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση. Ποτὲ ὅμως ὁ Λένιν καὶ ὁ Στάλιν δὲν ἀρνήθηκαν ὅτι ὑπάρχουν στὸν κόσμο ἄλλες βασικὲς ἀντιθέσεις καὶ ὅτι ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι γιὰ τὸ διαχωρισμὸ τῶν παγκόσμιων πολιτικῶν δυνάμεων. Γιὰ παράδειγμα, στὴν εἰσήγησή του γιὰ τὸ ἐθνικὸ καὶ ἀποικιακὸ πρόβλημα στὸ Δεύτερο Συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς (τὸ 1920), ὁ Λένιν ἔλεγε **«Τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ συνίσταται στὸ ὅτι σήμερα ὅλος ὁ κόσμος... εἶναι χωρισμένος σ' ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ καταπιεζόμενων ἐθνῶν καὶ σ' ἕναν ἀσήμαντο ἀριθμὸ λαῶν καταπιεστῶν,**

ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τελευταῖα διαθέτουν τεράστιο πλοῦτο καὶ πανίσχυρες ἔνοπλες δυνάμεις» [7]. Ὅταν ὁ Στάλιν ἀναφερόταν στὸ ἐθνικὸ ζήτημα στὶς Βάσεις τοῦ Λενινισμοῦ (τὸ 1924) κι αὐτὸς ἔλεγε ὅτι **«Ὁ κόσμος εἶναι χωρισμένος σὲ δυὸ στρατόπεδα : στὸ στρατόπεδο μιᾶς χούφτας πολιτισμένων ἐθνῶν ποὺ κατέχουν τὸ χρηματιστικὸ κεφάλαιο καὶ ἐκμεταλλεύονται τὴν τεράστια πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς καὶ στὸ στρατόπεδο τῶν καταπιεζόμενων καὶ ἐκμεταλλευόμενων λαῶν στὶς ἀποικίες καὶ τὶς ἐξαρτημένες χῶρες ποὺ ἀποτελοῦν αὐτὴν τὴν πλειοψηφία»** [8]. Πράγματι, αὐτὲς οἱ διαπιστώσεις ἐκφράζουν τὴν ὕπαρξη μιᾶς ἄλλης βασικῆς ἀντίθεσης στὸν κόσμο. Οἱ διαφοροποιήσεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὸν Λένιν καὶ τὸν Στάλιν εἶναι ἀναμφίβολα καὶ οἱ δυὸ σωστὲς καὶ ἡ μόνη διαφορά τους βρίσκεται στὸ τί ἔδινε ἔμφαση ἡ κάθε μιά. Ὅταν ἔπρεπε νὰ κάνουν μιὰ ὁλόπλευρη καὶ συγκεκριμένη διαφοροποίηση τῶν παγκόσμιων πολιτικῶν δυνάμεων σὲ μιὰ δοσμένη περίοδο, ξεκινοῦσαν μὲ μιὰ ὁλόπλευρη ἐξέταση τῶν πολλῶν βασικῶν ἀντιθέσεων ποὺ ὑπῆρχαν στὸν κόσμο.

Ἡ μετάβαση ἀπὸ τὸ καπιταλιστικὸ στὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο, εἶναι μιὰ μακρόχρονη καὶ ἑλικοειδὴς πορεία, γεμάτη ἀπὸ περίπλοκους ἀγῶνες καὶ εἶναι ἀναπόφευχτο ὅτι σ' αὐτὴν τὴν πορεία σὲ διάφορες περίοδες θὰ ὑπάρχουν διάφορες ἀνακατατάξεις τῶν πολιτικῶν δυνάμεων. Ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα τῆς παγκόσμιας ταξικῆς πάλης προσδιορίζει τὸ διαχωρισμὸ ἀπὸ τὸ προλεταριάτο τῶν παγκόσμιων πολιτικῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἀνάλογη στρατηγικὴ καὶ πολιτικὴ ποὺ πρέπει νὰ υἱοθετήσει στὸν ἀγώνα. Θὰ βοηθήσει πολὺ στὴν κατανόηση τῆς θεωρίας τῶν τριῶν κόσμων ἂν ἀνασκοπήσουμε σύντομα ὁρισμένα ἱστορικὰ γεγονότα ποὺ δείχνουν πῶς ὁ Μάρξ, ὁ Ἔγκελς, ὁ Λένιν, ὁ Στάλιν καὶ ὁ Πρόεδρος Μάο διαχώρησαν τὶς πολιτικὲς δυνάμεις στὸν κόσμο.

Ἐνῶ προωθοῦσαν κύρια τὶς ἐπαναστατικὲς τους δραστηριότητες στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, ὁ Μάρξ καὶ ὁ Ἔγκελς εἶχαν πάντα στὸ νοῦ τους τὴ γενικὴ κατάσταση στὴν Εὐρώπη καὶ στὸν κόσμο σὰν σύνολο, ὅταν ἐξέταζαν τὴν ταξικὴ πάλη στὶς διάφορες χῶρες. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία διατύπωσαν τὸ μεγάλο κάλεσμα **«Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν ἑνωθεῖτε»** καὶ ἦταν πρῶτοι αὐτοὶ ποὺ τόνισαν ὅτι ἡ ὑπόθεση τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου εἶναι ἀδιάσπαστα δεμένη μὲ τὴν πάλη τῶν καταπιεζομένων ἐθνῶν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση. Ὁ Ἔγκελς ἔλεγε: **«Ἕνα ἔθνος δὲν μπορεῖ νὰ ἐλευθερωθεῖ καὶ νὰ καταπιέζει ταυτόχρονα ἄλλα ἔθνη. Ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Γερμανίας δὲν μπορεῖ λοιπὸν νὰ πραγματοποιηθεῖ χωρὶς τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Πολωνίας ἀπὸ τὴν Γερμανικὴ καταπίεση»** [9]. Ὁ Μάρξ ἔλεγε: **«Ἀφοῦ ἀσχολήθηκα γιὰ πολλὰ χρόνια μὲ τὸ Ἰρλανδικὸ ζήτημα, ἔχω φτάσει στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀποφασιστικὸ χτύπημα ἐνάντια στὶς Ἀγγλικὲς ἄρχουσες τάξεις (καὶ θὰ εἶναι ἀποφασιστικὸ γιὰ τὸ ἐργατικὸ κίνημα σ' ὅλο τὸν κόσμο) δὲν μπορεῖ νὰ δοθεῖ στὴν Ἀγγλία ἀλλὰ μόνο στὴν Ἰρλανδία»** [10]. Καὶ οἱ δυό τους ἔδιναν μεγάλη σημασία ὄχι μόνο στὴν πάλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν γιὰ ἀνεξαρτησία, ὅπως στὴν Πολωνία καὶ τὴν Ἰρλανδία, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ στὸν ἀγώνα ποὺ διέξαγαν στὴν Κίνα καὶ τὴν Ἰνδία χῶρες μακρυὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Τὰ συνολικὰ συμφέροντα τοῦ παγκοσμίου προλεταριάτου ἦταν πάντοτε τὸ σημεῖο ἀφετηρίας μὲ βάση τὸ ὁποῖο ἐξέταζαν τὰ συγκεκριμένα ἐθνικὰ κινήματα καὶ τὶς πολιτικὲς δυνάμεις. Ὅπως τόνισε κάποτε ὁ Λένιν : **«Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Μάρξ ἦταν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πολωνίας ἀπὸ τὴν ἄποψη τῶν συμφερόντων τῆς Εὐρωπαϊκῆς δημοκρατίας στὴν πάλη της ἐνάντια στὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπιρροὴ — ἢ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἐνάντια στὴν παντοδυναμία καὶ τὴν κυρίαρχη ἀντιδραστικὴ ἐπιρροὴ — τοῦ τσαρισμοῦ»** [11]. Ὁ Ἔγκελς ἔλεγε ὅτι μιὰ ἀπὸ τὶς προσφορὲς τοῦ Μάρξ, ἦταν ὅτι ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ τόνισε τὸ 1848 — καὶ ἀργότερα τόνισε ξανὰ καὶ ξανὰ — ὅτι **«Τὰ ἐργατικὰ κόμματα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ διεξάγουν ἕναν σκληρὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸ ρώσσικο τσαρισμό»**· [12], ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ Ρωσικὴ Τσαρικὴ αὐτοκρατορία ἦταν τὸ κύριο φρούριο τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀντίδρασης καὶ γιατὶ πάντα εἶχε ἐπιθετικὲς βλέψεις σὲ βάρος τῆς Εὐρώπης καὶ εἶχε σὰν στόχο νὰ κάνει ἀδύνατη τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ προλεταριάτου. Μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους, ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Ἔγκελς ἀνάφεραν

συχνὰ τὴν ἀνυποχώρητη ἀντίθεσή τους στὴν ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τῆς Ρώσσικης Τσαρικῆς αὐτοκρατορίας σὰν τὸ κριτήριο, μὲ τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ διαφοροποιηθοῦν οἱ πολιτικὲς δυνάμεις τῆς Εὐρώπης καὶ γιὰ νὰ προσδιορίσουν σὲ ποιὸ ἐθνικὸ κίνημα στὴν Εὐρώπη ἔπρεπε νὰ δώσει τὴν ὑποστήριξή του τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο. Εἶναι σαφὲς ὅτι μὲ τὴν πράξη τους αὐτή, ὁ Μάρξ καὶ ὁ Ἔγκελς μὲ κανένα τρόπο δὲν παράβλεπαν τὴ διεθνὴ ταξικὴ πάλη. Ἀντίθετα, εἶχαν ὑπόψη τους πάρα πολὺ τὰ θεμελειακὰ συμφέροντα τοῦ προλεταριάτου στὴ διεθνὴ ταξικὴ πάλη. Τί πρέπει νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὸ Μὰρξ καὶ τὸν Ἔγκελς ἀπ' αὐτὴν τὴν ἄποψη; Πρέπει νὰ διδαχτοῦμε τουλάχιστον τὰ παρακάτω : Πρῶτο, ὅπως ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Ἔγκελς, πρέπει νὰ ἐπικροτήσουμε τὸ μεγάλο ἐθνικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα ποὺ ἔχει ἀγκαλιάσει ὅλα τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ ἔχει συνταράξει τὸν κόσμο καὶ πρέπει νὰ τὸ θεωρήσουμε σὰν μιὰ σημαντικὴ προϋπόθεση καὶ μιὰ σίγουρη ἐγγύηση γιὰ τὸ θρίαμβο τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου. Δεύτερο, πρέπει νὰ δόσουμε ἀδιάκοπη προσοχὴ στὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες καὶ νὰ προσδιορίσουμε τοὺς κύριους ἐχθροὺς τοῦ διεθνοῦς ἐργατικοῦ κινήματος ὅπως ἔκαναν ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Ἔγκελς καὶ νὰ διεξάγουμε ἕναν ἀνυποχώρητο ἀγώνα ἐνάντια στὸ κύριο φρούριο τῆς παγκόσμιας ἀντίδρασης σήμερα, δηλαδὴ ἐνάντια στὸ Σοβιετικὸ σοσιαλιμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἰμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ.

Πρῶτος ὁ Λένιν τόνισε ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἤδη μπεῖ στὴν ἐποχὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης, ἦταν ἐπίσης ὁ πρῶτος ποὺ ἵδρυσε ἕνα σοσιαλιστικὸ κράτος τῆς διχτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ εἶδε τὸν ἀγώνα τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ σὰ συστατικὸ στοιχεῖο τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ διατύπωσε τὴν στρατηγικὴ πολιτική : **«Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν καὶ καταπιεζόμενοι λαοὶ ἑνωθεῖτε»!** Στὸ ἄρθρο του «Τὰ ἱστορικὰ πεπρωμένα τῆς διδασκαλίας τοῦ Κὰρλ Μάρξ» ποὺ γράφτηκε τὸ 1913, ὁ Λένιν ἔλεγε

«Δὲν εἶχαν ἀκόμα προφτάσει οἱ ὀππορτουνιστὲς νὰ πανηγυρίσουν γιὰ τὴν 'κοινωνικὴ εἰρήνη, καὶ γιὰ τὸ ὅτι δὲν εἶναι ἀναπόφευχτες οἱ θύελλες στὴ 'δημοκρατία, κι ἄνοιξε στὴν Ἀσία μιὰ καινούργια πηγὴ γιὰ τὶς πιὸ μεγάλες παγκόσμιες θύελλες. Τὴ Ρώσσικη ἐπανάσταση τὴν ἀκολούθησε ἡ Τούρκικη, ἡ Περσική, ἡ Κινέζικη. Ζοῦμε τώρα ἀκριβῶς στὴν ἐποχὴ αὐτῶν τῶν καταιγίδων καὶ τῆς 'ἀντίστροφης ἀντανάκλασής τους, στὴν Εὐρώπη».[13]

Ἀναφορικὰ μὲ τὴ σχέση ἀνάμεσα στὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ στὸ κίνημα τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν, ὁ Λένιν ἔγραφε τὸ 1916 : **«Ἡ κοινωνικὴ ἐπανάσταση δὲν μπορεῖ νὰ συντελεστεῖ διαφορετικὰ παρὰ σὰν ἐποχὴ ποὺ συνδυάζει τὸν ἐμφύλιο πόλεμο τοῦ προλεταριάτου ἐνάντια στὴν ἀστικὴ τάξη στὶς προηγμένες χῶρες, μὲ ὁλόκληρη σειρὰ δημοκρατικὰ καὶ ἐπαναστατικὰ κινήματα ,μαζὶ καὶ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα στὰ μὴ ἀναπτυγμένα καθυστερημένα καὶ καταπιεζόμενα ἔθνη»**[14]. Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς τοῦ Λένιν ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν καὶ σήμερα.

Μετὰ τὴν Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση καὶ τὸ τέλος τοῦ Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, ὁ Λένιν ἔκανε μιὰ εἰσήγηση τὸ 1920 γιὰ τὴ «Διεθνὴ Κατάσταση καὶ τὰ Θεμελειακὰ Καθήκοντα τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς» στὸ Δεύτερο Συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς στὴν ὁποία διαχώρισε ρητὰ τὶς χῶρες τοῦ κόσμου ποὺ ὁ πληθυσμὸς τους ἦταν τότε 1.750 ἑκατομμύρια σὲ τρεῖς κατηγορίες καὶ ἔκανε αὐτὸν τὸν διαχωρισμὸ τὴ βασικὴ ἀφετηρία γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς στρατηγικῆς καὶ τῆς ταχτικῆς τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου. Εἶπε : **«Ἔτσι ἔχουμε σὲ γενικὲς γραμμὲς τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου ὅπως ἦταν μετὰ τὸν ἰμπεριαλιστικὸ πόλεμο. Ἕνα καὶ ἕνα τέταρτο δισεκατομμύρια καταπιεζόμενοι τὶς ἀποικίες - χῶρες ποὺ πετσοκόβονται ζωντανὲς ὅπως ἡ Περσία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Κίνα καὶ χῶρες ποὺ ἔχουν συντριβεῖ καὶ ἔχουν περάσει στὴ θέση τῶν ἀποικιῶν** (ἐδῶ ὁ Λένιν ἐννοοῦσε χῶρες ὅπως ἡ Αὐστρο-Οὐγγαρία ἡ Γερμανία καὶ ἡ Βουλγαρία καθὼς καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ποὺ ὁ πόλεμος εἶχε ρίξει σὲ κατάσταση ἀνάλογη μὲ μιὰ ἀποικία — ἡ σύνταξη —). **Ὄχι περισσότεροι ἀπὸ ἕνα τέταρτο τοῦ δισεκατομμυρίου κατοικοῦν σὲ χῶρες ποὺ ἔχουν**

διατηρήσει τὶς παλιές τους θέσεις ἀλλὰ ἔχουν πέσει στὴν οἰκονομικὴ ἐξάρτηση ἀπὸ τὴν Ἀμερική, καὶ ὅλες τους στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου βρισκόντουσαν σὲ κατάσταση στρατιωτικῆς ἐξάρτησης, γιατὶ **ὁ πόλεμος ἐπηρρέαζε ὅλον τὸν κόσμο καὶ δὲν** ἐπέτρεψε **οὔτε σ' ἕνα κράτος νὰ παραμείνει πραγματικὰ οὐδέτερο. Καὶ** τέλος, **δὲν μᾶς μένουν παρὰ ἕνα τέταρτο τοῦ δισεκατομμυρίου κάτοικοι σὲ** χῶρες στὶς **ὁποῖες μόνο τὰ ἀνώτερα στρώματα βέβαια, μόνο οἱ καπιταλιστὲς** ποὺ **ὠφελήθηκαν** ἀπὸ **τὴν** κατανομὴ **τοῦ κόσμου** (ἐδῶ ὁ Λένιν ἐννοοῦσε χῶρες ὅπως οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Βρετανία—σημ. τῆς σύνταξης) **θὰ ἤθελα νὰ θυμώσαστε αὐτὴν τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου,** γιατὶ **ὅλες οἱ** βασικὲς **ἀντιθέσεις τοῦ καπιταλισμοῦ, τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ποὺ ὁδηγοῦν στὴν ἐπανάσταση, ὅλες οἱ βασικὲς ἀντιθέσεις στὸ ἐργατικὸ κίνημα ποὺ ἔχουν ὁδηγήσει στὴν ἄγρια πάλη ἐνάντια στὴ Δεύτερη Διεθνή... συνδέονται ὅλες** μὲ **τὸν διαχωρισμὸ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου»**[15].

Πόσο ἀκριβόλογος ἦταν ὁ Λένιν! Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στὸν κόσμο, φαίνεται σὰν νὰ εἶχε στὸ νοῦ του τοὺς πραγματικοὺς σημερινοὺς ἀγῶνες. Δίνοντας τὴ μεγαλύτερη σπουδαιότητα στὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὰ καταπιεζόμενα καὶ τὰ καταπιεστικὰ ἔθνη καὶ στὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες, ὁ Λένιν χώριζε τὶς χῶρες τοῦ κόσμου σὲ τρεῖς κατηγορίες καὶ σύνδεε στενὰ αὐτὸν τὸν διαχωρισμὸ μὲ ὅλες τὶς βασικὲς ἀντιθέσεις στὸν ἰμπεριαλιστικὸ κόσμο καὶ στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα. Ὁ συλλογισμός του αὐτὸς εἶναι διαμετρικὰ ἀντίθετος μὲ τὸν ὀππορτουνισμὸ ἢ τὸν **«ἀστικὸ σοσιαλισμὸ»** [16] τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς ποὺ πάντα ὑποτιμοῦσε τὸν ἀγώνα τῶν καταπιεζομένων ἐθνῶν. Στὴν εἰσήγηση του, ἀντὶ νὰ διαχωρίσει ἁπλᾶ τὶς χῶρες τοῦ κόσμου σὲ δυὸ κατηγορίες, σὲ σοσιαλιστικὲς καὶ καπιταλιστικές, ὁ Λένιν τοποθέτησε τὶς διάφορες χῶρες τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου σὲ τρεῖς κατηγορίες — τὶς καταπιεζόμενες ἀποικιακὲς ἢ μισοαποικιακὲς χῶρες καὶ τὶς ἡττημένες χῶρες, τὶς χῶρες ποὺ διατήρησαν τὶς παλιές τους θέσεις, καὶ τὶς χῶρες ποὺ εἶχαν νικήσει στὸν πόλεμο καὶ εἶχαν ὠφεληθεῖ ἀπὸ τὴν κατανομὴ τοῦ κόσμου. Ταυτόχρονα τοποθετοῦσε τὴ σοσιαλιστικὴ

Ρωσία στὴν ἴδια κατηγορία μὲ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ τοὺς καταπιεζόμενους λαούς. Ὁ Λένιν πῆρε σοβαρὰ ὑπόψη τὸν μεγάλο ρόλο ποὺ ἔπαιξαν τὰ 1.250 ἑκατομμύρια τῶν λαῶν στὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ στὸν παγκόσμιο στίβο, λέγοντας **«ὑπάρχουν 1.250 ἑκατομμύρια λαοῦ ποὺ θεωροῦν ἀδύνατο νὰ ζοῦν στὶς συνθῆκες τῆς ὑποτέλειας ποὺ θέλει νὰ τοὺς ἐπιβάλει ὁ 'ἀναπτυγμένος, καὶ πολιτισμένος καπιταλισμὸς καὶ ἀποτελοῦν παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ 70% τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ.**[17] Μιλώντας λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του γιὰ τὸ ἀναπόφευχτο τῆς τελικῆς νίκης τοῦ σοσιαλισμοῦ σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὁ Λένιν συνέχιζε νὰ ὑποστηρίζει: **«Σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἡ ἔκβαση τοῦ ἀγώνα θὰ καθοριστεῖ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ρωσία, ἡ Ἰνδία, ἡ Κίνα κλπ. ἀποτελοῦν τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ πλειοψηφία ποὺ στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων χρόνων, ἔχει ριχτεῖ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση μὲ ἐξαιρετικὴ γρηγοράδα, ἔτσι ποὺ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἄποψη δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ σκιὰ ἀμφιβολίας γιὰ τὸ ποιὰ θὰ εἶναι ἡ τελικὴ ἔκβαση τοῦ παγκόσμιου ἀγώνα. Μ' αὐτὴν τὴν ἔννοια, ἡ ὁλοκληρωτικὴ νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ὁλότελα καὶ ἀπόλυτα ἐξασφαλισμένη»**[18]. Εἶναι ὁλοφάνερο, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Σοβιετικοὺς σοσιαλιμπεριαλιστὲς ποὺ ἔχουν ὁλότελα προδόσει τὴν ὑπόθεσή του, κανεὶς δὲν θὰ ἰσχυριστεῖ ὅτι ὁ Λένιν **«ἐγκατάλειψε τὶς ταξικὲς ἀρχές», «ὑποστήριξε ἀντιδραστικὲς θεωρίες γεωπολιτικῆς»** [19]. ὅταν ἔκφραζε αὐτὲς τὶς ἀπόψεις ποὺ διαπνέονται ἀπὸ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ καὶ τὴν πεποίθηση γιὰ τὴ νίκη τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος. Τί πρέπει νὰ διδαχτοῦμε ἐδῶ ἀπὸ τὸν Λένιν; Πρέπει νὰ διδαχτοῦμε τουλάχιστον τὰ παρακάτω: Ὅπως ὁ Λένιν, πρέπει νὰ χαιρετίζουμε καὶ νὰ ὑποστηρίζουμε τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν καταπιεζομένων ἐθνῶν στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρική, τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ ἀλλοῦ καὶ νὰ τὰ θεωροῦμε σὰν ἕνα σπουδαῖο συστατικὸ τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τοῦ παγκοσμίου προλεταριάτου. Πρέπει νὰ διαχωρίσουμε τὶς χῶρες τοῦ κόσμου σήμερα, σὲ τρεῖς κατηγορίες πάνω στὴ βάση τῶν νέων διεθνῶν ταξικῶν σχέσεων ποὺ ἐπικρατοῦν τώρα καὶ νὰ ἔχουμε ὁλόπλευρη καὶ ἀπόλυτη

βεβαιότητα γιὰ τὴν τελικὴ νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, στὸν κοινὸ ἀγώνα τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ τῶν λαῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου ποὺ ἀποτελοῦν περισσότερο ἀπὸ τὸ 70% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Λένιν, ὁ Στάλιν ὑπεράσπισε τὴ Λενινιστικὴ θέση ὅτι τὸ προλεταριάτο πρέπει νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ ὅτι τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα πρέπει νὰ ἀγκαλιάσει ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ ἀντιπαλεύουν τὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐπίθεση, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ ταξικὴ τους θέση καὶ τὴν πολιτικὴ τους στάση. Σὰν παράδειγμα ἀνάφερε : παρ' ὅλες τὶς μοναρχικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Ἐμίρη τοῦ Ἀφγανιστὰν καὶ μολονότι οἱ ἡγέτες τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος ἀνήκουν στὴν ἀστικὴ τάξη καὶ εἶναι ἐνάντια στὸ σοσιαλισμό, ὁ ἀγώνας ποὺ διεξάγουν γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία εἶναι ἀντικειμενικὰ ἐπαναστατικός, γιατὶ ὁ ἀγώνας αὐτὸς «**ἐξασθενίζει, ἀποσυνθέτει καὶ ὑπομονεύει τὸν ἰμπεριαλισμό**».[20] Ὅταν ἐξασκοῦσε κριτικὴ στὴν Τροτσκιστικὴ ἀντιπολίτευση, ὁ Στάλιν ὑπογράμμιζε : «**Τὸ ἁμάρτημα τῆς ἀντιπολίτευσης ἐδῶ εἶναι ὅτι ξεκόβει ὁριστικὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ θέση τοῦ Λένιν καὶ κατρακυλᾶ στὴ θέση τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς ποὺ ἀρνεῖται τὴ σκοπιμότητα τῆς ὑποστήριξης τῶν ἐπαναστατικῶν πολέμων τῶν ἀποικιακῶν χωρῶν ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό**»[21].

Ὁ Στάλιν μιλοῦσε συνέχεια γιὰ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ καπιταλιστικὸ καὶ τὸν σοσιαλιστικὸ κόσμο, ἀλλὰ στὴ συγκεκριμμένη διαφοροποίηση τῶν διεθνῶν πολιτικῶν δυνάμεων σὲ διάφορες περίοδες, ξεκινοῦσε ἀπὸ τὴν ὁλόπλευρη κατάσταση στὴν ἀλλαγὴ τῆς διεθνοῦς ταξικῆς πάλης. Ἤδη ἀπὸ τὸ 1927 στὸ Δέκατο Πέμπτο Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ (Μπ.), ἔκανε τὸν ἀκόλουθο διαχωρισμὸ τῶν παγκοσμίων πολιτικῶν δυνάμεων ποὺ ὑπῆρχαν, λέγοντας· «**Κρίνετε μόνοι σας. Ἀπὸ τὰ 1.905 ἑκατομμύρια κατοίκων σ' ὁλόκληρη τὴ γῆ, τὰ 1.134 ζοῦν στὶς ἀποικίες καὶ τὶς ἐξαρτημένες χῶρες, τὰ 143 ζοῦν στὴν ΕΣΣΔ, τὰ 264 στὶς ἐνδιάμεσες χῶρες καὶ μόνο τὰ 363 ζοῦν στὶς μεγάλες ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες ποὺ καταπιέζουν τὶς ἀποικίες καὶ τὶς ἐξαρτημένες χῶρες**»[22]. Τὸ Μάρτη τοῦ 1939 στὸ Δέκατο

Ὄγδοο Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ (Μπ.), χαρακτήριζε τὴν Γερμανία, τὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἰαπωνία σὰν ἐπιθετικὲς χῶρες καὶ τὴν Βρετανία, τὴ Γαλλία καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες σὰν χῶρες ὄχι ἐπιθετικές. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίθεση τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας ἐνάντια στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὸ 1941, ὁ Στάλιν φρόντισε νὰ συμμαχήσει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τὴ Βρετανία καὶ ἄλλες χῶρες γιὰ τὸ σχηματισμὸ ἑνὸς ἀντιφασιστικοῦ στρατοπέδου. Τὸ 1942 εἶπε ὅτι «**Μποροῦμε τώρα ἀναμφισβήτητα νὰ θεωρήσουμε ὅτι στὴν πορεία τοῦ πολέμου ποὺ ἐπιβλήθηκε στοὺς λαοὺς ἀπὸ τὴν Χιτλερικὴ Γερμανία, ἔχει συμβεῖ ἕνας ριζικὸς διαχωρισμὸς τῶν δυνάμεων καὶ ὁ σχηματισμὸς δύο ἀντιπάλων στρατοπέδων : τὸ στρατόπεδο τοῦ Ἰταλο - Γερμανικοῦ συνασπισμοῦ καὶ τὸ στρατόπεδο τοῦ Ἀγγλο - Σοβιετο - Ἀμερικάνικου συνασπισμοῦ**» καὶ ὅτι «**αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ λογικὴ τῶν γεγονότων εἶναι ἰσχυρώτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη λογική**»[23]. Δὲν ὑπάρχει βέβαια σήμερα στὸν κόσμο κανένα τέτοιο πράγμα ὅπως ὁ Ἀγγλο - Σοβιετο - Ἀμερικάνικος συνασπισμός. Ἀντίθετα ὑπάρχουν δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, καὶ ἕνα ἑνιαῖο μέτωπο τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνάντιά τους. Αὐτὸ ποὺ θέλουμε νὰ τονίσουμε ἐδῶ, εἶναι ὅτι μὲ τὶς πράξεις του ὁ Στάλιν δὲν ἔθιξε οὔτε στὸ ἐλάχιστο τὴ κατάσταση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης σὰν μιᾶς σοσιαλιστικῆς χώρας, οὔτε τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου. Ἀντίθετα, ὁ δρόμος του ἦταν ὁ μόνος σωστὸς δρόμος γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν θεμελειακῶν συμφερόντων τῆς σοσιαλιστικῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου. Μποροῦμε νὰ κατηγορήσουμε τὸν Στάλιν ὅτι δὲν ἀκολούθησε αὐστηρὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὸν κανόνα γιὰ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν καπιταλιστικὸ καὶ τὸ σοσιαλιστικὸ κόσμο; Μποροῦμε νὰ ἀμφισβητήσουμε τὴν τεράστια σημασία τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στὸν κόσμο ἐκείνη τὴν ἐποχή, στὸ φασιστικὸ στρατόπεδο καὶ τὸ ἀντιφασιστικὸ στρατόπεδο; Μπορεῖ ὁ διαχωρισμὸς τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στὸν

κόσμο νὰ μὴν βασίζεται στὴ λογικὴ τῶν γεγονότων ἀλλὰ σὲ μιὰ λογικὴ ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὰ γεγονότα;

Παραθέτουμε ἐδῶ ἀκόμα μιὰ θέση τοῦ Στάλιν ἀπὸ τὸ ἔργο του Οἰκονομικὰ Προβλήματα τοῦ Σοσιαλισμοῦ στὴν ΕΣΣΔ ποὺ ἔγραψε ἕνα χρόνο πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του. «Λέγεται **ὅτι οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὸν καπιταλισμὸ καὶ τὸ σοσιαλισμὸ εἶναι ἰσχυρώτερες ἀπὸ τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες. Θεωρητικὰ βέβαια αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια**». «**Ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ὅμως ξεκίνησε ὄχι σὰν πόλεμος ἐνάντια στὴν ΕΣΣΔ ἀλλὰ σὰν πόλεμος ἀνάμεσα σὲ καπιταλιστικὲς χῶρες**». «**Κατὰ συνέπεια, ἡ πάλη τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν γιὰ ἀγορὲς καὶ ἡ ἐπιθυμία τους νὰ τσακίσουν τοὺς ἀνταγωνιστές τους ἀποδείχτηκε στὴν πράξη νὰ εἶναι ἰσχυρώτερη ἀπὸ τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὸ καπιταλιστικὸ καὶ τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο**». Τόνισε παραπέρα ὅτι «**Τὸ ἀναπόφευκτο τῶν πολέμων ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει**» [24]. Εἶναι κύρια οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες μιὰ καπιταλιστικὴ χώρα, καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὅπου ἔχει παλινορθωθεῖ ὁ καπιταλισμός, ποὺ κάνουν σήμερα ἀναπόφευχτο τὸν πόλεμο. Ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ λογικὴ τῶν γεγονότων εἶναι ἰσχυρώτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη λογικὴ ἐξακολουθεῖ λοιπὸν νὰ ἰσχύει.

Εἶναι λοιπὸν εὐνόητο ὅτι ὅλοι οἱ ἐπαναστάτες δάσκαλοι τοῦ προλεταριάτου διαφοροποίησαν τὶς διεθνεῖς πολιτικὲς δυνάμεις στηριγμένοι σὲ μιὰν ἀντικειμενικὴ καὶ διεισδυτικὴ ἀνάλυση τῆς ὁλόπλευρης κατάστασης στὴ διεθνὴ ταξικὴ πάλη σὲ διάφορες περίοδες, ἀντὶ νὰ ἀκολουθήσουν ἕναν ἀμετάβλητο κανόνα. Ὁ διαχωρισμὸς τῶν σημερινῶν πολιτικῶν δυνάμεων σὲ τρεῖς κόσμους ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Μάο τὸ μεγαλύτερο Μαρξιστὴ τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ἕνα ἱστορικὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργικῆς ἐφαρμογῆς ἀπ' αὐτὸν τοῦ Μαρξισμοῦ πάνω στὴν μακρόχρονη ἐξέταση καὶ τὴν ἀνάλυση τῆς ἐξέλιξης καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν διαφόρων βασικῶν ἀντιθέσεων στὸν κόσμο.

Στὸ ἔργο του «Γιὰ τὴ Νέα Δημοκρατία» ποὺ δημοσιεύτηκε τὸ 1940, ὁ Πρόεδρος Μάο κληρονόμησε, ὑπεράσπισε καὶ ἀνάπτυξε παραπέρα τὴν θεωρία τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν ὅτι μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση, κάθε ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ἀποτελοῦσε μέρος τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης. Ὑπογράμμισε μὲ ξεκάθαρο καὶ σαφὴ τρόπο: «**Ὁτιδήποτε τάξεις, κόμματα ἢ ἄτομα συμμετέχουν στὴν ἐπανάσταση σὲ ἕνα καταπιεζόμενο ἔθνος, καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ ἔχουν συνηδειτοποιήσει ἢ καταλάβει, ἐφόσον ἀντιτίθεται στὸν ἰμπεριαλισμό, ἡ ἐπανάστασή τους ἀποτελεῖ μέρος τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ αὐτοὶ γίνονται σύμμαχοί της**» [25]. Ἀνταποκρίνονταν αὐτὴ ἡ ἀνάλυση τοῦ Προέδρου Μάο στὴν ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα τῆς διεθνοῦς ταξικῆς πάλης; Εἶναι ὁλοφάνερο πῶς ἀνταποκρίνονταν. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητίσει, γιατὶ ξεκινώντας ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄποψη εἶναι ποὺ στὰ χρόνια τῆς Γιαπωνέζικης ἰμπεριαλιστικῆς εἰσβολῆς στὴν Κίνα, τὸ Κινέζικο Κομμουνιστικὸ Κόμμα σχημάτισε ἕνα ἑνιαῖο μέτωπο μὲ ὅλες τὶς ἀντιγιαπωνέζικες δυνάμεις, μαζὶ καὶ τὴν Κουομιντὰνγκ τοῦ Τσιάνγκ Κάϊ - σέκ, καὶ κατάχτησε τὴ νίκη ἐνάντια στὴν Ἰαπωνία. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἦταν, ποὺ μετὰ τὸν πόλεμο, μὲ τὴν ἕνωση ὅλων τῶν ἀντιιμπεριαλιστικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων ποὺ μποροῦσαν νὰ ἑνωθοῦν, προχώρησε στὴν ἀνατροπὴ τῆς ἀντιδραστικῆς κυριαρχίας τῆς Κουομιντὰνγκ καὶ στὴν ἵδρυση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας κάτω ἀπὸ τὴ διχτατορία τοῦ προλεταριάτου.

Τὶς μέρες ποὺ ἀκολούθησαν μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ ξεσήκωσε ἕναν ἀσταμάτητο ἀντισοβιετικὸ θόρυβο. Μὲ ἐξαιρετικὴ διορατικότητα ὁ Πρόεδρος Μάο ἀποκάλυψε τὸν πραγματικὸ σκοπὸ αὐτοῦ τοῦ ἄγριου θόρυβου. Διαπίστωνε ὅτι: «**Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση χωρίζονται ἀπὸ μιὰ τεράστια ζώνη ποὺ περιλαβαίνει πολλὲς καπιταλιστικές, ἀποικιακὲς καὶ μισοαποικιακὲς χῶρες στὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική**» καὶ ὅτι «**Σήμερα ἡ πραγματικὴ σημασία τοῦ συνθήματος τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν διεξαγωγὴ ἑνὸς ἀντισοβιετικοῦ ἀγώνα, εἶναι ἡ καταπίε-**

-ση τοῦ Ἀμερικάνικου λαοῦ καὶ ἡ ἐπέχταση τῶν ἐπιθετικῶν δυνάμεων τῶν ΗΠΑ στὸν ὑπόλοιπο καπιταλιστικὸ κόσμο»[26]. Ὁ Πρόεδρος Μάο κάλεσε τὸν Ἀμερικάνικο λαό, ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς ποὺ ἀντιμετώπιζαν τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐπίθεσης ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ ἀποκρούσουν τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἀντιδραστικῶν τῶν ΗΠΑ καὶ τῶν λακέδων τους. Ἀνταποκρίνονταν αὐτὴ ἡ ἀνάλυση τοῦ Προέδρου Μάο στὴν ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα τῆς διεθνοῦς ταξικῆς πάλης ἐκείνη τὴν ἐποχή; Εἶναι φανερὸ ὅτι ἀνταποκρίνονταν. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητίσει, γιατὶ τὰ γεγονότα ἀπὸ τότε ἔχουν ἐπιβεβαιώσει τὴν ἰσχὺ αὐτῆς τῆς ἀνάλυσης.

Τὸ περιστατικὸ τῆς Διώρυγας τοῦ Σουὲζ τὸ 1956, ἔφερε στὸ φῶς τὶς ὀξυνόμενες ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις. Ὁ Πρόεδρος Μάο ὑπογράμμισε τότε: **«Ἀπὸ αὐτὸ τὸ περιστατικὸ μποροῦμε νὰ ἐντοπίσουμε τὸ ἐπίκεντρο τῆς πάλης στὸν κόσμο σήμερα. Ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς καὶ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες εἶναι σίγουρα πολὺ ὀξυμένη. Οἱ ἰμπεριαλιστικὲς ὅμως χῶρες ἀνταγωνίζονται σήμερα μεταξύ τους γιὰ τὸν ἔλεγχο διαφορετικῶν περιοχῶν στὸ ὄνομα τῆς ἀντίθεσης μὲ τὸν κομμουνισμό... στὴ Μέση Ἀνατολή, συγκρούονται δύο εἴδη ἀντιθέσεων καὶ τρία εἴδη δυνάμεων: Τὰ δυὸ εἴδη ἀντιθέσεων εἶναι: πρῶτο, ἐκεῖνες οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, δηλαδὴ ἀνάμεσα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴ Βρετανία καὶ ἀνάμεσα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴ Γαλλία καὶ δεύτερο, ἐκεῖνες οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη. Τὰ τρία εἴδη δυνάμεων εἶναι: πρῶτο, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἡ μεγαλύτερη ἰμπεριαλιστικὴ δύναμη, δεύτερο ἡ Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις δεύτερης κατηγορίας καὶ τρίτο τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη»**[27]. Ἀνταποκρίνονταν αὐτὴ ἡ ἀνάλυση τοῦ Προέδρου Μάο στὴν ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα τῆς διεθνοῦς ταξικῆς πάλης τὴν ἐποχὴ ἐκείνη; Καὶ πάλι εἶναι φανερὸ ὅτι ἀνταποκρίνονταν. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητίσει αὐτό, γιατὶ τὰ γεγονότα ἀπὸ τότε ἔχουν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἐπιβεβαιώσει τὴν ἰσχὺ αὐτῆς τῆς ἀνάλυσης.

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ δεῖ κανεὶς ὅτι ἡ παραπάνω ἀνάλυση

τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τὶς τρεῖς κατηγορίες δυνάμεων ἦταν ἡ ἀφετηρία τῆς θεωρίας του γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους. Ἡ διαφορὰ βρίσκεται στὸ ὅτι τότε ὑπῆρχε ἀκόμα τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο παρ' ὅλο ποὺ ἦταν ἀσταθές.

Ἀργότερα, μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴ προδοσία ἀπὸ τὴν κλίκα Χρουστσὼφ - Μπρέζνιεφ τῆς ὑπόθεσης τοῦ κομμουνισμοῦ, παλινορθώθηκε ὁ καπιταλισμὸς στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ποὺ ἐκφυλίστηκε καὶ ἔγινε μιὰ σοσιαλιμπεριαλιστικὴ χώρα. Βέβαια ὑπάρχουν ἡ Κίνα καὶ οἱ ἄλλες σοσιαλιστικὲς χῶρες, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἦταν κάποτε τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο δὲν ὑπάρχει πιά, οὔτε ὑπάρχουν οἱ ἱστορικὲς συνθῆκες ποὺ κάνουν ἀναγκαῖο τὸ σχηματισμό του ξανά. Στὸ μεταξύ, πολλὲς χῶρες στὸ ἰμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο δὲν ὑπάκουαν πιὰ στὶς ἐντολὲς τῶν ΗΠΑ καὶ μάλιστα ὀρθώθηκαν ἀνοιχτὰ ἐνάντιά τους. Μέσα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες, οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἀποικιακὲς καὶ μισοαποικιακὲς χῶρες στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἀνακήρυξαν ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη τὴν ἀνεξαρτησία τους. Μέσα ἀπὸ μιὰ περίοδο ἔντονης ἀναταραχῆς, μεγάλης διάσπασης καὶ μεγάλων ἀνακατατάξεων, οἱ διεθνεῖς πολιτικὲς δυνάμεις βρίσκονται μπροστὰ σὲ μιὰ νέα ἱστορικὴ κατάσταση. Στὴ δεκαετία τοῦ '60 ἡ ἄρχουσα κλίκα στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶχε ἤδη προχωρήσει ἀρκετὰ στὴν προδοσία τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἐνῶ ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι ὁ κύριος ἐχθρὸς τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ἀργότερα, μετὰ ἀπὸ μιὰ σειρὰ σοβαρῶν γεγονότων, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὄχι μόνο μετατράπηκε σὲ μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη ποὺ ἀπειλοῦσε τὸν κόσμο ὅπως καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀλλὰ ἔγινε ἐπίσης ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη πηγὴ γιὰ ἕναν νέο παγκόσμιο πόλεμο. Ἡ προδοσία τῆς Σοβιετικῆς ἄρχουσας κλίκας ὁδήγησε ἀναπόφευχτα σὲ διασπάσεις διαφορετικοῦ βαθμοῦ στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα καὶ στὶς γραμμὲς τοῦ παγκόσμιου ἀντιιμπεριαλιστικοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα καὶ προκάλεσε ἔτσι πρόσκαιρες δυσκολίες. Ποιὰ εἶναι ἡ διέξοδος; Μποροῦμε νὰ κλείσουμε τὰ μάτια μας μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ γεγονότα καὶ νὰ λέμε ὅτι ὑπάρχει ἀκόμα τὸ ἰμπεριαλιστικὸ καὶ τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο στὸν κόσμο καὶ νὰ θεωροῦμε τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὰ δύο

σὰν τὴν κύρια ἀντίθεση στὴν διεθνὴ πολιτική; Μποροῦμε νὰ συνεχίσουμε νὰ διατηροῦμε αὐτὴ τὴ φόρμουλα ἐξαιρώντας μόνο τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς ἐξαρτημένες ἀπ' αὐτὴν χῶρες ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ νὰ ἐκφράζουμε τὴ γνώμη ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες, ὅλες οἱ ὑπόλοιπες χῶρες τοῦ κόσμου δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἀδιαφοροποίητη ἀντιδραστικὴ μᾶζα ποὺ ἀνήκει στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο; Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι μιὰ τέτοια στάση ἐμποδίζει τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀληθινὴ οὐσία τῶν πραγμάτων καὶ τὴ σωστὴ κατεύθυνση τῆς πάλης τους.

Οἱ τρομαχτικὲς ἀλλαγὲς στὴ σημερινὴ διεθνὴ κατάσταση καὶ ἡ καθημερινὴ αὔξηση τῆς δύναμης τῶν λαῶν σὲ διάφορες χῶρες καὶ τῶν παραγόντων γιὰ τὴν ἐπανάσταση, ἀπαιτοῦν μιὰ νέα κατάταξη τῶν διεθνῶν πολιτικῶν δυνάμεων, ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσει νὰ διατυπωθεῖ μιὰ νέα παγκόσμια στρατηγικὴ γιὰ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο καὶ τοὺς καταπιεζόμενους λαούς, σύμφωνη μὲ τὴ νέα σχέση ἀνάμεσα σὲ μᾶς, τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθρούς μας. Ἡ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς σ' αὐτὴν τὴν ἀπαίτηση.

Ἡ θεωρία αὐτὴ ξεκαθαρίζει ὅτι: οἱ δύο ἰμπεριαλιστικὲς ὑπερδυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀποτελοῦν τὸν Πρῶτο Κόσμο. Αὐτοὶ εἶναι οἱ μεγαλύτεροι διεθνεῖς ἐκμεταλλευτές, καταπιεστὲς καὶ ἐπιθετιστές, οἱ κοινοὶ ἐχθροὶ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς μεταξύ τους ἀναπόφευχτα θὰ ὁδηγήσει σ' ἕναν νέο παγκόσμιο πόλεμο. Ὁ ἀνταγωνισμὸς γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία ἀνάμεσα στὶς δύο ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, ἡ ἀπειλὴ ποὺ ἐκφράζουν γιὰ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀντίσταση τῶν τελευταίων ἀπέναντί τους, αὐτὸ εἶναι ποὺ ἔχει γίνει τὸ κεντρικὸ πρόβλημα στὴ σημερινὴ διεθνὴ πολιτική. Οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες, ὁ στυλοβάτης τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη ποὺ εἶναι οἱ χειρότερα ἐκμεταλλευόμενοι καὶ καταπιεζόμενοι καὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, σχηματίζουν μαζὶ τὸν Τρίτο Κόσμο. Στέκονται στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στοὺς δυὸ ἡγεμονιστὲς καὶ εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὸν παγκόσμιο ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Οἱ ἀναπτυγμένες χῶρες ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσα στοὺς δυὸ κόσμους, ἀποτελοῦν τὸν Δεύτερο Κόσμο. Καταπιέζουν καὶ ἐκμεταλλεύονται τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ εἶναι ταυτόχρονα κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὑπερδυνάμεων. Ἔχουν ἕνα διπλὸ χαραχτήρα καὶ βρίσκονται σὲ ἀντίθεση καὶ μὲ τὸν Πρῶτο καὶ μὲ τὸ Τρίτο Κόσμο. Εἶναι ὅμως μιὰ δύναμη ποὺ ὁ Τρίτος Κόσμος μπορεῖ νὰ συσπειρώσει ἢ νὰ ἑνώσει στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό. Ἡ θεωρία αὐτὴ γενικεύει τὴ στρατηγικὴ κατάσταση σ' ὅτι ἀφορᾶ τὴν πιὸ σημαντικὴ ταξικὴ πάλη στὸ σύγχρονο κόσμο, ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὶς ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις ἀπὸ τὴν ἄλλη. Οἱ ταξικοὶ ἀγῶνες στὸ ἐσωτερικὸ τῶν διαφόρων χωρῶν εἶναι πράγματι ἀδιαχώριστοι ἀπὸ τὴν ταξικὴ πάλη σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Γι' αὐτό, ἡ θεωρία αὐτὴ γιὰ τὸ διαχωρισμὸ σὲ τρεῖς κόσμους εἶναι ἡ πιὸ περιεχτικὴ συνόψιση τῶν διάφορων βασικῶν ἀντιθέσεων στὸ σύγχρονο κόσμο. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ θέση τοῦ Πρόεδρου Μάο ἔχει ἐμπλουτίσει τὶς θεωρίες ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες ποὺ ὁδηγοῦν ἀναπόφευχτα στὸν πόλεμο, τὶς θεωρίες γιὰ τὸ σοσιαλιμπεριαλισμό, γιὰ τὸν ἀγώνα τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα συστατικό τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, γιὰ τὴν ἀμοιβαία ὑποστήριξη ἀνάμεσα στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο, τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα καὶ γιὰ τὴ στρατηγικὴ καὶ ταχτικὴ τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης, ποὺ ὅλα αὐτὰ εἶναι σημαντικὲς προσφορὲς στὸ Μαρξισμὸ - Λενινισμό.

Δὲν εἶναι παράξενο ποὺ οἱ Σοβιετικοὶ σοσιαλιμπεριαλιστὲς ἔχουν ἐπιτεθεῖ μὲ μανία σ' αὐτὴ τὴ λαμπρὴ θεωρία τοῦ Πρόεδρου Μάο. Δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ περιμένουμε νὰ παραδεχτοῦν ὅτι κάτω ἀπὸ τὴ διακυβέρνησή τους ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει γίνει μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη καὶ ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη πηγὴ ἑνὸς νέου παγκόσμιου πόλεμου, ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ περιμένει κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀποστάτες καὶ τοὺς ἐπιθετιστὲς νὰ παραδεχτοῦν ὅτι εἶναι τέτοιοι. Συκοφαντοῦν

μὲ λύσσα τὴ θεωρία τῶν τριῶν κόσμων καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τάχα ἀπαρνεῖται τὴ ταξικὴ πάλη καὶ βάζει σ' ἕνα τσουβάλι τὶς σοσιαλιστικὲς μαζὶ μὲ τὶς καπιταλιστικὲς χῶρες κλπ. κλπ. Ἡ βρισιά τους ὄχι μόνο κατευθύνεται ἐνάντια στὸ μεγάλο Μαρξιστὴ Πρόεδρο Μάο καὶ τὸ μεγάλο Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Κίνας, ἀλλὰ καὶ κατευθύνεται ἐνάντια στοὺς μεγάλους Μάρξ, Ἔγκελς, Λένιν καὶ Στάλιν. Γιατί, ὅπως ἔχουμε δεῖ, ἡ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους συμφωνεῖ ἐντελῶς μὲ τὴ θεωρία ποὺ διετύπωσαν ὁ Μάρξ καὶ ὁ Ἔγκελς στὸ τελευταῖο μισὸ τοῦ 19ου αἰώνα γιὰ τὸ διαχωρισμὸ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στὴν Εὐρώπη ποὺ ἔπαιρνε σὰν κριτήριο τὴ στάση τους ἀπέναντι στὴ Ρώσσικη Τσαρικὴ αὐτοκρατορία. Παρόμοια, συμφωνεῖ μὲ τὴ θεωρία τοῦ Λένιν γιὰ τὴ διαίρεση τοῦ κόσμου σὲ τρεῖς κατηγορίες χωρῶν μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο καὶ μὲ τὴ θεωρία τοῦ Στάλιν γιὰ τὴ διαίρεση τῶν χωρῶν πρὶν ἀπὸ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο σὲ χῶρες ἐπιθετικὲς καὶ σὲ χῶρες μὴ ἐπιθετικὲς καὶ στὴ διάρκεια τοῦ πόλεμου στὸ φασιστικὸ στρατόπεδο καὶ στὸ ἀντιφασιστικὸ στρατόπεδο. Ἀκόμα περισσότερο, εἶναι μιὰ λογικὴ ἀνάπτυξη ἀπὸ τὶς θεωρίες τους γιὰ τὸ διαχωρισμὸ τῶν διεθνῶν πολιτικῶν δυνάμεων. Βέβαια, αὐτοὶ ποὺ κατηγοροῦν ξέφρενα τὴν θεωρία τῶν τριῶν κόσμων αὐτοαποκαλοῦνται σήμερα ἀκόμα «πιστοὶ συνεχιστὲς» τῆς ὑπόθεσης τοῦ Λένιν, ἀλλὰ ὅμως κρίνουμε ἕναν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ λόγια του καὶ ὄχι ἀπὸ τὶς πράξεις του; Ἂν τοὺς κρίνουμε ἀπὸ τὶς πράξεις τους, δὲν εἶναι φανερὸ ὅτι αὐτοὶ εἶναι ποὺ ἔχουν προδώσει τὸ προλεταριάτο στὴ ταξικὴ πάλη καὶ ἔχουν κάνει μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα νὰ ἐκφυλιστεῖ καὶ νὰ γίνει μιὰ καπιταλιστικὴ χώρα;

Στὴν ἴδια τὴ χώρα μας ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ καταπολεμοῦν μὲ μανία τὴ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους. Δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς Βὰνγκ Χοὺνγκ - βέν, Τσὰνγκ Τσοῦν - τσιάο, Τσιὰνγκ Τσίνγκ καὶ Γιάο Βὲν - γιουάν, ἡ «συμμορία τῶν τεσσάρων». Ἀνεμίζοντας ἕνα ὑπὲρ «ἐπαναστατικὸ» λάβαρο, ἀντιτάχθηκαν στὴν ὑποστήριξη τῆς Κίνας πρὸς τὸν Τρίτο Κόσμο, ἀντιτάχτηκαν στὴν προσπάθεια τῆς Κίνας νὰ ἑνωθεῖ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν καὶ ἀντιτάχθηκαν

στὰ χτυπήματα ποὺ δίναμε στὸν πιὸ ἐπικίνδυνο ἐχθρό. Μάταια προσπάθησαν νὰ ὑπονομεύσουν τὴν οἰκοδόμηση ἑνὸς παγκόσμίου ἑνιαίου μέτωπου ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ καὶ νὰ ἀποδιοργανώσουν τὸν ἀντιηγεμονιστικὸ ἀγώνα τῆς Κίνας, προσφέροντας μιὰ καλὴ ἐξυπηρέτιση στὸ Σοβιετικὸ σοσιαλιμπεριαλισμό. Οἱ διασπαστικές τους ἐνέργειες εἶχαν σ' έναν ὁρισμένο βαθμὸ μιὰ βλαβερὴ ἐπίδραση, ὅμως τὸ Κόμμα καὶ ἡ κυβέρνησής μας ἔχουν παραμείνει ἀκλόνητα σταθεροὶ στὴν ἐπαναστατικὴ γραμμὴ γιὰ τὶς ἐξωτερικὲς ὑποθέσεις ποὺ διατύπωσε ὁ Πρόεδρος Μάο. Ἡ «συμμορία τῶν τεσσάρων» μὲ κανένα τρόπο δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸν Κινέζικο λαό. Εἶναι προδότες ποὺ τοὺς ἔχει ἀποκηρύξει ὁ Κινέζικος λαός.

Ὅσο καὶ ἂν βρίζουν μὲ μῖσος οἱ Σοβιετικοὶ σοσιαλιμπεριαλιστὲς καὶ ἡ «συμμορία τῶν τεσσάρων» τὴ θεωρία τῶν τριῶν κόσμων, ἡ ἀξία της ἐπιβεβαιώνεται ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅτι πραγματικὰ συμβαίνει σήμερα στὴ διεθνὴ πολιτική. Ὁ ἀντίχτυπός της γίνεται ἔτσι ὅλο καὶ περισσότερο αἰσθητός. Στὴν πολιτικὴ εἰσήγηση πρὸς τὸ Ἑνδέκατο Ἐθνικὸ Συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμμματος τῆς Κίνας, ὁ Πρόεδρος Χούα Κούο - φένγκ λέει : «Ἡ θεωρία τοὺ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους, δίνει ἕνα σωστὸ προσανατολισμὸ στὴ σημερινὴ διεθνὴ πάλη καὶ διευκρινίζει μὲ σαφήνεια τὶς κύριες ἐπαναστατικὲς δυνάμεις, τοὺς κύριους ἐχθροὺς καὶ τὶς ἐνδιάμεσες δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ κερδηθοῦν καὶ νὰ ἑνωθοῦν, δίνοντας ἔτσι τὴ δυνατότητα στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο νὰ ἑνωθεῖ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν γιὰ νὰ πραγματοποιήσει τὸ πλατύτερο ἑνιαῖο μέτωπο στοὺς ταξικοὺς ἀγῶνες ἐνάντια στοὺς κύριους ἐχθροὺς στὸν παγκόσμιο στίβο». Ἡ στρατηγικὴ αὐτὴ ἀντίληψη δὲν ἀνταποκρίνεται μόνο στὶς στρατηγικὲς ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης πάλης τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν καὶ λαῶν τοῦ κόσμου. Ἀνταποκρίνεται ἐπίσης στὶς στρατηγικὲς ἀπαιτήσεις τῆς πάλης γιὰ τὴ νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Θὰ ἐμπνέει τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου στὴν κοινή τους προσπάθεια νὰ ἀγωνιστοῦν γιὰ μεγάλες νίκες, στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμὸ σύμφωνα μὲ μιὰ σταθερὴ καὶ ξεκάθαρη κατευθυντήρια γραμμή.

Οἱ δύο ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, εἶναι οἱ κοινοὶ ἐχθροὶ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη πηγὴ ἑνὸς Παγκόσμιου Πόλεμου

Ἡ ἐμφάνιση τῶν δύο ὑπερδυνάμεων εἶναι ἕνα νέο φαινόμενο στὴν ἱστορία τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἡ ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ὁδηγεῖ ἀναπόφευχτα σὲ συγκρούσεις καὶ πολέμους, ποὺ μὲ τὴ σειρά τους ὀξύνουν τὴν ἀνισόμετρη αὐτὴ ἀνάπτυξη. Ἔτσι ἐμφανίστηκαν οἱ ἰμπεριαλιστικὲς ὑπερδυνάμεις ποὺ σήμερα ὑπερτεροῦν ἀπὸ τὶς συνηθισμένες ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες. Ὁ Λένιν ἔλεγε **«Ἰμπεριαλισμὸς σημαίνει προοδευτικὰ αὐξανόμενη καταπίεση τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου ἀπὸ μιὰ χούφτα μεγάλες Δυνάμεις, σημαίνει ἐποχὴ πολέμων ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπέχταση καὶ τὴ στερέωση τῆς καταπίεσης τῶν ἐθνῶν»**[28]. Αὐτὴ ἡ χούφτα τῶν ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων ἔχει σήμερα περιοριστεῖ σὲ δυὸ μόνον ὑπερδυνάμεις, τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀνταγωνιστοῦν γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία, ἐνῶ ὅλες οἱ ἄλλες ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις ἔχουν ὑποβιβαστεῖ στὴν κατηγορία τῶν δυνάμεων δεύτερης ἢ ἀκόμα καὶ τρίτης κατηγορίας. Τὰ διακριτικὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς ὑπερδύναμης εἶναι τὰ παρακάτω : ὁ κρατικὸς μηχανισμός της ἐλέγχεται ἀπὸ τὸ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο στὴν πιὸ συγκεντροποιημένη του μορφή, ποὺ στηριγμένο στὴν οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ δύναμη, ποὺ εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὴν τῶν ἄλλων χωρῶν, πραγματοποιεῖ τὴν οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευση, τὴν πολιτικὴ καταπίεση καὶ τὸ στρατιωτικὸ ἔλεγχο σὲ παγκόσμια κλίμακα. Κάθε ὑπερδύναμη βάζει γιὰ στόχο της τὴν ἀπο-

κλειστικὴ παγκόσμια ἡγεμονία καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ κάνει ξέφρενες προετοιμασίες γιὰ ἕναν παγκόσμιο πόλεμο.

Στὴν ἱστορία τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ δὲν εἶναι κάτι νέο ὅτι μερικὲς μεγάλες δυνάμεις παλεύουν γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία, αὐτὸ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες σήμερα. Ἡ διαμάχη γιὰ τὴν ἡγεμονία ἀνάμεσα σ' αὐτές, εἶναι τὸ ἰδόμορφο προϊὸν τῆς ἱστορικῆς ἐξέλιξης μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Στὴ μεταπολεμικὴ περίοδο, ἡ συγκεντροποίηση τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἡ ἐπέκτασή του στὸ ἐξωτερικὸ πῆρε τρομαχτικὲς διαστάσεις. Ὅπως δείχνουν οἱ τελευταῖες στατιστικές, μέσα στὸ 1976, οἱ δώδεκα μεγαλύτερες βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις μὲ κύκλο ἐργασιῶν πάνω ἀπὸ 10 δισεκατομμύρια δολλάρια ἡ κάθε μιά, κατεῖχαν μαζὶ τὸ 27% τοῦ συνολικοῦ κεφάλαιου καὶ εἶχαν πετύχει τὸ 29% τοῦ συνολικοῦ κύκλου ἐργασιῶν τῶν 500 μεγαλύτερων ἐπιχειρήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ δέκα μεγαλύτερες ἐμπορικὲς τράπεζες κατεῖχαν τὸ 61% τοῦ συνολικοῦ κεφάλαιου καὶ τῶν καταθέσεων τῶν 50 μεγαλύτερων ἐμπορικῶν τραπεζῶν τῆς χώρας [29]. Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ κεφάλαιου τῶν ΗΠΑ ποὺ εἶχε ψηλὴ συγκεντροποίηση μετὰ τὸν πόλεμο, ἔχει αὐξηθεῖ ἁλματώδικα τὰ τελευταῖα εἴκοσι χρόνια. Οἱ ἄμεσες ἰδιωτικὲς ἐπενδύσεις στὸ ἐξωτερικὸ ποὺ ἀνέρχονταν στὰ 11,8 δισ. δολλάρια τὸ 1950, ἔφτασαν στὰ 137,2 δισ. δολλάρια τὸ 1976 [30]. Ἡ ψηλὴ καὶ γοργὴ συγκεντροποίηση τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου σχηματίζει τὴν οἰκονομικὴ βάση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν σὰν μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη. Ἐκμεταλλευόμενοι τὴν οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ ὑπεροχὴ ποὺ ἀπόχτησαν στὸν πόλεμο, μὲ τὸ μονοπώλιο ποὺ εἶχαν στὰ ἀτομικὰ ὅπλα καὶ τὴν πλατειᾶς κλίμακας ὑπερσύγχρονη στρατιωτικὴ ἐπιστήμη καὶ τεχνολογία, μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ παγκόσμιου νομισματικοῦ συστήματος ποὺ στηρίζονταν στὸ δολλάριο καὶ μὲ τὰ τὰ διάφορα στρατιωτικὰ μπλὸκ ποὺ ἔλεγχαν στὴν Βόρεια Ἀμερική, τὴ Λατινικὴ Ἀμερική, τὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ὠκεανία, οἱ ἰμπεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ κατάχτησαν μιὰ χωρὶς προηγούμενο κυρίαρχη θέση στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο καὶ ἔκαναν ὑποχείρια τους, ὅλα τὰ ἄλλα καπιταλιστικὰ κράτη.

Γιὰ πολλὰ χρόνια οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐνεργοῦσαν σὰν παγκόσμιος χωροφύλακας καὶ διέπραξαν ἀμέτρητα αἱματηρὰ ἐγκλήματα ἐνάντια στοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς (καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἀμερικάνικο λαὸ) καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη τοῦ κόσμου. Ὅσο ὅμως κι ἂν ἐνεργοῦσε ὅπως ἤθελε γιὰ ἕνα διάστημα, αὐτὸς ὁ κοινὸς ἐχθρὸς τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἀναγκάστηκε νὰ δεχτεῖ συντριπτικὰ χτυπήματα ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας στοὺς ἐπιθετικοὺς πόλεμους ποὺ νόμιζε ὅτι μποροῦσε νὰ κερδίσει εὔκολα.

Ὁ ἡρωϊκὸς λαὸς τῆς Κορέας, ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ σύντριψε τὸ μύθο τοῦ ἀκατανίκητου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Στὸν ἀντιστασιακὸ πόλεμό τους, ἐνάντια στὴν εἰσβολὴ τῶν ΗΠΑ καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, οἱ λαοὶ τοῦ Βιετνάμ, τῆς Καμπότζας καὶ τοῦ Λάος βύθισαν τὸν ἰμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ σὲ στρατιωτικές, πολιτικὲς καὶ οἰκονομικὲς κρίσεις καὶ ἐπιτάχυναν τὴν πτώση του. Στὸ μεταξύ, ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἰαπωνία ἀποκαταστιόντουσαν σταθερά, μεγάλωναν τὴν οἰκονομική τους δύναμη καὶ σκλήρεναν τὶς θέσεις τους στὸν ἀνταγωνισμό τους μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἔτσι οἱ ἰμπεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ ἀναγκάστηκαν νὰ παραδεχτοῦν ὅτι δὲν μποροῦσαν πιὰ νὰ κάνουν ὅτι ἤθελαν στὸν κόσμο. Παραμένουν ὡστόσο οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἡ πιὸ ἰσχυρὴ χώρα στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο καὶ κάνουν ὅτι περνάει ἀπὸ τὸ χέρι τους γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ὑπεροχή τους.

Καθὼς οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἦταν μπλεγμένες στὸν πόλεμο καὶ ἡ δύναμή τους ἄρχιζε νὰ μειώνεται, ἄρχισε νὰ ξεπροβάλει ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμός. Ἡ ἀποστάτρια κλίκα Χρουστσὼφ - Μπρέζνιεφ εἶχε ἁρπάξει τοὺς καρποὺς τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης ποὺ εἶχε καταχτήσει μέσα σὲ περισσότερο ἀπὸ τριάντα χρόνια ὁ Σοβιετικὸς λαὸς καὶ μετάτρεψε βαθμιαῖα τὴν πιὸ μεγάλη σοσιαλιστικὴ χώρα σὲ μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ μεγάλη δύναμη. Ἀπὸ πολὺ παλιὰ οἱ ἰμπεριαλιστὲς εἶχαν ὀνειρευτεῖ νὰ δοῦν τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση νὰ ἐξελίσεται εἰρηνικὰ ἀπὸ τὸ σοσιαλισμὸ στὸν καπιταλισμό, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῆς ἀνισόμετρης ἀνάπτυξης τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς

διαμάχης γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία, ἦλθαν πρόσωπο μὲ πρόσωπο μὲ ἕναν τρομερὸ καὶ πεισματάρη ἀντίπαλο.

Ὅπως ὅλοι ξέρουμε, ἡ Σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἀποστάτρια κλίκα ἔχει μετατρέψει μιὰ συγκεντροποιημένη σὲ ψηλὸ βαθμὸ σοσιαλιστικὴ οἰκονομία σὲ μιὰ κρατικομονοπωλιακὴ καπιταλιστικὴ οἰκονομία, ποὺ εἶναι συγκεντροποιημένη σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ ξεπερνάει καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Στὴ διάρκεια τῆς δεκαετίας ποὺ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶχαν μπλεχτεῖ στοὺς ἐπιθετικούς τους πόλεμους στὸ Βιετνάμ, τὴν Καμπότζα καὶ τὸ Λάος, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐνίσχυσε ἐνεργητικὰ τὴ δύναμή της, μείωσε τὸ χάσμα στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ἀνάμεσα σ' αὐτὴν καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ διεύρυνε σὲ τεράστιο βαθμὸ τὴ στρατιωτική της ἰσχύ. Ἔχει φτάσει τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες στοὺς ἀτομικοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὶς ἔχει ξεπεράσει στοὺς συμβατικούς. Καθὼς μεγαλώνει ἡ στρατιωτικὴ καὶ οἰκονομική του δύναμη, ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς κάνει ὅλο καὶ περισσότερο πιὸ κατάφορες προσπάθειες νὰ ἐπεχταθεῖ καὶ νὰ διεισδύσει σ' ὅλες τὶς περιοχὲς τοῦ κόσμου. Παίζει παντοῦ μεγάλο ρόλο μὲ τὶς χερσαῖες, ναυτικὲς καὶ ἀεροπορικές του δυνάμεις καὶ μπλέκεται μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες σ' ἕναν ἄγριο ἀγώνα γιὰ τὴν κυριαρχία σὲ παγκόσμια κλίμακα καὶ ἀποκαλύπτει ἔτσι τὶς ἐπιθετικές του φιλοδοξίες ποὺ δὲν ἔχουν προηγούμενο στὴν παγκόσμια ἱστορία.

Ὁ Λένιν ἔλεγε ὅτι οἱ ἰμπεριαλιστὲς διαιροῦν τὸν κόσμο «**ἀνάλογα μὲ τὸ κεφάλαιο, ἀνάλογα μὲ τὴν ἰσχύ**[31]». Μὲ τὴν οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτική τους δύναμη, ποὺ ὅλες οἱ ἄλλες χῶρες μὲ κανένα τρόπο δὲν μποροῦν νὰ φτάσουν, οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις ἐπιδιώκουν τὴν παγκόσμια ἡγεμονία. Τὸ 1976 τὸ ἀκαθάριστο ἐθνικὸ εἰσόδημα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦταν πάνω ἀπὸ 1.690 δισ. δολλάρια ἐνῶ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ἦταν 930 Δισ. Δολλάρια [32]. Καὶ τὰ δυὸ μαζὶ ἀποτελοῦσαν περίπου τὸ 40 % τοῦ παγκόσμιου ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἡ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ξεπερνάει τὴ συνολικὴ παραγωγὴ τῶν τριῶν μεγαλύτερων Εὐρωπαϊκῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν, τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Βρετανίας. Στὴ στρατιωτικὴ ἰσχύ, καμιὰ ἄλλη ἰμπεριαλιστικὴ χώρα δὲν εἶναι ἴση μὲ καμιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις. Καὶ οἱ δυὸ ἔχουν χιλιάδες στρατηγικὰ πυρηνικὰ ὅπλα, ἀρκετὲς ἑκατοντάδες στρατιωτικοὺς δορυφόρους, μερικὲς δεκάδες χιλιάδες μαχητικὰ ἀεροπλάνα, ἀρκετὲς ἑκατοντάδες ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ναυτικὰ σκάφη καὶ τεράστια ἀποθέματα ἀπὸ ἄλλα συμβατικὰ ὅπλα. Στὶς στρατιωτικὲς δαπάνες, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες μαζί, ξεπερνοῦν κατὰ πολὺ τὸ σύνολο τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ Καναδᾶ. Ἡ πολεμικὴ μηχανὴ τῶν δυὸ ὑπερδυνάμεων σὲ εἰρηνικὴ περίοδο παίρνει ἕνα μέγεθος χωρὶς προηγούμενο στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Ἡ Σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἀποστάτρια κλίκα ἔχει προσπαθήσει σκληρὰ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν κατηγορία λέγοντας ὅτι παρ' ὅλο ποὺ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι μιὰ μεγάλη δύναμη, δὲν εἶναι μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη. Μπορεῖ νὰ πάρει κανεὶς στὰ σοβαρὰ τέτοια λόγια; Δὲν ἔχει ἐφαρμόσει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὴν ἴδια ἰμπεριαλιστικὴ οἰκονομικὴ λεηλασία, τὸν πολιτικὸ ἔλεγχο καὶ τὴ στρατιωτικὴ ἐπέχταση ὅπως καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες;

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐκμεταλλεύονται ἄλλες χῶρες, κύρια μέσα ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴ κεφάλαιου μὲ τὴ μορφὴ ἐπενδύσεων στὸ ἐξωτερικό. Σύμφωνα μὲ ἐπίσημες στατιστικὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ 1976 τὰ κέρδη τους ἀπὸ τὶς ἄμεσες ἰδιωτικές τους ἐπενδύσεις στὸ ἐξωτερικό, συμπεριλαμβανόμενων καὶ εἰσοδημάτων ἀπὸ προνόμια, ἔφταναν τὸ ὕψος τῶν 22,4 δισ. δολλαρίων, μὲ ποσοστὸ κέρδους ποὺ ξεπερνοῦσε τὸ 16 % [33]. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἄθλια ἀπόδειξη γιὰ τὸ πῶς τὸ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο τῶν ΗΠΑ ρουφάει τὸ αἷμα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Παρ' ὅλο ποὺ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὑστερεῖ ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες στὸ τελικὸ ποσὸ τῶν κερδῶν ποὺ ἁρπάζουν ἀπὸ ἄλλες χῶρες, δὲν εἶναι καθόλου λιγώτερο ἄγρια στὶς μέθοδες λεηλασίας. Εἶναι κύρια μέσα ἀπὸ τὴν «οἰκονομικὴ βοήθεια» καὶ τὴ «στρατιωτικὴ βοήθεια» πρὸς τὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, ποὺ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀγοράζει φτηνά, πουλάει πανάκριβα καὶ ἀποσπάει τεράστια κέρδη στὴν πορεία. Γιὰ παράδειγμα, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση πουλάει ἐμπορεύματα στὴν Ἰνδία κάτω ἀπὸ τὸ

ὄνομα τῆς «βοήθειας» σὲ τιμὲς ψηλότερες κατὰ 20 μὲ 30 % ἢ ἀκόμα καὶ 200 % ἀπὸ τὴν διεθνὴ ἀγορά. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἀγοράζει ἐμπορεύματα ἀπὸ τὶς Ἰνδίες σὲ τιμὲς πολλὲς φορὲς μικρότερες κατὰ 20 μέχρι 30 % [34]. Σύμφωνα μὲ τὶς «Στατιστικὲς τοῦ Σοβιετικοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπόριου», ἡ τιμὴ ποὺ πλήρωσε ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ φυσικοῦ ἀερίου ἀπὸ Ἀσιατικὲς χῶρες, ἦταν περίπου ἡ μισὴ ἀπ' αὐτὴν ποὺ χρέωσε γιὰ νὰ τὸ ἐξάγει στὴν Δύση. Ἡ ἴδια πηγὴ ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ τιμὲς τοῦ ἀνθρακίτη, τοῦ χιτοσίδηρου καὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων ποὺ ἐξάγει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση στὴν Αἴγυπτο, ἦταν 80 μὲ 150 % μεγαλύτερες ἀπὸ τὶς τιμές, ποὺ χρέωνε τὴ Δυτικὴ Γερμανία γιὰ παρόμοιες ἐξαγωγές [35]. Δημοσιεύτηκε στὸ δυτικὸ τύπο, ὅτι στὴ διάρκεια τοῦ Ἀραβοϊσραηλινοῦ πόλεμου τὸν Ὀχτώβρη τοῦ 1973, «Ἡ Ρωσσία ὄχι μόνο ἀπαίτησε τὴν πληρωμὴ σὲ μετρητὰ τῶν ὅπλων ποὺ πούλησε, ἀλλὰ αὔξησε τὶς τιμὲς τους ὅταν ὁ πόλεμος βρισκόταν στὸ ἀπόγειό του» [36]. Ἀφοῦ οἱ κυριώτερες πετρελαιοεξαγωγικὲς Ἀραβικὲς χῶρες πλήρωσαν αὐτὸ τὸ ποσὸ σὲ δολλάρια τῶν ΗΠΑ, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὸ χρησιμοποίησε γιὰ νὰ δώσει ἕνα δάνειο σὲ εὐρωδολλάρια μὲ τόκο πάνω ἀπὸ 10 % [37].

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐξασκοῦν τὸν ἔλεγχο πάνω στὴν οἰκονομία καὶ τὴν πολιτικὴ ζωὴ πολλῶν χωρῶν μέσα ἀπὸ τὶς πολυεθνικές τους ἑταιρεῖες καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐπιθετικὰ ὄργανα. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση σήμερα, προωθεῖ τέτοιες δραστηριότητες κύρια μέσα στὴν «σοσιαλιστικὴ κοινότητα». Στὸ ὄνομα τοῦ «διεθνοῦς καταμερισμοῦ ἐργασίας», τοῦ «σχεδιασμένου συντονισμοῦ», τῆς «πολυμεροῦς ἐνσωμάτωσης», τῆς «διαρθρωτικῆς ἐνσωμάτωσης» κλπ., ἐλέγχει τὰ οἰκονομικὰ νεῦρα σὲ πολλὲς χῶρες καὶ ἀσχολεῖται πυρετώδικα μὲ τὴ λεηλασία καὶ τόν ἔλεγχο πάνω σ' αὐτὰ σ' ὅτι ἀφορᾶ τὶς πρῶτες ὕλες, τὶς τιμὲς τῆς ἀγορᾶς στὸ διεθνὲς ἐμπόριο, τὰ πλάνα παραγωγῆς, τὰ ὑποχρεωτικὰ δάνεια καὶ ἀκόμα καὶ τὴν ἴδια τὴν ἐργατικὴ δύναμη γιὰ τὴ δημιουργία ἐπενδύσεων καὶ προσπαθεῖ μὲ μανία νὰ βάλει τὶς οἰκονομίες καὶ τὴν «περιορισμένη» κυριαρχία τους, ὁλοκληρωτικὰ στὴ Σοβιετικὴ σφαίρα ἐπιρροῆς, γιὰ νὰ ἐγκαθιδρύσει τὴν ἀποκαλούμενη «διεθνὴ σοσιαλιστικὴ ἰδιοχτησία» τῆς «κοινότητας[38]».

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν ἐπιδοθεῖ στὴν πώληση ὅπλων σὲ παγκόσμια κλίμακα, γιὰ νὰ ἀποσπάσουν τεράστια κέρδη ἀπὸ ἄλλες χῶρες καὶ νὰ κυριαρχήσουν σ' αὐτές. Ἀνάμεσα στὸ 1966 καὶ τὸ 1976 ἔκαναν ἐξαγωγὲς ὅπλων ἀξίας 34,9 δισ. δολλαρίων. Στὴν ἴδια περίοδο καὶ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση πούλησε ὅπλα ποὺ ἔφταναν τὴν ἀξία 20,2 δισ. δολλαρίων [39]. Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Ἐλέγχου τῶν Ὅπλων καὶ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἤδη τὸ 1974 οἱ πωλήσεις ὅπλων ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔφταναν τὰ 5,5 δισ. δολλάρια, ποσὸ ποὺ ἦταν τὸ 37,5 % τῆς παγκόσμιας ἐξαγωγῆς ὅπλων αὐτὸ τὸ χρόνο καὶ ποὺ ἔκανε τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὸ δεύτερο μεγαλύτερο ἔμπορο ὅπλων μετὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Καὶ ἀκόμα παραπέρα, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση πασχίζει νὰ ἐλέγχει τοὺς πελάτες της μὲ μέσα, ὅπως τὸ σταμάτημα τῆς προμήθειας τῶν ἀπαραίτητων ἐξαρτημάτων καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἡ πίεση πάνω σ' αὐτοὺς γιὰ νὰ πληρώσουν.

Γιὰ νὰ ξεκαθαρίσουν τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἡγεμονία, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν ἀνατρέψει ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ νόμιμες κυβερνήσεις στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει κάνει καὶ συνεχίζει νὰ κάνει τὸ ἴδιο σ' ἕναν ἀριθμὸ χωρῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν περίπου 400.000 ἀπὸ τὶς ἔνοπλες δυνάμεις τους σταθμευμένες σὲ ξένα ἐδάφη. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει περίπου 700.000 στρατεύματα σὲ ἄλλες χῶρες καὶ ἔχει τὴν Τσεχοσλοβακία, ποὺ εἶναι ἕνα κυρίαρχο κράτος, κάτω ἀπὸ παρατεινόμενη (στὴν πραγματικότητα γιὰ ἀόριστο χρόνο) στρατιωτικὴ κατοχή.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν μετατρέψει τὰ ἐδάφη πολλῶν χωρῶν σὲ στρατιωτικὲς βάσεις τῶν ΗΠΑ μέσα ἀπὸ στρατιωτικὰ σύμφωνα. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει στρατιωτικὲς βάσεις ἢ ἐγκαταστάσεις στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη, τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Μογγολίας, τὴν Κούβα καὶ τὴν Ἀφρική, τὴν Μεσόγειο καὶ

τὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανό. Ἔχει ἐπίσης προσπαθήσει μὲ θράσος νὰ διαιωνίσει τὴν κατοχὴ ἀπὸ τὴ μεριά της τῶν βόρειων ἐδαφῶν καὶ τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς Ἰαπωνίας. Ἔχει ἀκόμα προσπαθήσει νὰ ἁρπάξει τὰ νησιὰ Σπιτσμπέργκεν ἀπὸ τὴ Νορβηγία. «Ὅτι εἶναι δικό μου μοῦ ἀνήκει καὶ ὅτι εἶναι δικό σου εἶναι διαπραγματεύσιμο». Αὐτὴ εἶναι μιὰ εἰρωνικὴ παρατήρηση ποὺ κυκλοφορεῖ πλατειὰ στοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς Δύσης, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὅμως εἶναι τῆς γνώμης ὅτι δὲν χρειάζονται πάντα ἐνοχλητικὲς διαπραγματεύσεις γιὰ νὰ ἀποφασίσουν «ἂν τὸ δικό σου, μοῦ ἀνήκει».

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔστειλαν μισθοφόρους νὰ εἰσβάλουν στὴν Κούβα καὶ ἀπόχτησαν ἔτσι ἕνα πολὺ κακὸ ὄνομα. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔστειλε μισθοφόρους γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν ἔνοπλη ἐπέμβαση στὴν Ἀγκόλα καὶ νὰ εἰσβάλουν στὸ Ζαΐρ, καὶ συνεχίζει νὰ ἐπεχτείνει τὸν ἐπιθετικό της κύκλο.

Μὲ λίγα λόγια, καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι ἰμπεριαλιστικὲς ὑπερδυνάμεις, οἱ μεγαλύτεροι διεθνεῖς ἐκμεταλλευτὲς καὶ καταπιεστές, οἱ μεγαλύτερες δυνάμεις τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης καὶ οἱ κοινοὶ ἐχθροὶ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ὁ Λένιν ἔλεγε : **«Ἕνας προλετάριος ποὺ ἀνέχεται τὸν παραμικρὸ καταναγκασμὸ ἄλλων ἐθνῶν ἀπὸ τὸ δικό του ἔθνος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σοσιαλιστὴς προλετάριος»** [40]. Ἡ συμπεριφορὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης στὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις εἶναι ἡ πεμπτουσία τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ ἡγεμονισμοῦ, χωρὶς οὔτε ἕνα ἴχνος σοσιαλιστικοῦ προλεταριακοῦ πνεύματος. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ἀπὸ τὶς δυὸ ἰμπεριαλιστικὲς ὑπερδυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι ἡ πιὸ θηριώδης, ἡ πιὸ ριψοκίνδυνη, ἡ πιὸ ὕπουλη καὶ ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη πηγὴ ἑνὸς παγκόσμιου πολέμου.

Γιατί τὸ λέμε αὐτό; Τὸ λέμε μήπως γιατὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση κατέχει Κινέζικα ἐδάφη κατὰ μῆκος τῶν βορειοανατολικῶν καὶ βορειοδυτικῶν συνόρων τῆς Κίνας κατὰ παράβαση τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας καὶ γιατὶ ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλειά της; Ὄχι. Καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐπίσης ἔχουν εἰσβάλει καὶ κατέχουν τὴν Ταϊβάν μας, καὶ εἶναι παρόμοια μιὰ ἀπειλὴ γιὰ τὴν

ἀσφάλειά μας. Χωρὶς ἀμφιβολία, ὁ λαὸς κάθε εἰδικῆς περιοχῆς μπορεῖ νὰ ἀποφασίσει ποιὰ ὑπερδύναμη ἢ ποιὰ ἰμπεριαλιστικὴ χώρα ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἄμεση ἀπειλὴ σύμφωνα μὲ τὶς δικές του εἰδικὲς συνθῆκες. Ἐδῶ ὅμως πρόκειται γιὰ ἕνα γενικὸ ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ τὴ διεθνὴ κατάσταση σὰν σύνολο καὶ ὄχι σὰν ἕνα εἰδικὸ ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ μιὰ εἰδικὴ περιοχή. Δὲν ὀφείλεται σὲ τίποτα συμπτωματικές, πρόσκαιρες ἢ ἐπιμέρους αἰτίες τὸ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει γίνει ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις σὲ παγκόσμια κλίμακα. Αὐτὸ καθορίζεται ἀπὸ ἕνα σύνολο ἱστορικῶν συνθηκῶν κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει ἀναπτυχθεῖ καὶ ἔχει γίνει μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη.

Πρῶτο, ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς εἶναι μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ μεγάλη δύναμη ποὺ ἀναπτύχθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ γιαυτὸ εἶναι πιὸ ἐπιθετικὸς καὶ ριψοκίνδυνος. Ὁ Λένιν, πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἔλεγε ὅτι οἱ νεοφερμένες ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες πάντα ἤθελαν νὰ μοιράσουν τὸν κόσμο ξανὰ καὶ ὅτι ἐφόσον **«ἦλθαν στὸ τραπέζι τῶν κεφαλαιοκρατικῶν φαγητῶν ὅταν ὅλες οἱ θέσεις ἦταν πιασμένες», «εἶναι ἀκόμα περισσότερο ἁρπαχτικές, ἀκόμα περισσότερο ληστρικές»** [41]. **«Χωρὶς μιὰ βίαιη ἀναδιανομὴ τῶν ἀποικιῶν, οἱ νέες ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες δὲν μποροῦν νὰ ἀποχτήσουν τὰ προνόμια ποὺ ἀπολαμβάνουν οἱ πιὸ παλιὲς (καὶ λιγώτερο ἰσχυρὲς) ἰμπεριαλιστικὲς Δυνάμεις»** [42]. Γιὰ νὰ πετύχει τὴν παγκόσμια κυριαρχία, ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς πρέπει νὰ προσπαθήσει νὰ ἁρπάξει τὶς περιοχὲς ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν ΗΠΑ, ἀκριβῶς ὅπως ἡ Γερμανία κάτω ἀπὸ τὸν Κάιζερ Γουλιέλμο ΙΙ καὶ τὸν Χίτλερ καὶ οἱ μεταπολεμικὲς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔπρεπε νὰ προσπαθήσουν νὰ ἁρπάξουν τὶς περιοχὲς ποὺ ἦταν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς Βρετανίας καὶ ἄλλων παλιᾶς σειρᾶς ἰμπεριαλιστῶν. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἱστορικὸς νόμος ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν θέληση τοῦ ἀνθρώπου. Γιαυτὸ ὁ Πρόεδρος Μάο τόνισε σὲ ἕναν λόγο τὸν Φλεβάρη τοῦ 1976 : **«Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θέλουν νὰ προστατέψουν τὰ συμφέροντά τους στὸν κόσμο καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση θέλει νὰ ἐπεχταθεῖ. Αὐτὸ μὲ κανένα τρόπο δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξει».**

Ἀναμφίβολα ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ συνεχίζει νὰ ἐπιδιώκει τὴν παγκόσμια κυριαρχία, ἀλλὰ ἔχει προχωρήσει τόσο πολὺ ποὺ πρέπει τώρα νὰ παλέψει γιὰ νὰ προστατεύσει τὰ καταχτημένα του συμφέροντα καὶ γιαὐτὸ πρέπει νὰ περάσει στὴν ἄμυνα στὴ συνολική του στρατηγική. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, κάτω ἀπὸ τὴν ἐτικέτα τῆς «εἰρήνης», ὁ Μπρέζνιεφ ἔχει δηλώσει ξεδιάντροπα ὅτι «μὲ τὸ δυνάμωμα τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ ἀμυντικοῦ δυναμικοῦ της, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση κατάφερε νὰ καταχτήσει μιὰ ἐνεργετικὴ καὶ ἐπιτυχὴ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ στὸ διεθνὴ στίβο» [43] καὶ ὅτι «στὴ διαμόρφωση τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς πρέπει νὰ ὑπολογίζουμε μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο τὴν κατάσταση πραγμάτων σχεδὸν σὲ κάθε σημεῖο τοῦ πλανήτη» [44]. Αὐτὸ σημαίνει στὴν πραγματικότητα, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἀκολουθήσει μιὰ ἐπιθετικὴ στρατηγικὴ γιὰ νὰ καταπατήσει τὴν ἀκεραιότητα ἄλλων χωρῶν, νὰ ἀδυνατίσει καὶ νὰ παραγκωνίσει τὴν ἐπιρροὴ τῶν ΗΠΑ σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ κόσμου, στὴν προσπάθειά της νὰ ἐγκαθιδρύσει τὴ δική της παγκόσμια ἡγεμονία.

Δεύτερο, ἐπειδὴ ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς ἔχει ἀκόμα σχετικὰ χαμηλώτερο οἰκονομικὸ δυναμικό, πρέπει νὰ στηρίζεται κύρια στὴ στρατιωτική του ἰσχὺ καὶ σὲ πολεμικὲς ἀπειλὲς γιὰ νὰ ἐπεχταθεῖ. Ἂν καὶ σὲ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει ξεπεράσει πολὺ τὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες δεύτερης κατηγορίας, βρίσκεται σὲ δυσμενὴ θέση ἀπέναντι στὸν ἰσχυρὸ ἀνταγωνιστή της καὶ ἡ οἰκονομική της δύναμη δὲν φτάνει νὰ καλύψει τὶς ἀνάγκες της γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία. Γιαυτὸ καταγίνεται πυρετώδικα μὲ τὴν αὔξηση τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τὶς πολεμικὲς προετοιμασίες, σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ ἀποχτήσει τὴ στρατιωτικὴ ὑπεροχὴ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἁρπάξει τὶς πλουτοπαραγωγικὲς πηγές, τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ἐργατικὴ δύναμη ἄλλων χωρῶν, γιὰ νὰ ἀντισταθμίσει τὴν οἰκονομική της κατωτερότητα. Αὐτὸς εἶναι ὁ γνωστὸς δρόμος ποὺ βάδισαν ἡ Τσαρικὴ Ρωσσία καὶ ἡ φασιστικὴ Γερμανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία στὸ παρελθόν. Σήμερα, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει διπλάσιες ἔνοπλες δυνάμεις ἀπὸ αὐτὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ διαθέτει πάνω ἀπὸ 400 μεταφορεῖς στρατηγικῶν πυρηνικῶν ὅπλων περισσότερους ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες [45]. Ἔχει πολλὰ περισσότερα ἅρματα μάχης, τεθωρακισμένα, ἐλαφρὰ ὅπλα καὶ ἄλλα εἴδη συμβατικοῦ ὁπλισμοῦ. Κατέχει τώρα ἕνα «ἐπιθετικὸ ναυτικὸ» καὶ ἡ συνολικὴ χωριτικότητα τῶν πολεμικῶν της πλοίων εἶναι σχεδὸν ἴση μὲ αὐτὴν τῶν ΗΠΑ. Σύμφωνα μὲ δυτικὲς ἐχτιμήσεις, οἱ Σοβιετικὲς στρατιωτικὲς δαπάνες ἔχουν αὐξηθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ ἕναν κατὰ προσέγγιση ἐτήσιο ρυθμὸ 4 μὲ 5 % καὶ ἀπορροφοῦν περίπου τὸ 12 μὲ 15 % τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ της εἰσοδήματος (οἱ στρατιωτικὲς δαπάνες τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν φτάνουν τὸ 6 % τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ τους εἰσοδήματος). Οἱ Σοβιετικὲς στρατιωτικὲς δαπάνες γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1976 ἔχουν ὑπολογιστεῖ στὰ 127 δισ. δολλάρια ποὺ εἶναι περίπου 24 % μεγαλύτερες ἀπὸ τὶς προγραμματισμένες δαπάνες τῶν 102,7 δισ. δολλαρίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν [46]. Ὅλα αὐτὰ δείχνουν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀναπόφευχτα θὰ υἱοθετήσει μιὰ ἐπιθετικὴ στρατηγικὴ καὶ θὰ καταφύγει κύρια στὴ βία καὶ τὶς δυναμικὲς ἀπειλές, στὸν ἀνταγωνισμό της μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία.

Τρίτο, ἡ Σοβιετικὴ γραφειοκρατικὴ μονοπωλιακὴ καπιταλιστικὴ κλίκα ἔχει μετατρέψει μιὰ ψηλὰ συγκεντροποιημένη κρατικὴ σοσιαλιστικὴ οἰκονομία σὲ μιὰ κρατικομονοπωλιακὴ καπιταλιστικὴ οἰκονομία ποὺ ὅμοιά της δὲν ὑπάρχει σὲ καμιὰ ἄλλη ἰμπεριαλιστικὴ χώρα, καὶ ἔχει μετατρέψει ἕνα κράτος κάτω ἀπὸ τὴν διχτατορία τοῦ προλεταριάτου σὲ ἕνα κράτος κάτω ἀπὸ φασιστικὴ διχτατορία. Γιαυτὸ εἶναι εὐκολότερο γιὰ τὸν Σοβιετικὸ σοσιαλιμπεριαλισμὸ νὰ βάλει ὁλόκληρη τὴν οἰκονομία σὲ μιὰ στρατιωτικὴ βάση καὶ νὰ στρατιωτικοποιήσει ὁλόκληρο τὸν κρατικὸ μηχανισμό. Ἡ κλίκα τοῦ Μπρέζνιεφ ἔχει διαθέσει τὸ 20 % τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος γιὰ στρατιωτικὲς δαπάνες καὶ δηλώνει ἀνοιχτὰ ὅτι εἶναι «ἕτοιμη σὲ κάθε στιγμὴ νὰ μετατρέψει τὴν οἰκονομία σ' ἕνα στρατιωτικὸ πρόγραμμα» [47]. Ἡ κλίκα συνεχίζει νὰ ἐνισχύει τὸ κρατικὸ μηχανισμὸ καὶ πασχίζει νὰ προσδέσει τὸ Σοβιετικὸ λαὸ στὸ πολεμικό της ἅρμα. Ἡ Κὰ Γκὲ Μπέ, ἡ ὀργάνωση τῶν Σοβιετικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, ἔχει γίνει ἕνα σπαθὶ ποὺ κρέμεται πάνω ἀπὸ τὰ κε-

φάλια τοῦ λαοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν. Οἱ Σοβιετικὲς ἀρχὲς καταβάλουν κάθε προσπάθεια νὰ δηλητηριάσουν τὸ μυαλὸ τοῦ λαοῦ μὲ τὸ μιλιταρισμὸ καὶ νὰ ἁπλώσουν τὸν μεγαλορώσσικο σωβινισμὸ μέσα ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημέρωσης, τὴ λογοτεχνία καὶ τὴν τέχνη, τὴν ἐκπαίδευση καὶ ἄλλα κανάλια. Ἐξυμνοῦν συστηματικὰ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ τοὺς τυχοδιῶκτες τῆς Τσαρικῆς Ρωσσίας ποὺ ἔδωσαν «ἀξιόλογες ὑπηρεσίες» προωθώντας ἐπιδρομὲς στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἀνοιχτὰ καλοῦν γιὰ τὴν συνέχιση τῆς ἐπιθετικῆς παράδοσης τῶν παλιῶν Τσάρων, ἔτσι ποὺ μὲ μιὰ στιγμιαία εἰδοποίηση νὰ κάνουν ἑκατομύρια λαοῦ βορὰ στὰ κανόνια γιὰ τοὺς καινούργιους ἐπιθετικούς τους πόλεμους.

Τέταρτο, ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς ἔχει ἐμφανιστεῖ σὰν ἀποτέλεσμα τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς πρώτης σοσιαλιστικῆς χώρας στὸν κόσμο. Γιαυτὸ μπορεῖ νὰ ἐκμεταλλεύεται τὸ κῦρος τοῦ Λένιν καὶ νὰ ἀνεμίζει τὸ λάβαρο τοῦ «σοσιαλισμοῦ» γιὰ νὰ ἐξαπατᾶ καὶ νὰ ξεγελᾶ τοὺς λαοὺς παντοῦ. Ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἀκολουθεῖ πολιτικὴ ἐπιθετισμοῦ καὶ ἡγεμονισμοῦ καὶ πάντα ἔχει συναντήσει τὴν ἀντίσταση καὶ ἔχει ὑποστεῖ τὴν ἀποκάλυψη καὶ τὴν καταγγελία ἀπὸ τὴ μεριὰ τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο καὶ ὅλους τοὺς λογικοὺς ἀνθρώπους συμπεριλαμβανόμενων καὶ ὅσων εἶναι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἡ προοδευτικὴ παγκόσμια κοινὴ γνώμη γνωρίζει πιὰ τὴν ἀληθινή του φύση καὶ θὰ συνεχίσει νὰ μάχεται ἐνάντιά του. Ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς εἶναι μιὰ δύναμη ποὺ ἐμφανίστηκε τελευταῖα καὶ φοράει τὴ μάσκα τοῦ «σοσιαλισμοῦ». Ἡ πάλη γιὰ τὴν ἀπόκρουση, ἀποκάλυψη καὶ τὴν καταγγελία του εἶναι κατὰ συνέπεια πολὺ πιὸ δύσκολη ὑπόθεση. Χρειάζονται σκληρὲς προσπάθειες γιὰ νὰ βοηθήσουμε τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν πραγματική του φύση. Παρ' ὅλο ποὺ ὅλο καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν καταφέρει νὰ δοῦν τὴν ἐπιθετικὴ καὶ ἡγεμονιστικὴ πολιτικὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης μὲ τὰ πραγματικά της χρώματα καὶ ἡ μπογιὰ στὴν ταμπέλα τοῦ «σοσιαλισμοῦ» της ξεφλουδίζει μέρα μὲ τὴ μέρα, δὲν πρέπει νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει χάσει ἐντελῶς τὴν ἱκανότητά της νὰ ἐξαπατᾶ. Προωθώντας

τὴν ἐπιθετικότητα, τὴν ἀνάμειξη, τὴν ὑπομόνευση καὶ τὴν ἐπέχταση φοράει πάντα τὸν μανδύα τῆς «ἐκπλήρωσης τῶν διεθνιστικῶν ὑποχρεώσεων», «τῆς ὑποστήριξης τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων», «τῆς πάλης ἐνάντια στὸν παλιὸ καὶ νέο ἰμπεριαλισμὸ », «τῆς διασφάλισης τῶν συμφερόντων τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δημοκρατίας» καὶ τὰ ὅμοια. Χρειάζεται ἀρκετὸς καιρὸς γιὰ νὰ ἀναγνωρίσει κανεὶς τὴν οὐσία της καὶ ἡ Κίνα ἔχει τὴ δική της ἐμπειρία σ' ὅτι ἀφορᾶ αὐτό. Πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ ὑποκρισία, χαραχτηριστικὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης μεγαλώνει τὸν ἰδιαίτερο κίνδυνο ποὺ ἀποτελεῖ αὐτὴ σὰν μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη.

Αὐτὰ τὰ ἀντικειμενικὰ ἱστορικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, τὴν κάνουν χωρὶς ἀμφιβολία πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες σὰν μιὰ πηγὴ τοῦ παγκόσμιου πόλεμου.

Ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ δὲν ἔχει ἀλλάξει σ' ὅτι ἀφορᾶ τὴν ἐπιθετικὴ καὶ ἡγεμονιστική του πολιτική, οὔτε ἔχει ἐλατώσει τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴν καταπίεση τῶν λαῶν στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἐξωτερικό. Γιαυτό, οἱ δύο ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμὲνες Πολιτεῖες εἶναι καὶ οἱ δυὸ κοινοὶ ἐχθροὶ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία γι' αὐτό. Ἂν ὅμως, παρ' ὅλα ὅσα εἴπαμε παραπάνω, ἐξακολουθήσουμε νὰ βάζουμε ἀδιαφοροποίητα τὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις στὸ ἴδιο τσουβάλι καὶ δὲν δείχνουμε ξεκάθαρα ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος ὑποκινητὴς τοῦ παγκόσμιου πόλεμου, τὸ μόνο ποὺ θὰ κάναμε θὰ ἦταν νὰ ἐξασθενίσουμε τὴν ἐπαναστατικὴ ἐπαγρύπνιση τῶν λαῶν καὶ νὰ θολώνουμε τὸν κύριο στόχο στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό. Γιαυτό, δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ παίξουμε τὸ παιχνίδι τῆς ἀπάτης καὶ τῆς συνομωσίας τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ νὰ δίνουμε τὸ πράσινο φῶς στὶς πολεμικὲς προετοιμασίες καὶ τὶς ἐπιθετικές της ἐνέργειες.

Οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, τὴν ἀποικιοκρατία καὶ τὸν ἡγεμονισμό.

Οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὴν πάλη σὲ παγκόσμια κλίμακα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων, τὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὴν ἀποικιοκρατία. Σὲ ἕνα μήνυμα του στὶς 25 Ὀχτώβρη 1966 ὁ Πρόεδρος Μάο ἔλεγε : **«Ἡ ἐπαναστατικὴ θύελλα στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ θὰ δώσει σίγουρα ἕνα ἀποφασιστικὸ καὶ συντριπτικὸ χτύπημα στὸ σύνολο τοῦ παλιοῦ κόσμου».** Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ πρόβλεψη καὶ ἡ ψηλὴ ἀξιολόγιση ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Μάο γιὰ τὸ ρόλο τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς σὰν τὴν κύρια δύναμη στὴν ἀντιιμπεριαλιστικὴ ἐπαναστατικὴ πάλη σὲ παγκόσμια κλίμακα.

Πάνω σὲ ποιὲς βάσεις στηρίζεται αὐτὴ ἡ ἄποψη; Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων περιοχῶν ποὺ στάθηκαν στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ καὶ ἀντιαποικιοκρατικοῦ ἀγώνα, ἔχουν διεξάγει τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο τοὺς ἔνοπλους ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες καὶ ἔχουν πετύχει μιὰ σειρὰ ἀπὸ θαυμαστὲς νίκες ποὺ ἔχουν ἀλλάξει τὴν ὄψη τοῦ κόσμου. Αὐτὸ ἔχει ἐμπνεύσει καὶ ἐνισχύσει σημαντικὰ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο καὶ τοὺς λαοὺς ὅλων τῶν χωρῶν στοὺς ἀντιιμπεριαλιστικοὺς ἐπαναστατικούς τους ἀγῶνες. Ἡ νικηφόρα Κινέζικη ἐπανάσταση τὸ 1949, ἡ νίκη στὸν Κορεάτικο πόλεμο τῆς ἀντίστασης στὴν εἰσβολὴ τῶν ΗΠΑ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας τὸ 1953, ἡ Συνδιάσκεψη τῶν Ἀφροασιατικῶν χωρῶν στὸ Μπαντοὺνγκ τὸ 1955, ἡ νίκη τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ στὸν πόλεμο γιὰ τὴ Διώρυγα τοῦ Σουὲζ τὸ

1956, οἱ νίκες σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐθνικὰ δημοκρατικὰ κινήματα στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἀπὸ τὸν Κουβανέζικο ἐπαναστατικὸ πόλεμο τὸ 1959 μέχρι τὸν ἀγώνα τῆς Χιλῆς γιὰ τὴ δημοκρατία στὶς ἀρχὲς τοῦ 1970, ἡ νίκη στὸν Ἀλγερινὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ πόλεμο τὸ 1962, οἱ συγκλονιστικοὶ ἡρωικοὶ ἀγῶνες ποὺ διέξαγαν οἱ λαοὶ πολλῶν Ἀσιατικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν χωρῶν γιὰ νὰ καταχτήσουν καὶ νὰ διασφαλίσουν τὴν ἀνεξαρτησία τους τὴ δεκαετία τοῦ '60, ἡ ἀποκατάσταση τῆς Κίνας στὴ νόμιμη θέση της στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη τὸ 1971, οἱ νίκες ποὺ κατάχτησαν οἱ λαοὶ τοῦ Βιετνάμ, τῆς Καμπότζας καὶ τοῦ Λάος στοὺς πολέμους τους ἐνάντια στὴν ἐπιδρομὴ τῶν ΗΠΑ καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας τὸ 1975, οἱ νικηφόροι πόλεμοι γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία στὴ Γουινέα-Μπισσάου καὶ τὴ Μοζαμβίκη καὶ ἡ πρόοδος τῶν πολέμων γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία σὲ ἄλλες χῶρες τὸ 1970, τὰ ἰσχυ-πολέμων ... τὰ χτυπήματα ποὺ κατάφεραν ἡ Αἴγυπτος, τὸ Σουδὰν καὶ ἄλλες χῶρες ἐνάντια στὶς Σοβιετικὲς μηχανορραφίες γιὰ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ὑπονόμευση, ἡ ἐπιτυχία τοῦ λαοῦ τοῦ Ζαΐρ στὴν ἀπόκρουση τῆς εἰσβολῆς ἀπὸ Ρώσους μισθοφόρους τὸ 1977, ἡ ἐπιμονὴ τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν καὶ τοῦ Παλαιστινέζικου λαοῦ στὴν διεξαγωγὴ τοῦ ἀντιστασιακοῦ πόλεμου καὶ ἄλλων μορφῶν πάλης ἐνάντια στὴν εἰσβολὴ τὶς τελευταῖες δυὸ δεκαετίες, ἡ αὐξανόμενη ἀντίσταση τῶν Ἀφρικανικῶν λαῶν στὸν ρατσισμὸ τῶν λευκῶν, ἡ ἔνταση τῶν ἐθνικῶν δημοκρατικῶν κινημάτων τῶν λαῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας παρ'ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ποὺ κατάχτησαν περισσότερες ἀπὸ ὀγδόντα χῶρες στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρική, τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ σὲ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου τὶς τελευταῖες τρεῖς δεκαετίες — ὅλες αὐτὲς οἱ μεγαλειώδεις νίκες ἀποτελοῦν μιὰ ἰσχυρὴ κινητήρια δύναμη ποὺ προωθεῖ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀλλαγὴ στὸ μεταπολεμικὸ κόσμο. Τὸ ἀποικιοκρατικὸ σύστημα ἔχει καταρρεύσει ἀπὸ τὰ χτυπήματα. Ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ, ἡ ὑπερδύναμη ποὺ ἐμφανίστηκε πρώτη, ἔχει δεχτεῖ ἱστορικὲς ἧττες καὶ ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλισμπεριαλισμός, ἡ ἄλλη ὑπερδύναμη ποὺ ἐμφανίστηκε ἀργότερα στὸ προσκήνιο, ἔχει μπεῖ ἤδη στὰ χνάρια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ Τρίτος Κόσμος ἔχει γίνει ἡ κύρια δύναμη σὲ παγκόσμια

κλίμακα στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, τὴν ἀποικιοκρατία καὶ τὸν ἡγεμονισμὸ καὶ αὐτὸ ἔχει ἐγκαινιάσει μιὰ νέα καὶ χωρὶς προηγούμενο κατάσταση. Πῶς πρέπει νὰ τὴν ἐχτιμήσουμε;

Πρῶτο, τὰ 3 δισεκατομμύρια ὑποδουλωμένοι λαοὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ἔχουν ἀποτινάξει ἢ ἀπελευθερώνονται ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀποικιοκρατίας. Αὐτὸ δείχνει ὅτι μιὰ ριζικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀλλαγὴ ἔχει συμβεῖ στὸ συσχετισμὸ τῶν διεθνῶν ταξικῶν δυνάμεων.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ τὰ ἔθνη καταπιέστηκαν, πρόβαλαν ἀντίσταση σ' αὐτὴν τὴν καταπίεση. Στὴ διάρκεια ὅμως τῶν αἰώνων, μὲ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, ἡ ἀντίσταση αὐτὴ ἦταν σποραδικὴ καὶ ἀπομονωμένη. Μιὰ τρομαχτικὴ ἀλλαγὴ ἐμφανίστηκε μετὰ τὴν Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση. Σὲ ἀρκετὲς χῶρες οἰκοδομήθηκαν Κομμουνιστικὰ Κόμματα καὶ διεξάχτηκαν σὲ πλατιὰ κλίμακα ἀντιιμπεριαλιστικοὶ ἐπαναστατικοὶ ἀγῶνες κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ προλεταριάτου καὶ μὲ κύριο στήριγμα τὴν ἐργατοαγροτικὴ συμμαχία. Καταχτήθηκαν μεγάλες νίκες καὶ συσσωρεύτηκε πολύτιμη ἐμπειρία. Συνολικὰ ὅμως, δὲν ὑπῆρχε ἀκόμα ἕνα ενιαῖο κίνημα σὲ παγκόσμια κλίμακα. Ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ἐπιτάχυνε σημαντικὰ τὸν ἐπαναστατικὸ ρυθμὸ τῆς ἱστορίας. Καὶ σήμερα ἀκόμα, ὁ ΤρίτοςΚόσμος περιλαμβάνει πάνω ἀπὸ τὸ 70% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ καταπιεζόμενα ἔθνη, καταπιεζόμενες χῶρες καὶ σοσιαλιστικὲς χῶρες, ἀλλὰ ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀπ' ὅτι τὴν ἐποχὴ τοῦ Λένιν, αὐτὲς οἱ χῶρες ἔχουν γίνει μιὰ παγκόμια ἀντιιμπεριαλιστικὴ στρατιὰ ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ πορεία σφοδρῶν παγκόσμιων ἐπαναστατικῶν ἀγώνων. Σὲ ἔκταση καὶ ἔνταση, σὲ ἐπιτεύγματα καὶ ἐμπειρία, ὁ σημερινὸς ἀγώνας ἔχει κατὰ πολὺ ξεπεράσει τοὺς ἀγῶνες στὸ παρελθόν. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀπὸ χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχει τώρα τὸ δικό του στρατὸ καὶ ἔχει ἀπαλλαγεῖ σὲ διάφορους βαθμοὺς ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τῆς ἀποικιοκρατίας. Ἡ Κίνα ποὺ εἶναι τὸ ἕνα πέμπτο τῆς ἀνθρωπότητας, ἔχει μετατραπεῖ ἀπὸ μιὰ μισοαποικιακὴ καὶ μισοφεουδαρχικὴ χώρα σὲ ἕνα μεγάλο σοσιαλιστικὸ κράτος. Μαζὶ μὲ ἄλλες σοσιαλιστικὲς χῶρες ποὺ παραμένουν σταθερὲς στὴν πάλη

ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό, στέκεται ἀποφασιστικὰ στὸ πλευρὸ τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου καὶ ἔχουν γίνει μιὰ ρωμαλέα δύναμη στὸν Τρίτο Κόσμο.

Δεύτερο, ἐκτεθημένοι ὅπως ἦταν στὴν πιὸ ἀδίσταχτη καταπίεση, οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχουν γίνει οἱ πιὸ ἀποφασιστικοὶ στὴν ἀντίστασή τους. Ὁ Λένιν ἔλεγε **«Οἱ ἀποικίες ἔχουν κατακτηθεῖ μὲ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σίδερο»** [48]. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, μόνο μέσα ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σίδερο μποροῦν οἱ ἀποικιακοὶ λαοὶ νὰ πετύχουν τὴν πλήρη ἀπελευθέρωση. Ὁ παγκόσμιος ἰμπεριαλισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθεῖ ἢ νὰ ἐπιζήσει χωρὶς νὰ λεηλατεῖ τὶς ἀποικίες, τὶς μισοαποικίες, τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ κράτη. Οἱ ἀπελευθερωτικοὶ ἀγῶνες τῶν ἀποικιακῶν λαῶν ἔχουν κλονίσει καὶ τελικὰ θὰ καταστρέψουν ὁλοκληρωτικὰ τὶς βάσεις στὶς ὁποῖες ὁ ἰμπεριαλισμὸς στηρίζεται γιὰ νὰ ἐπιζήσει. Εἶναι φυσικὸ ὅτι ὁ ἰμπεριαλισμὸς θὰ προβάλει ἀπελπισμένη ἀντίσταση.

Στὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια, οἱ περισσότερες χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου δὲν εἶχαν ἀκόμα καταχτήσει τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ μερικὲς ἦταν σὲ μισοανεξάρτητη κατάσταση. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ πάλη τους εἶχε σὰ στόχο τὴν κατάχτιση τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης καὶ ἀνεξαρτησίας καὶ εἶχε σὰν κύρια μορφὴ πάλης τὸν ἔνοπλο ἐπαναστατικὸ ἀγώνα. Ἦταν τότε παγκόσμια παραδεχτό, ὅτι ἀποτελοῦσαν τὴν κύρια δύναμη στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό. Σήμερα, οἱ λαοὶ σὲ ὁρισμένα σημεῖα τοῦ Τρίτου Κόσμου ἐξακολουθοῦν νὰ διεξάγουν τὸν ἔνοπλο ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ τὴν ἀνεξαρτησία, ἐξακολουθοῦν νὰ μάχονται σὲ παγκόσμια κλίμακα στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὴν ἀποικιοκρατία. Εἶναι τὸ κοινὸ ἱερὸ καθῆκον γιὰ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο καὶ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου νὰ δώσουν ἀποφασιστικὴ ὑποστήριξη στὸν ἀγώνα τους.

Γεννιέται τώρα ἕνα νέο ζήτημα : οἱ χῶρες ποὺ κατάχτησαν τὴν ἀνεξαρτησία τους στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ θὰ συνεχίσουν νὰ εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ γιὰ μιὰ ἱστορικὴ περίοδο μὲ σημαντικὴ διάρκεια; Ἡ ἀπάντησή μας εἶναι πὼς ναί. Πρέπει

νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅτι ἂν καὶ ἔχουν ἀνακηρύξει τὴν ἀνεξαρτησία τους, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀντιμετωπίζουν τὸ σοβαρὸ καθῆκον τῆς κατάχτισης τῆς τελικῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας. Γιατί, μέσα στὸ ὁρμητικὸ ρεῦμα τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης οἱ περισσότεροι ἰμπεριαλιστὲς ἔχουν ἀναγκαστεῖ νὰ«ἀποσυρθοῦν» ἀπὸ τὶς πρώην ἀποικίες τους καὶ νὰ παραχωρήσουν σ' αὐτὲς τὶς νέες χῶρες τὴν ἀναγνώριση τῆς ἀνεξαρτησίας τους, ὅποτε ὅμως παρουσιαστεῖ ἡ εὐκαιρία θὰ χρησιμοποιήσουν κάθε νέο τέχνασμα ἢ ταχτικὴ γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἐπιρροή τους. Καὶ ἀκόμα ὑπάρχουν νέοι ἰμπεριαλιστὲς καὶ ἡγεμονιστὲς ποὺ περιμένουν νὰ πάρουν τὴ θέση τους. Οἱ ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες καὶ ἰδιαίτερα οἱ ὑπερδυνάμεις, ὄχι μόνο ἐντείνουν τὴν οἰκονομικὴ διείσδυση σὲ πλατιὰ κλίμακα στὸν Τρίτο Κόσμο, ἀλλὰ τὸν ἐκμεταλλεύονται ἀδίσταχτα χρησιμοποιώντας τὴ μονοπωλιακή τους θέση στὴν παγκόσμια ἀγορὰ γιὰ νὰ ἐλέγχουν τὰ προϊόντα αὐτῶν τῶν ἀναπτυσόμενων χωρῶν μὲ τὴν οἰκονομία τῆς μονοκαλλιέργειας, μὲ τὴν καθήλωση τῶν τιμῶν τῶν βασικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἀνύψωση τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν ἀγαθῶν. Πολιτικά, καταφεύγουν σὲ μιὰ ποικιλία ἀπὸ μέθοδες γιὰ νὰ βάλουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο, τὴν ὑπονόμευση καὶ τὴν ἀνάμειξή τους τὶς χῶρες ποὺ κατάχτησαν πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους, παραβιάζοντας κατάφορα τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῶν τελευταίων καὶ κάνοντας τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἀναθρέψουν ὑποταχτικοὺς λακέδες. Στρατιωτικά, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ὑποτάξουν τὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου καὶ νὰ ἁρπάξουν τὶς στρατηγικὲς πλουτοπαραγωγικὲς πηγές, τὶς στρατηγικὲς περιοχὲς καὶ τοὺς δρόμους ἐπικοινωνίας, προσπαθοῦν μὲ κάθε δυνατὸ μέσο νὰ ἐλέγξουν τὴν προμήθεια τῶν ὅπλων πρὸς αὐτὲς τὶς χῶρες, τὴν κατάρτιση καὶ τὴ διοίκηση τῶν ἔνοπλων δυνάμεων τῶν τελευταίων. Ἀκόμα παραπέρα, ἀπειλοῦν ξεδιάντροπα ὅτι θὰ χρησιμοποιήσουν βία, θὰ ὀργανώσουν ἔνοπλη εἰσβολὴ ἀκόμα καὶ ὅτι θὰ ἐξαπολύσουν πολέμους εἰσβολῆς. Γιὰ νὰ γίνουν ἀνεξάρτητοι, γιὰ νὰ ἐπιζήσουν καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν, οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου δὲν ἔχουν ἄλλη λύση ἀπὸ τὸ νὰ διεξάγουν ἕναν ἔντονο καὶ σκληρὸ ἀγώνα ζωῆς ἢ θανάτου ἐνάντια στὶς ἐπιθετικὲς καὶ ἐπεχτατικὲς ἐνέργειες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ

καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα τῶν ὑπερδυνάμεων. Νέοι ἐθνικοαπελευθερωτικοὶ πόλεμοι ἀναπόφευχτα θὰ ξεσπάσουν. Οἱ ἀναπόφευχτες αὐτὲς ἀντιθέσεις καὶ οἱ ἀγῶνες ἀνάμεσα στὸν Τρίτο Κόσμο ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὶς ὑπερδυνάμεις ἀπὸ τὴν ἄλλη, καθορίζουν γιὰ μεγάλο διάστημα τὸν Τρίτο Κόσμο σὰν τὴν κύρια δύναμη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό.

Τρίτο, οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχουν διευρύνει σημαντικὰ τὴν πολιτική τους συνείδηση καὶ ἔχουν δυναμώσει τὴν ἑνότητά τους στὴν πορεία τοῦ ἀγώνα. Σὲ πάνω ἀπὸ τριάντα χρόνια μετὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, πολλὲς χῶρες στὴν 'Ασία, τὴν 'Αφρική, τὴ Λατινικὴ 'Αμερικὴ καὶ ἀλλοῦ ἔχουν καταφέρει νὰ συνειδητοποιήσουν μέσα ἀπὸ τὸν παρατεταμένο καὶ σκληρὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, μιὰ βαθειὰ ἀλήθεια, ὅτι δηλαδὴ μιὰ ἀδύνατη χώρα μπορεῖ νὰ νικήσει μιὰ δυνατὴ καὶ μιὰ μικρὴ χώρα μπορεῖ νὰ νικήσει μιὰ μεγάλη. Αὐτὸ ἔχει σημάνει μιὰ μεγάλη χειραφέτιση στὴν ἀντίληψη καὶ ἕνα μεγάλο πολιτικὸ ἅλμα γιὰ ὁλόκληρο τὸν Τρίτο Κόσμο .Στὴν πασίγνωστη δήλωσή του στὶς 20 Μάη 1970 ὁ Πρόεδρος Μάο λέει : «**'Αναρίθμητα γεγονότα δείχνουν ὅτι μιὰ δίκαια ὑπόθεση ἀπολαμβάνει πλατιὰ ὑποστήριξη ἐνῶ μιὰ ἄδικη βρίσκει μικρὴ ὑποστήριξη. Μιὰ ἀδύνατη χώρα μπορεῖ νὰ νικήσει μιὰ ἰσχυρή. Ὁ λαὸς μιᾶς μικρῆς χώρας μπορεῖ σίγουρα νὰ ἀποκρούσει τὴν εἰσβολὴ μιᾶς μεγάλης χώρας μόνο ἂν τολμήσει νὰ ξεσηκωθεῖ στὸν ἀγώνα, νὰ πάρει τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἁρπάξει στὰ δικά του χέρια τὴ τύχη τῆς χώρας του. Αὐτὸς εἶναι ἕνας νόμος τῆς ἱστορίας**». Ἡ δήλωση αὐτὴ τοῦ Προέδρου Μάο εἶναι μιὰ ἐξίσου ἐπιστημονικὴ συνόψιση τῆς κύριας ἐμπειρίας ποὺ κατάχτησαν τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη στὸν ἀντιιμπεριαλιστικό τους ἀγώνα τὶς προηγούμενες δεκαετίες, ὅπως εἶναι καὶ μιὰ τεράστια ἐνθάρυνση γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ Τρίτου Κόσμου. Ἡ γενικὴ ἱστορικὴ τάση στὸν κόσμο σήμερα δείχνει ὅτι δὲν εἶναι πιὰ οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου ποὺ φοβοῦνται τὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό, ἀλλὰ ὁ ἰμπεριαλισμὸς καὶ ὁ ἡγεμονισμὸς ποὺ φοβοῦνται τὶς χῶρες καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ Τρίτου Κόσμου.

Πρὶν ἀπὸ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ὁ ἀντιιμπεριαλιστικὸς ἀγώνας τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν δὲν εἶχε βρεῖ πάντοτε μιὰ διαρκή, ἰσχυρὴ καὶ παγκόσμια ὑποστήριξη. Τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικὰ σήμερα. Μὲ τὴν ἀμοιβαία ὑποστήριξη ἀνάμεσα στὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, μαζὶ καὶ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ τὶς διάφορες δυνάμεις ποὺ ἀντιστέκονται στὴν εἰσβολὴ συμπεριλαμβανόμενου καὶ τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχουν κατορθώσει νὰ παίζουν ἕναν ἀκόμα περισσότερο ἀποτελεσματικὸ ρόλο σὰν κύρια δύναμη στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. 'Εξασκώντας μὲ τὰ δικά τους χέρια τὴν κρατικὴ ἐξουσία, οἱ ἀνεξάρτητες χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχουν καταχτήσει πλατύτερους στίβους καὶ περισσότερα μέσα γιὰ νὰ διεξάγουν τὸν ἀγώνα τους ἀπ' ὅτι στὸ παρελθὸν καὶ μποροῦν σταθερὰ νὰ διευρύνουν τὴ συνεργασία τους καὶ νὰ ἀναλαβαίνουν κοινὴ δράση. Οἱ χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχουν μετατρέψει πολλὲς διεθνεῖς συνελεύσεις σὲ δικαστήρια τῆς κοινῆς γνώμης στὰ ὁποῖα καταγγέλονται οἱ ἰμπεριαλιστικὲς ὑπερδυνάμεις. Ἔχουν συγκροτήσει διεθνεῖς ὀργανισμοὺς μὲ περιφερειακοὺς ἢ εἰδικοὺς στόχους καὶ ἀγωνίζονται ἑνωμένες γιὰ νὰ διασφαλίσουν τὰ κοινὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντά τους. Τὸ κίνημα τῶν ἀδεσμεύτων ἔχει γίνει μιὰ σοβαρὴ διεθνὴς δύναμη γιὰ τὸν συντονισμὸ τῶν συμφερόντων τῶν πολλῶν χωρῶν-μελῶν του καὶ γιὰ τὸ ἀπὸ κοινοῦ χτύπημα τοῦ ἡγεμονισμοῦ, μιὰ δύναμη ποὺ πρέπει νὰ τὴν ὑπολογίσουμε. Μὲ τὴν αὐξανόμενη ἀγωνιστικὴ τους ἑνότητα οἱ χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου ἔχουν κατορθώσει νὰ πλατύνουν τὸν ἀντιηγεμονιστικό τους ἀγώνα, νὰ τὸν διεξάγουν σὲ ἀνώτερο ἐπίπεδο καὶ νὰ πετύχουν πιὸ ἐντυπωσιακὰ ἀποτελέσματα. Παράδειγμα, ὁ ἀγώνας ποὺ ξεκίνησαν καὶ δίνουν χῶρες τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ἐνάντια στὴ θαλάσσια ἡγεμονία τῶν ὑπερδυνάμεων, ἡ πάλη τῶν 'Αραβικῶν καὶ τῶν ἄλλων πετρελαιοεξαγωγικῶν χωρῶν στὸν Τρίτο Κόσμο γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τοῦ πετρέλαιου καὶ ὁ ἀγώνας ἄλλων παραγωγῶν πρώτων ὑλῶν, ἔχουν καταφέρει ἀπροσδόκητες καὶ σοβαρὲς ἧττες στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ 'Ασιατικές, 'Αφρικανικὲς καὶ Λατινοα-

μερικάνικες χῶρες ποὺ ἦταν μέχρι τώρα καταδικασμένες στὴν καταφρόνια, ἔχουν πάρει θαραλαῖα τὶς τύχες τους στὰ δικά τους χέρια καὶ ἔχουν ξαναποχτήσει τὰ δικαιώματα ποὺ τοὺς ἀνῆκαν, ἦταν κάτι ἀδιανόητο πρὶν ἀπὸ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Τέταρτο, οἱ πάνω ἀπὸ 120 χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου στὶς τεράστιες περιοχὲς τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς, τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς καὶ 'Ωκεανίας, βάζουν ὅρια στὴν ἱκανότητα τῶν ἰμπεριαλιστικῶν χωρῶν γιὰ τὴν καταπίεση, ἀλλὰ πέρα ἀπ' αὐτό, τὰ συμφέροντά τους σ' αὐτὲς τὶς περιοχὲς συγκρούονται μὲ τὸν ἕνα ἢ μὲ τὸν ἄλλο τρόπο. Αὐτὸ προσφέρει στὶς ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις τοῦ Τρίτου Κόσμου μιὰ εὐνοϊκὴ συνθήκη γιὰ νὰ μεγαλώσουν τὴ δύναμή τους σὲ μιὰ μεγάλη περίοδο. 'Η Εὐρώπη ποὺ εἶναι τὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, ἔχει τραβήξει καὶ ἔχει καθηλώσει τὸ κύριο μέρος τῆς δύναμής τους. Γιαυτὸ δὲν μποροῦν νὰ διατηρήσουν στενὸ ἔλεγχο πάνω σὲ πολλὲς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, γιατὶ συμβαίνει συχνὰ νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἁρπάξουν μιὰ χώρα χωρὶς νὰ χάσουν μιὰν ἄλλη. Οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου ποὺ ἔχουν διευρύνει τὴν πολιτική τους συνείδηση καὶ ἔχουν δυναμώσει τὴν ἑνότητά τους σὲ παρατεταμένους ἀγῶνες ἀπὸ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ἔχουν ἀρχίσει νὰ χρησιμοποιοῦν συνειδητὰ τὴν ἀδυναμία τῶν ἐχθρῶν τους, νὰ ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀντίθεση τῶν δυὸ ἡγεμονιστικῶν δυνάμεων μὲ τὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου καὶ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὶς ἴδιες τὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, νὰ χρησιμοποιοῦν πρὸς ὄφελός τους τὰ δυνατά τους σημεῖα καὶ νὰ ξεπερνοῦν κάθε ἐμπόδιο, ἔτσι ποὺ νὰ προωθοῦν συνέχεια πρὸς τὰ μπρὸς τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό.

Τὸ ἐργατικὸ κίνημα στὶς χῶρες τοῦ Πρώτου καὶ τοῦ Δεύτερου Κόσμου καὶ οἱ ἀντιιμπεριαλιστικοὶ ἀγῶνες τοῦ Τρίτου Κόσμου ἀλληλοϋποστηρίζονται. 'Η ἐργατικὴ τάξη καὶ οἱ ἐπαναστατικὲς μᾶζες στὶς ἀναπτυγμένες καπιταλιστικὲς χῶρες ἔχουν πετύχει πολλὲς ἀξιόλογες νίκες στοὺς ἡρωικούς τους ἀγῶνες καὶ ἔχουν καταφέρει βαρειὰ χτυπήματα στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸ σοσιαλιμπεριαλισμὸ καὶ ἔχουν δώσει ἰσχυρὴ

ὑποστήριξη στοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου στὸν ἀγώνα τους ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Καθὼς ἀναπτύσεται ἡ κατάσταση, θὰ δώσουν νέα ὤθηση στὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ θὰ δυναμώσουν στὴν πάλη τους γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν ἐπιθέσεων τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου, γιὰ τὴν κατάχτηση οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸν λαὸ τῶν διαφόρων στρωμάτων, τὴν ἀντιπαράθεση στὴν ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τῆς ἄρχουσας τάξης καὶ γιὰ τὴν ὑποστήριξη τοῦ ἀγώνα τοῦ Τρίτου Κόσμου ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Μιλώντας ὅμως γενικά, σὰν ἀποτέλεσμα τῆς προδοσίας τῆς Σοβιετικῆς ἄρχουσας κλίκας, τῆς ἐξάπλωσης τῆς ρεβιζιονιστικῆς ἰδεολογίας καὶ τῶν διασπάσεων στὶς γραμμὲς τῆς ἐργατικῆς τάξης, τὸ ἐργατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα στὶς ἀναπτυγμένες καπιταλιστικὲς χῶρες πρὸς τὸ παρὸν δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ παραμένει στὸ στάδιο τῆς ἀνασύνταξης καὶ τῆς ἀνασυγκρότισης τῶν δυνάμεών του. Σ' αὐτὲς τὶς χῶρες δὲν ὑπάρχει ἀκόμα ἐπαναστατικὴ κατάσταση γιὰ τὴν ἄμεση κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Ἔχοντας ἔτσι τὰ πράγματα, ὅσο πιὸ ἐνεργητικὰ παίζουν τὸν ρόλο τους οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου σὰν κύρια δύναμη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό, τόσο πιὸ σημαντικὴ θὰ εἶναι ἡ ὑποστήριξη καὶ ἡ ὤθηση ποὺ θὰ δίνουν στὸ ἐργατικὸ κίνημα στὶς ἀναπτυγμένες χῶρες.

'Η ἀναγνώριση τοῦ Τρίτου Κόσμου σὰν τὴν κύρια δύναμη στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμὸ σημαίνει μείωση τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ ρόλου τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου σ' αὐτὸν τὸν ἀγώνα; 'Η πάλη ἐνάντια στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο συστατικὸ τοῦ παγκόσμιου προλεταριακοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος, εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολη καὶ περίπλοκη. Τὸ προλεταριάτο ὅλων τῶνχωρῶν πρέπει νὰ προσπαθήσει νὰ μελετήσει καὶ νὰ διαδόσει τὸ Μαρξισμὸ-Λενινισμό, νὰ παίξει παραδειγματικὰ τὸν πρωτοπόρο ρόλο σ' αὐτὸν τὸν ἀγώνα, νὰ ἐκπληρώσει ἐπιτακτικὰ τὰ διεθνιστικά του καθήκοντα καὶ νὰ δώσει ὁλόπλευρη βοήθεια καὶ ὑποστήριξη στοὺς λαοὺς τῶν ἄλλων χωρῶν στὸν ἀγώνα τους ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό, ἔτσι ποὺ αὐτὸς

ὁ ἀγώνας νὰ μπορέσει νὰ προχωρήσει στὸ σωστὸ δρόμο καὶ νὰ καταχτήσει τὴν τελικὴ νίκη. Ἔτσι, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Τρίτος Κόσμος ἔχει γίνει ἡ κύρια δύναμη στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό, μὲ κανένα τρόπο δὲν μειώνει τὴν εὐθύνη καὶ τὸ ρόλο τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου σ' αὐτὸν τὸν ἀγώνα. Ὅταν ὁ Λένιν ἵδρυσε τὸν Κόκκινο Στρατὸ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν, οἱ φτωχοὶ ἀγρότες ἀποτελοῦσαν τὴ κύρια δύναμή του. Περιόρισε αὐτὸ τὴν εὐθύνη τοῦ Ρώσσικου προλεταριάτου ἀπέναντι στὸν Κόκκινο Στρατό; Ὅταν ὁ Στάλιν δήλωνε ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀγροτιᾶς εἶναι ἡ βάση καὶ τὸ θεμέλειο τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος καὶ ὅτι **«Ἡ ἀγροτιὰ ἀποτελεῖ τὴν κύρια στρατιὰ τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος»** [49], ξέχναγε τὸν ρόλο τοῦ προλεταριάτου σ' αὐτὸ τὸ κίνημα; Ὅταν ὁ Πρόεδρος Μάο τόνιζε ὅτι οἱ φτωχὲς ἀγροτικὲς μᾶζες στὴν Κίνα εἶναι **«Ὁ φυσικὸς καὶ πιὸ σίγουρος σύμμαχος τοῦ προλεταριάτου καὶ ἡ κύρια στρατιὰ τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων τῆς Κίνας»** [50], δὲν ὑπογράμμιζε ταυτόχρονα τὸ ρόλο τοῦ Κινέζικου προλεταριάτου στὴν ἐπαναστατικὴ ὑπόθεση σὰν σύνολο; Στὶς σημερινὲς ἱστορικὲς συνθῆκες, ἂν κάποιος προσπαθήσει νὰ χρησιμοποιήσει τὸν καθοδηγητικὸ ρόλο τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου σὰν πρόσχημα γιὰ νὰ σχηματίσει ἕνα ἀποκαλούμενο καθοδηγητικὸ κέντρο καὶ νὰ διατάζει τοὺς λαοὺς τῶν διαφόρων χωρῶν στὸν ἀντιιμπεριαλιστικὸ ἐπαναστατικό τους ἀγώνα, ἢ ἀκόμα προσπαθήσει νὰ ὑποτάξει αὐτὸν τὸν ἀγώνα στὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα μιᾶς χώρας, τὸ μόνο ποὺ θὰ ἔκανε θὰ ἦταν νὰ καταστρέψει καὶ νὰ ὑπονομεύσει τὸν ἀγώνα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ σταθεῖ διαμετρικὰ ἀντίθετα μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, ὅπως ἔχει δείξει ἐπανειλημένα ἡ ἐμπειρία. Οἱ σοσιαλιμπεριαλιστὲς χαρακτηρίζουν τὴν ἔνοπλη παρέμβαση καὶ τὴν εἰσβολὴ μὲ μισθοφόρους σὲ ἄλλες χῶρες σὰν «ἐκπλήρωση τοῦ διεθνιστικοῦ καθήκοντος τοῦ προλεταριάτου». Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀναίσχυντη ἀπάτη ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ καταλήξει σὲ θλιβερὴ ἀποτυχία.

Ὅταν ἀναγνωρίζουμε ὅτι οἱ χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό, ἔχουμε σκοπὸ νὰ ἀρνηθοῦμε τὶς διαφορὲς ἀνάμεσα

στὶς ἴδιες τὶς χῶρες ὅσον ἀφορᾶ τὶς κοινωνικὲς καὶ πολιτικές τους συνθῆκες καὶ τὴν συμπεριφορά τους στὴν παγκόσμια πάλη; Ἐπειδὴ τὸ κοινωνικὸ καὶ πολιτικό τους σύστημα διαφέρει, τὸ ἐπίπεδο τῆς οἰκονομικῆς τους ἀνάπτυξης δὲν εἶναι ὁμοιόμορφο καὶ ὑπάρχουν συνεχεῖς ἀλλαγὲς στὴν πολιτικὴ κατάσταση κάθε χώρας, γιαυτὸ συμβαίνει συχνά, οἱ κυβερνήσεις αὐτῶν τῶν χωρῶν νὰ υἱοθετοῦν διαφορετικὴ πολιτικὴ ἀπέναντι στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὶς ὑπερδυνάμεις καὶ ἀπέναντι στοὺς δικούς τους λαούς. Ἐξαιτίας διαφορετικῶν ἱστορικῶν αἰτιῶν καὶ ἰδιαίτερα ἐξαιτείας τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ οἱ σοσιαλιμπεριαλιστὲς σπέρνουν τὴ διχόνοια ἀνάμεσα στὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, ἔχουν ἐμφανιστεῖ ὁρισμένες διαφορὲς καὶ ἔχουν συμβεῖ ἀκόμα καὶ ἔνοπλες συγκρούσεις ἀνάμεσα σὲ ὁρισμένες ἀπ' αὐτές. Σὰν σύνολο ὅμως, ἡ πλειοψηφία αὐτῶν τῶν χωρῶν εἶναι ὑπὲρ τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Φυσικὰ ὑπάρχουν ἀγῶνες ἀνάμεσα σὲ διάφορες πολιτικὲς δυνάμεις στὶς ἴδιες τὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου. Μερικοὶ εἶναι ἐπαναστάτες καὶ ὑποστηρίζουν σταθερὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐθνικῆς δημοκρατικῆς ἐπανάστασης. Ἄλλοι εἶναι προοδευτικοί, ποὺ ἀνήκουν στὶς ἐνδιάμεσες δυνάμεις μὲ διαφορετικὲς ἀντιλήψεις. Λίγοι εἶναι ἀντιδραστικοί. Καὶ ὑπάρχουν ἀκόμα καὶ μερικοὶ πράχτορες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἢ τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ. Τέτοια φαινόμενα εἶναι ἀναπόφευχτα ἐφόσον ὑπάρχουν τάξεις, ἐφόσον ὑπάρχει ἕνα προλεταριάτο, μιὰ ἀγροτιά, μιὰ μικροαστικὴ τάξη, μιὰ ποικιλόμορφη ἀστικὴ τάξη καὶ τάξη τῶν γαιοχτημόνων καὶ ἄλλες ἐκμεταλλεύτριες τάξεις. Ἡ περίπλοκη ὡστόσο κατάσταση δὲν ἐπιρρεάζει τὸ βασικὸ γεγονὸς ὅτι οἱ χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Ὅταν ἀντιμετωπίζουμε ἕνα ζήτημα, πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ πιάνουμε τὴν οὐσία του καὶ τὴν κύρια τάση του καὶ νὰ βλέπουμε τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα ὅπως φαίνονται στὸ γενικὸ ἰσοζύγιο τοῦ ἀγώνα.

Ὁποιεδήποτε καὶ ἂν εἶναι οἱ διαφορὲς στὶς πολιτικὲς συνθῆκες τῶν χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου, δὲν μποροῦν νὰ ἀλλάξουν τὴ βασικὴ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγε-

μονισμὸ ἀπὸ τὴ μιά, τὶς χῶρες καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ Τρίτου Κόσμου ἀπὸ τὴν ἄλλη. Οὔτε μποροῦν αὐτὲς οἱ διαφορὲς νὰ ἀλλάξουν τὸ ἀσυγκράτητο ἱστορικὸ ρεῦμα ὅτι τὰ κράτη θέλουν τὴν ἀνεξαρτησία, τὰ ἔθνη θέλουν τὴν ἀπελευθέρωση καὶ οἱ λαοὶ τὴν ἐπανάσταση. Κρίνοντάς τα ἀπὸ τὶς πράξεις τους καὶ τὸν γενικό τους προσανατολισμὸ στοὺς διεθνεῖς πολιτικοὺς ἀγῶνες τὰ τελευταῖα τριάντα περίπου χρόνια, τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ εἶναι ἐπαναστατικὰ καὶ προοδευτικὰ σ' ὅτι ἀφορᾶ τὴν οὐσία καὶ τὴν κύρια τάση τους καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ κύρια δύναμη σὲ παγκόσμια κλίμακα στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό.

Ἡ σοσιαλιστικὴ Κίνα εἶναι συστατικὸ κομμάτι τοῦ Τρίτου Κόσμου. Ὁ πρόεδρος Μάο δήλωσε : **«Ἡ Κίνα ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο. Γιατί, ἡ Κίνα δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ τὶς πλούσιες καὶ ἰσχυρὲς χῶρες πολιτικά, οἰκονομικὰ κλπ. Μπορεῖ νὰ τοποθετηθεῖ μόνο ἀνάμεσα στὶς σχετικὰ φτωχὲς χῶρες»** [51]. Ἡ Κίνα ὑπέφερε ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ καταπίεση γιὰ ἀρκετὸ χρόνο καὶ ἔχει διεξάγει ἕνα μακρὸ ἀντιιμπεριαλιστικὸ ἀντιστασιακὸ ἀγῶνα. Τώρα ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα στὴν Κίνα, ὅμως ἀκριβῶς ὅπως καὶ οἱ ἄλλες χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἀκόμα μιὰ ἀναπτυσσόμενη χώρα καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ καθῆκον νὰ διεξάγει ἕναν παρατεταμένο καὶ ἀποφασιστικὸ ἀγώνα ἐνάντια στὶς ἰμπεριαλιστικὲς ὑπερδυνάμεις. Ἡ κοινὴ ἐμπειρία, τὰ κοινὰ ἀγωνιστικὰ καθήκοντα καὶ ἡ κοινότητα τῶν συμφερόντων στὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, καθορίζουν τὸ ὅτι ἡ Κίνα ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο.

Ἡ Κίνα ἔχει διακηρύξει ὅτι ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο. Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι μιὰ ἔνδειξη ὅτι ἡ Κίνα παραμένει σταθερὴ στὸ σοσιαλιστικὸ δρόμο καὶ ὑπερασπίζει τὶς Λενιστικὲς ἀρχές. Ὅταν ὁ Λένιν τοποθετοῦσε τὴν Ρωσσία μαζὶ μὲ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη στὶς ἀποικίες στὴν ἴδια κατηγορία, εἶναι δυνατὸν νὰ εἶχε ξεχάσει ὅτι ἡ Ρωσσία ἦταν κιόλας μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα; Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ Λένιν ἄλλαξε τὸν σοσιαλιστικὸ προσανατολισμὸ τῆς ἀνάπτυξης τῆς Ρωσσίας; Τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἡ θέση του συμφωνοῦσε ἀπόλυτα μὲ τὰ συμφέροντα τῆς ὑπόθεσης τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ ὑπεράσπιζε πραγματικὰ τὸ σοσιαλιστικὸ προσανατολισμὸ τῆς ἀνάπτυξης τῆς Ρωσσίας. Σήμερα ἡ Κίνα καὶ οἱ ἄλλες σοσιαλιστικὲς χῶρες στέκονται μαζὶ μὲ τὶς ὑπόλοιπες χῶρες τοῦΤρίτου Κόσμου, ὑποστηρίζουν καὶ βοηθοῦν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη καὶ προχωροῦν χέρι μὲ χέρι στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμό. Ἔτσι, ἔχουν κληρονομήσει πιστὰ καὶ ἀναπτύξει παραπέρα τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀντίληψη τοῦ Λένιν καὶ τὴν προωθοῦν πρὸς τὰ μπρός.

Ὁ Πρόεδρος Μάο ἐπανειλημένα μᾶς ὑπόδειξε : **«Στὶς διεθνεῖς σχέσεις ὁ Κινέζικος λαὸς πρέπει νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὸ μεγαλοκρατικὸ σωβινισμὸ ἀποφασιστικά, ὁλόπλευρα, ριζικὰ καὶ ὁλοκληρωτικά»** [52], **«Νὰ μεταχειρίζεται χωρὶς ἐξαίρεση σὰν ἴσες ὅλες τὶς μικρὲς ξένες χῶρες καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἀποχτήσει ξιππασιὰ»** [53] καὶ **«ποτὲ νὰ μὴν ἐπιζητήσει τὴν ἡγεμονία»** [54]. Αὐτὴ εἶναι μιὰ ρητὴ ἀπαίτηση ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα τῆς Κίνας καὶ τὴν προλεταριακὴ ἐπαναστατικὴ γραμμὴ τοῦ Προέδρου Μάο. Ἡ Κίνα σήμερα εἶναι μιὰ ἀναπτυσόμενη χώρα, ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο καὶ στέκεται μαζὶ μὲ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη. Ὅταν στὸ μέλλον ἀναπτυχθεῖ οἰκονομικὰ καὶ γίνει μιὰ ἰσχυρὴ σοσιαλιστικὴ χώρα, θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο καὶ νὰ στέκεται μαζὶ μὲ τὰκ αταπιεζόμενα ἔθνη. Στὶς 10 Ἀπρίλη τοῦ 1974 στὴν εἰδικὴ σύνοδο τῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ ΟΗΕ, ὁ Σύντροφος Τένγκ Χσιάο-πίνγκ διακήρυξε ἐπίσημα στὸ ὄνομα τῆς Κινέζικης κυβέρνησης καὶ τοῦ Κινέζικου λαοῦ : «Ἂν κάποια μέρα ἡ Κίνα ἄλλαζε τὸ πολιτικό της χρῶμα καὶ μετατρεπόταν σὲ μιὰ ὑπερδύναμη, ἂν καὶ αὐτὴ ἔπαιζε τὸ ρόλο τοῦ τύραννου στὸν κόσμο καὶ ἔβαζε παντοῦ τοὺς ἄλλους κάτω ἀπὸ τοὺς ἐκβιασμούς, τὴν ἐπιδρομὴ καὶ τὴν ἐκμετάλλευσή της, οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θὰ πρέπει νὰ τῆς βάλουν τὴ σφραγίδα τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ, νὰ τὴν ἀποκαλύψουν, νὰ τὴν πολεμήσουν καὶ νὰ ἐργαστοῦν μαζὶ μὲ τὸν Κινέζικο λαὸ γιὰ νὰ τὴν ἀνατρέψουν». Θέλουμε νὰ ρωτήσουμε : ὑπάρχει σήμερα καμιὰ ἄλλη δύναμη ποὺ νὰ τολμάει νὰ κάνει μιὰ τέτοια εὐθεία καὶ εἰλικρινὴ δήλωση;

Ὡστόσο, ἡ Σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἀποστάτρια κλίκα ἔχει τὸ θράσος νὰ βρίζει τὴν Κίνα σὰν μιὰ χώρα «ποὺ ἀναζητεῖ τὴν ἡγεμονία» στὸν Τρίτο Κόσμο. Μιὰ τέτοια ξεδιάντροπη συκοφαντία καὶ ἕνα τέτοιο ψέμα εἶναι γελοία. Στὶς σχέσεις τῆς Κίνας μὲ ἄλλες χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου τόσα χρόνια, καὶ στὴν ἀποστολὴ ἀπ' αὐτὴν βοήθειας στὸ μέτρο τῶν δυνατοτήτων της, ὑπάρχει τὸ παραμικρὸ ποὺ νὰ δείχνει ὅτι ἐπηζητᾶ τὴν ἡγεμονία; Ἔχει ποτὲ στείλει ἡ Κίνα ἔστω καὶ ἕναν στρατιώτη νὰ εἰσβάλει καὶ νὰ καταλάβει καμιὰ χώρα; Ἔχει ποτὲ ἀπαιτήσει τὴν παραμικρὴ στρατιωτικὴ βάση ἀπὸ καμιὰ χώρα; Ἔχει ποτὲ ἀποσπάσει ἔστω καὶ μιὰ δεκάρα ἀπὸ καμιὰ χώρα ἢ ἔχει ἀπαιτήσει ποτὲ λύτρα; Ὅταν δίνει βοήθεια, ἔχει ποτὲ βάλει ὁποιονδήποτε ὅρο σὲ κάποια χώρα; Ὁ Πρόεδρος Μάο πάντα ὑποστήριζε ὅτι **«Οἱ λαοὶ ὅλων τῶν χωρῶν ἀλληλοϋποστηρίζονται στὸ δίκαιο ἀγώνα τους»** [55]. Στὸν κόσμο, τὸ νὰ δίνεις ἢ νὰ παίρνεις βοήθεια δὲν εἶναι μονόπλευρο πράγμα. Στὶς σχέσεις της μὲ τὶς ἄλλες χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, ἡ Κίνα ἔχει προτείνει καὶ ἔχει πιστὰ τηρήσει τὶς πασίγνωστες πέντε ἀρχὲς τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ τὶς ὀχτὼ ἀρχὲς τῆς οἰκονομικῆς βοήθειας σὲ ἄλλες χῶρες. Αὐτὸ εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους. Ἡ μάταιη προσπάθεια τῆς Σοβιετικῆς ρεβιζιονιστικῆς ἀποστάτριας κλίκας, νὰ ταράξει τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς ἀνάμεσα στὸν Κινέζικο λαὸ καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ Τρίτου Κόσμου, δὲν ἐξυπηρετεῖ παρὰ τὴν ἀποκάλυψη γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τῆς ἀντιδραστικῆς της φύσης. Πράγματι, στὰ μάτια τῶν ἡγεμονιστῶν ὑπάρχουν μόνον δυὸ κατηγορίες ἀνθρώπων στὴ γῆ, αὐτοὶ ποὺ ἐξασκοῦν ἡγεμονία καὶ αὐτοὶ ποὺ τὴ δέχονται. Πόσο ἀξιοθρήνητα καὶ μυωπικὰ εἶναι αὐτὰ τὰ ἀνάξια ὑποκείμενα ποὺ ἔχουν προδώσει τὴν ὑπόθεση τοῦ Λένιν! Δὲν μποροῦν νὰ βάλουν στὸ κεφάλι τους ἀκόμα κι αὐτὸ τὸ ἁπλὸ γεγονός : ἡ μεγάλη ἀλληλεγγύη ἀνάμεσα στὸν Κινέζικο λαὸ καὶ τοὺς λαοὺς τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἀτσαλωμένη μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἱδρώτα ποὺ ἔχυσαν παλεύοντας καὶ δουλεύοντας μαζί, καὶ αὐτὸ κανένας ἀποστάτης δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καταστρέψει.

Ὁ Δεύτερος Κόσμος εἶναι μιὰ δύναμη μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ ἑνωθεῖ κανεὶς στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ

Ὅταν ἐξέταζε τὴν διεθνὴ πολιτικὴ κατάσταση τὰ τελευταῖα χρόνια, ὁ Πρόεδρος Μάο πάντοτε θεωροῦσε τὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου σὰν μιὰ δύναμη μὲ τὴν ὁποία κανεὶς ποὺ μπορεῖ νὰ ἑνωθεῖ στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις. Ἔλεγε **«Πρέπει νὰ συσπειρώσουμε τέτοιες χῶρες ὅπως ἡ Βρετανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Δυτικὴ Γερμανία»** [56].

Πῶς γίνεται οἱ χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου νὰ ἀποτελοῦν μιὰ δύναμη μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ ἑνωθεῖ κανεὶς στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό; Αὐτὸ συμβαίνει, γιατὶ ἔχει συμβεῖ μιὰ σημαντικὴ ἀλλαγὴ στὸν ρόλο τους στὶς διεθνεῖς πολιτικὲς καὶ οἰκονομικὲς σχέσεις στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων τριάντα χρόνων.

Μέσα ἀπὸ εἴκοσι μὲ τριάντα χρόνια ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἔλεγχο τῶν ΗΠΑ καὶ ἀφοῦ ἐκμεταλλεύτηκαν τὶς παγκόσμιες σοβαρὲς ἀποτυχίες ποὺ ἔπαθαν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, στὴν ἐπιθετική τους πολιτική, οἱ Δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες ἔχουν πετύχει νὰ ἀλλάξουν τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια ὅταν ἦταν ἀναγκασμένες νὰ ὑποκύψουν στὴν κυριαρχία τῶν ΗΠΑ. Ἡ Ἰαπωνία βρίσκεται σὲ μιὰ παρόμοια θέση. Ἡ ἵδρυση τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, ἡ ἀνεξάρτητη πολιτικὴ ποὺ ἀκολούθησε ἡ Γαλλία κάτω ἀπὸ τὸν Ντὲ Γκώλ, ἡ παθητικὴ καὶ κριτικὴ στάση ποὺ υἱοθέτησαν οἱ Δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες ἀπέναντι στὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο τῶν ΗΠΑ στὸ Βιετνάμ, τὴν Καμπότζα καὶ τὸ Λάος, ἡ κατάρρευση τοῦ νομισματικοῦ συστήματος μὲ βάση τὸ δολλάριο στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο καὶ οἱ ἐντεινόμενοι ἐμπορικοὶ καὶ νομισματικοὶ πόλεμοι ἀνάμεσα στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν Ἰα-

πωνία ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπὸ τὴν ἄλλη — ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα σημαδεύουν τὴν ἀποσύνθεση τοῦ προηγούμενου ἰμπεριαλιστικοῦ στρατόπεδου μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Φυσικά, οἱ μονοπωλιακοὶ καπιταλιστὲς τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν, τῆς Ἰαπωνίας κ.λπ. ἔχουν χίλιες καὶ μιὰ σχέσεις μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ μπροστὰ στὴν ἀπειλὴ τοῦ Σοβιετικοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ οἱ χῶρες αὐτὲς εἶναι ἀκόμα ὑποχρεωμένες νὰ στηρίζονται στὴν «προστατευτικὴ ὀμπρέλλα» τῶν ΗΠΑ. Ὅμως, ὅσο οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες συνεχίζουν τὴν πολιτικὴ τοῦ ἔλεγχου, δὲν θὰ σταματήσουν τὸν ἀγώνα τους ἐνάντια σ' αὐτὸν τὸν ἔλεγχο καὶ γιὰ ἴση συνεργασία.

Σήμερα ὅμως, ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς ἀποτελεῖ φανερὰ τὸν μεγαλύτερο κίνδυνο γιὰ τὶς Δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες, γιατὶ ἡ Εὐρώπη εἶναι τὸ ἐπίκεντρο τῆς Σοβιετικῆς στρατηγικῆς στὴν ἀναζήτηση τῆς παγκόσμιας ἡγεμονίας. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει συγκεντρώσει τὶς στρατιωτικὲς καὶ ναυτικὲς δυνάμεις της στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη καὶ στὶς βόρειες καὶ νότιες Εὐρωπαϊκὲς θάλασσες καὶ τὶς ἀναπτύσσει γιὰ νὰ περικυκλώσει τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη. Ἔχει ταυτόχρονα ἐπιταχύνει τὴν κατάχτηση τῶν στρατηγικῶν περιοχῶν κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς ποὺ περνάει ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα στὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανὸ διὰ μέσου τοῦ Ἀκρωτήριου τῆς Καλῆς Ἐλπίδας, ὡς τὶς ἀνατολικὲς ἀκτὲς τοῦ Νότιου Ἀτλαντικοῦ, παλεύοντας νὰ περικυκλώσει τὴν Εὐρώπη καὶ ἀπειλώντας σοβαρὰ τὶς κύριες γραμμὲς ἐπικοινωνίας ποὺ εἶναι ζωτικὲς γιὰ τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ σοβαρὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ τὶς ἀναγκάζει νὰ δυναμώσουν τὴν ἄμυνά τους, νὰ συντονίσουν τὶς σχέσεις μεταξύ τους, νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ διευρύνουν τὴν ἑνότητά τους στὸ οἰκονομικό, πολιτικὸ καὶ ἀμυντικὸ ἐπίπεδο. Στὴν Ἄπω Ἀνατολή, ἡ Ἰαπωνία εἶναι κι αὐτὴ ἀντιμέτωπη μὲ μιὰ σοβαρὴ ἀπειλή. Ἡ μεγάλη συγκέντρωση Σοβιετικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ ἔχοντας σὰν στόχο τὴν Κίνα, κατευθύνεται κύρια ἐνάντια στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴν Ἰαπωνία. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση κατέχει μὲ τὴ βία βόρεια ἐδάφη καὶ χωρικὰ ὕδατα τῆς Ἰαπωνίας

καὶ ἐντείνει τὴ διείσδυσή της στὴν τελευταία. Αὐτὸ ἔχει ξεσηκώσει μεγάλη ἀγανάχτιση καὶ ἀντίσταση ἀπὸ τὴ μεριὰ ὅλων τῶν Γιαπωνέζικων πατριωτικῶν δυνάμεων. Ἡ Αὐστραλία, ἡ Νέα Ζηλανδία καὶ ὁ Καναδᾶς ἔχουν ἐπίσης ἐντείνει τὴν ἐπαγρύπνισή τους ἐνάντια στὴν Σοβιετικὴ ἐπέχταση καὶ διείσδυση.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔχουν ἐπίσης συμβεῖ νέες ἀλλαγὲς στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὶς Δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες, τὴν Ἰαπωνία κ.λπ. ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὸν Τρίτο Κόσμο ἀπὸ τὴν ἄλλη. Παρόλο ποὺ ἡ Βρετανία, ἡ Γαλλία, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Ἰαπωνία κ.λπ. προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν τὸν ἔλεγχό τους καὶ νὰ συνεχίσουν τὴν ἐκμετάλλευση πολλῶν χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου μὲ πολιτικά, οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα μέσα κάτω ἀπὸ νέες συνθῆκες καὶ μὲ νέες μορφές, συνολικὰ ὅμως δὲν ἀποτελοῦν πιὰ τὴν κύρια δύναμη ποὺ κυριαρχεῖ καὶ καταπιέζει αὐτὲς τὶς χῶρες. Σὲ ὁρισμένες περιπτώσεις, τὰ δικά τους συμφέροντα τοὺς ἀναγκάζουν ἀκόμα καὶ νὰ κάνουν ὁρισμένες παραχωρήσεις στὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου ἢ ὅπου θίγονται ὁρισμένα κοινὰ συμφέροντα νὰ δίνουν κάποια βοήθεια στὸν ἀγώνα τοῦ Τρίτου Κόσμου ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ ἢ νὰ παραμένουν οὐδέτερες. Γιὰ παράδειγμα, μετὰ τὸν ἀγώνα γιὰ τὸ πετρέλαιο, τὸ 1973, οἱ χῶρες τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς κάλεσαν σὲ διάλογο ἀντὶ νὰ ἔλθουν σὲ ἀντιπαράθεση μὲ τὶς πετρελαιοπαραγωγικὲς χῶρες καὶ ἔκαναν ὁρισμένες λογικὲς προτάσεις γιὰ ἕναν διακανονισμὸ τοῦ Μεσανατολικοῦ. Φέτος, ὅταν τὸ Ζαΐρ ἀπόκρουσε τὴν ἔνοπλη εἰσβολὴ ποὺ καταστρώθηκε ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση, ἡ Γαλλία τοῦ ἔδωσε κάποια βοήθεια σὲ ἐφόδια.

Οἱ Ἀνατολικοευρωπαϊκὲς χῶρες ποτὲ δὲν σταμάτησαν τοὺς ἀγῶνες τους ἐνάντια στὸ Σοβιετικὸ ἔλεγχο. Μετὰ τὴν Σοβιετικὴ κατοχή, στὴν Τσεχοσλοβακία, ἡ λαϊκὴ ἀντίσταση συνεχίζει νὰ ἀναπτύσεται. Τὸ 1976 ὁ Πολωνικὸς λαὸς ἐπανειλημένα ἐξαπόλυσε πλατιὰ κινήματα γιὰ νὰ διαμαρτυρηθεῖ ἐναντία σὲ μιὰ διάταξη γιὰ τὴν Πολωνο-Σοβιετικὴ συνεργασία ποὺ συμπεριλήφτηκε στὸ νέο σύνταγμα καὶ ἔγιναν ἐργατικὲς ἀπεργίες καὶ διαδηλώσεις στὶς ὁποῖες φωνάχτηκαν συνθήματα ὅπως «θέλουμε ἐλευθερία», «ἔξω οἱ Ρῶσοι». Οἱ κυβερνήσεις μερικῶν Ἀνατο-

λικοευρωπαϊκῶν χωρῶν ἔχουν ἐπίσης δείξει μιὰ πιὸ αἰσθητὴ τάση ἀντίθεσης στὸν Σοβιετικὸ ἔλεγχο. Ὑπῆρχαν ἀνοιχτὲς διαμαρτυρίες σὲ μερικὰ ἄρθρα στὶς ἐφημερίδες τους, ὅπως γιὰ παράδειγμα «οἱ ἀρχὲς τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος ἔχουν παραβιαστεῖ μονόπλευρα καὶ σὲ διάφορους βαθμούς» [57], ἔγιναν δηλώσεις ὅτι οἱ σχέσεις τῶν Ἀνατολικοευρωπαϊκῶν χωρῶν μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση «δὲν μποροῦν νὰ εἶναι οἰκοδομημένες στὴ βάση τοῦ νὰ κάνει πάντα μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα θυσίες γιὰ τὸ συμφέρον τῆς ἄλλης» [58], ὅτι «ἡ προσπάθεια νὰ συντονιστοῦν τὰ πάντα, στὴν πράξη ὁδηγεῖ μόνο στὸ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ συντονιστεῖ τίποτα» [59], ὑπῆρχαν τέτοιες ἀπαιτήσεις ὅπως τὸ «νὰ πάρουμε ὑπόψη μας τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῶν χωρῶν τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ» [60] καὶ γιὰ τὴν προστασία «μιᾶς ἀνεξάρτητης ἐθνικῆς οἰκονομίας». [61] Καθὼς ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐπιταχύνει τὸν ἀνταγωνισμό της γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία, ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη γίνεται μιὰ προχωρημένη θέση στὶς Σοβιετικὲς πολεμικὲς προετοιμασίες ἐνάντια στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ὁ Σοβιετικὸς ἔλεγχος καὶ ἡ ἐπέμβαση στὶς Ἀνατολικοευρωπαϊκὲς χῶρες μέσα ἀπὸ τὸ Σύμφωνο τῆς Βαρσοβίας, ἔχουν γίνει ὅλο καὶ πιὸ ἀφόρητοι. Μεγαλώνει ἔτσι ἡ ἀνησυχία ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ ὁ ἀγώνας γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν ἀσφάλεια καὶ τὰ ἴσα δικαιώματά τους.

Πρέπει βέβαια νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι μερικὲς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου δὲν θὰ ἐγκαταλείψουν εὔκολα τὴν βαθειὰ ριζωμένη ἐκμετάλλευση καὶ τὸν ἔλεγχο πάνω σὲ πολλὲς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου. Γιὰ νὰ μπορέσει ὁ Τρίτος Κόσμος νὰ συνάψει σχέσεις ἰσοτιμίας καὶ ἀμοιβαίου συμφέροντος μὲ τὸν Δεύτερο Κόσμο, χρειάζεται μακρόχρονος καὶ σκληρὸς ἀγώνας. Ὡστόσο ὅπως δείξαμε ἤδη, ὁ Δεύτερος Κόσμος εἶναι ἐκτεθημένος στὴν ἀνάμειξη, τὸν ἔλεγχο καὶ τοὺς ἐκβιασμοὺς ἀπὸ τὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις καὶ στὶς πολεμικές τους ἀπειλές, ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν μεριὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Αὐτὸ ἔχει γίνει μιὰ ζοφερὴ πραγματικότητα καὶ θὰ γίνεται ἀκόμα περισσότερο. Ἐξηγώντας τὴν πολιτικὴ τοῦ Κινέζικου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἀπέναντι στὸν ἰμπεριαλισμὸ στὴ διάρκεια

τοῦ πόλεμου τῆς ἀντίστασης ἐνάντια στὴν Ἰαπωνία, ὁ Πρόεδρος Μάο ἔλεγε : **«Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα ἀντιτίθεται σὲ κάθε ἰμπεριαλισμό, κάνουμε ὅμως μιὰ διάκριση ἀνάμεσα στὸ Γιαπωνέζικο ἰμπεριαλισμὸ ποὺ ἔχει ἐπιτεθεῖ ἐνάντια στὴν Κίνα καὶ στὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις ποὺ δὲν ἔχουν ἐπιτεθεῖ τώρα, ἀνάμεσα στὸν Γερμανικὸ καὶ τὸν Ἰταλικὸ ἰμπεριαλισμὸ ποὺ εἶναι σύμμαχοι τῆς Ἰαπωνίας ποὺ ἔχουν ἀναγνωρίσει τὸν Μαντσουκουό καὶ στὸ Βρετανικὸ καὶ τὸν ἰμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ ποὺ ἀντιτίθενται στὴν Ἰαπωνία, ἀνάμεσα στὴν Βρετανία καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τοῦ χτὲς ποὺ ἀκολουθοῦσαν μιὰ πολιτικὴ Μονάχου στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ καὶ ὑπονόμευαν τὴν ἀντίσταση τῆς Κίνας στὴν Ἰαπωνία καὶ στὴ σημερινὴ Βρετανία καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ποὺ ἔχουν ἐγκαταλείψει αὐτὴν τὴν πολιτικὴ καὶ εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀντίστασης τῆς Κίνας»** [62].
Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, ἡ διάκριση ἀνάμεσα στοὺς κύριους ἐχθροὺς τους σήμερα — τὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις — καὶ στὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου, εἶναι ἕνα σημαντικὸ ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ πάρουν ὑπόψη τους οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου στὴν πορεία τοῦ ἀγώνα τους. Στὸν κοινὸ ἀγώνα ἐνάντια στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς Ἡνωμένε- Πολιτεῖες, εἶναι καὶ ἀπαραίτητο καὶ δυνατὸ νὰ ἑνωθοῦμε κάτω ἀπὸ δοσμένες συνθῆκες μὲ τὸ Δεύτερο Κόσμο.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση θεωρεῖ τὴν Εὐρώπη σὰν τὸ στρατηγικὸ ἐπίκεντρο, οἱ χῶρες τόσο στὴν Ἀνατολικὴ ὅσο καὶ στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη θὰ εἶναι οἱ πρῶτες ποὺ θὰ δεχτοῦν τὴν ἐπίθεσή της. Ἀντιμετωπίζουν ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς τους ἀνεξαρτησίας.

Εἶναι, βασικά, σωστὸ σήμερα νὰ προωθοῦμε τὸ σύνθημα τῆς ὑπεράσπισης τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας σὲ τέτοιες ἀναπτυγμένες χῶρες ὅπως αὐτὲς τοῦ Δεύτερου Κόσμου καὶ εἰδικώτερα τῆς Εὐρώπης;

Σὲ διαφορετικὲς περίοδες στὴ σύγχρονη Εὐρωπαϊκὴ ἱστορία, οἱ κλασσικοὶ Μαρξιστὲς - Λενινιστὲς συγγραφεῖς ἐξήγησαν καὶ ἀπόδειξαν ὅτι κάτω ἀπὸ δοσμένες συνθῆκες, οἱ πόλεμοι γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ὄχι μόνο ἐπιτρέπονται ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητοι καὶ ἐπαναστατικοί, ἀκόμα καὶ

σ' ὅτι ἀφορᾶ τὶς ἀναπτυγμένες χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ ὅταν ἀκόμα καταγγέλονταν οἱ ὀππορτουνιστὲς γιὰ τὴν χρησιμοποίηση τοῦ συνθήματος τῆς «ὑπεράσπισης τῆς πατρίδας» γιὰ νὰ συγκαλύψουν τὴν προδοσία ἀπὸ τὴ μεριά τους τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ.

Τὸ 1891, ὅταν ἡ Γερμανία ἀντιμετώπιζε τὴν ἄμεση ἀπειλὴ ἐπίθεσης ἀπὸ τὴ Ρωσσία, ὁ Ἔγκελς ἔγραφε: **«Ὁ Ρώσσικος Τσαρισμὸς εἶναι ὁ ἐχθρὸς ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς Δύσης καὶ ἀκόμα καὶ τῆς ἀστικῆς τάξης αὐτῶν τῶν ἐθνῶν»** [63]. **«Ἂν ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου γίνει μεγαλύτερος, μποροῦμε νὰ ποῦμε στὴν κυβέρνηση πὼς εἴμαστε ἕτοιμοι, μὲ τὴν ρητὴ συμφωνία ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τὸ κάνουμε αὐτό, νὰ τὴν ὑποστηρίξουμε ἐνάντια στὸν ξένο ἐχθρό, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ κυβέρνηση θὰ χρησιμοποιήσει ὅλα τὰ μέσα, ἀκόμα καὶ ἐπαναστατικὰ μέσα, γιὰ νὰ διεξάγει ἀδιάλλαχτα τὸν πόλεμο... Θὰ ἦταν ἕνα ζήτημα ἐθνικῆς ὕπαρξης, καὶ γιὰ μᾶς εἶναι ἐπίσης ἕνα ζήτημα νὰ διατηρήσουμε τὴ θέση καὶ τὶς ἐνδεχόμενες εὐκαιρίες ποὺ θὰ ἔχουμε κερδίσει»** [64].

Τὸ 1916, ὁ Λένιν ἐνῶ ἀντιτίθονταν στοὺς ὀππορτουνιστὲς τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς ποὺ ὑποστήριζαν τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη πλευρὰ στὸν ἰμπεριαλιστικὸ πόλεμο, ὑπογράμμιζε τὴν ἀπόλυτη ὀρθότητα τῆς παραπάνω θέσης τοῦ Ἔγκελς [65] καὶ ὑποστήριζε ὅτι ἦταν ἀκόμα δυνατοὶ στὴν Εὐρώπη ἐθνικοὶ πόλεμοι ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό:

«Ἀκόμα καὶ στὴν Εὐρώπη, δὲν μποροῦν νὰ θεωροῦνται ἀδύνατοι ἐθνικοὶ πόλεμοι στὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐποχή... ἡ ἐποχὴ ὅμως αὐτή... δὲν ἀποκλείει καθόλου τοὺς ἐθνικοὺς πολέμους λ.χ. ἀπομέρους τῶν μικρῶν (ἂς ὑποθέσουμε τῶν προσαρτημένων ἢ τῶν ἐθνικὰ καταπιεζόμενων) κρατῶν ἐνάντια στὶς ἰμπεριαλιστικὲς Δυνάμεις, ὅπως δὲν ἀποκλείει καὶ τὰ ἐθνικὰ κινήματα σὲ μεγάλη κλίμακα στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη». «Οἱ ἐθνικοὶ πόλεμοι ἐνάντια στὶς ἰμπεριαλιστικὲς Δυνάμεις, δὲν εἶναι μόνο δυνατοὶ ἀλλὰ καὶ πιθανοί, ἀλλὰ εἶναι ἀναπόφευχτοι καὶ προοδευτικοί, ἐπαναστατικοί...». [66] Ὁ Λένιν πάλι ὑπογράμμιζε: **«Τὸ χαραχτηριστικὸ γνώρισμα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ εἶναι ἀκριβῶς ὅτι αὐτὸς παλεύει νὰ προσαρτήσει ὄχι μόνο ἀγροτικὲς περιοχές, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ ψηλὰ ἐκβιομηχανισμένες περιοχές»** [67]. Ἔλεγε

ἐπίσης: **«Ἂν σὲ καιρὸ πόλεμου πρόκειται γιὰ ὑπεράσπιση τῆς δημοκρατίας ἢ γιὰ ἀγώνα ἐνάντια στὸ ζυγὸ ποὺ καταπιέζει ἕνα ἔθνος, ἐγὼ δὲν εἶμαι καθόλου ἐνάντια σ' ἕναν τέτοιο πόλεμο καὶ δὲν φοβᾶμαι τὶς λέξεις 'ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας' ὅταν ἀναφέρονται σ' ἕνα τέτοιου εἴδους πόλεμο ἢ ἐξέγερση»** [68].

Αὐτὲς οἱ ἀναφορὲς τῶν ἐπαναστατῶν δασκάλων μας δείχνουν, ὅτι μὲ δοσμένο ὅτι μιὰ χώρα, ἀναπτυγμένη ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο, γίνεται θύμα εἰσβολῆς ἢ προσάρτησης ἀπὸ μιὰ ἰμπεριαλιστικὴ δύναμη, ὁ ἐθνικὸς πόλεμος ποὺ διεξάγει ἐνάντια σ' αὐτὴν τὴν εἰσβολὴ καὶ τὴν προσάρτηση εἶναι ἕνας δίκαιος πόλεμος καὶ πρέπει νὰ τύχει τῆς ὑποστήριξης καὶ τῆς βοήθειας ἀπὸ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο.

Στὴ δεκαετία τοῦ 30 ὅταν οἱ δυνάμεις τοῦ φασισμοῦ χτυποῦσαν μανιασμένα δεξιὰ κι ἀριστερὰ καὶ ἡ ἀπειλὴ ἐπιθετικῶν πολέμων ἔπαιρνε ὅλο καὶ μεγαλύτερες διαστάσεις, πρὶν ἀπὸ τὸ πραγματικὸ ξέσπασμα τους, ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς καλοῦσε τὴν ἐργατικὴ τάξη ὅλων τῶν χωρῶν νὰ οἰκοδομήσει ἕνα πλατὺ ἑνιαῖο μέτωπο ἐνάντια στὸ φασισμὸ καὶ τὸν πόλεμο. Ὅταν ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος τελικὰ ξέσπασε, ἡ ἐργατικὴ τάξη ὅλων τῶν χωριῶν πῆρε μέρος στὸν ἀντιφασιστικὸ πόλεμο γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ βοήθησε ἡρωικὰ γιὰ τὴν νίκη στὸν πόλεμο.

Οἱ Εὐρωπαϊκὲς χῶρες σήμερα ἀντιμετωπίζουν τὴν σοβαρὴ ἀπειλὴ εἰσβολῆς καὶ προσάρτησης ἀπὸ τοὺς Σοβιετικοὺς σοσιαλιμπεριαλιστές. Ὁ Πρόεδρος Μάο εἶπε ἐπανειλημένα στοὺς πολιτικοὺς ἡγέτες τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν ὅτι: **«Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει ἄγριες φιλοδοξίες. Θέλει νὰ βάλει στὸ χέρι ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική»** [69]. Ἂν οἱ Δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες ἔπεφταν κάτω ἀπὸ τὴ σιδερένια μπότα τῶν νέων Τσάρων, θὰ καταντοῦσαν νὰ γίνουν ὑποτελεῖς καὶ οἱ λαοί τους νὰ πέσουν στὴν κατάσταση τῶν πολιτῶν δεύτερης κατηγορίας καὶ θὰ καταπιεζόντουσαν διπλὰ ἀπὸ τοὺς ξένους καταχτητὲς καὶ τοὺς ντόπιους συνθηκολόγους. Ὁ Ἔγκελς παρατήρησε κάποτε, ὅτι ἂν ἡ Τσαρικὴ Ρωσία νικοῦσε τὴν Γερμανία ὅπου τὸ κίνημα τῆς ἐργατικῆς τάξης ἦταν τότε πιὸ προχωρημένο, **«Τὸ σοσιαλιστικὸ κίνη-**

μα στὴν Εὐρώπη θὰ ἦταν ξοφλημένο γιὰ εἴκοσι χρόνια» [70]. Ἡ σοβαρὴ προειδοποίηση τοῦ Ἔγκελς πρέπει νὰ τραβήξει τὴν μεγάλη μας προσοχὴ σήμερα. Οἱ παρατηρήσεις τοῦ Ἔγκελς καὶ τοῦ Λένιν ἀρκετὲς δεκαετίες πρίν, σχετικὰ μὲ τοὺς ἐθνικοὺς πόλεμους, μᾶς ἀναγκάζουν ἀμείλιχτα νὰ πάρουμε παρόμοια μαθήματα σήμερα! Πολλὲς Εὐρωπαϊκὲς χῶρες εἶναι γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀντιμέτωπες μὲ τὸ ζήτημα τῆς διασφάλισης τῆς ἐθνικῆς τους ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξη στὴν Εὐρώπη εἶναι γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀντιμέτωπη μὲ τὸ ζήτημα τῆς διατήρησης τῶν θέσεων καὶ τῶν ἐνδεχόμενων εὐκαιριῶν ποὺ ἔχει ἤδη καταχτήσει. Στὴ σημερινὴ Εὐρώπη, οἱ ἐθνικοὶ πόλεμοι ἐνάντια στὴν εἰσβολὴ πλατιᾶς κλίμακας, στὴν ὑποδούλωση καὶ τὴ σφαγὴ ἀπὸ μιὰ ὑπερδύναμη, εἶναι ὄχι μόνο δυνατοὶ ἀλλὰ καὶ πιθανοί, εἶναι ἀναπόφευχτοι, προοδευτικοὶ καὶ ἐπαναστατικοί. Γιαυτό, παράλληλα μὲ τὴν συσπείρωση τῶν πλατιῶν μαζῶν στὴν πάλη ἐνάντια στὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση ἀπὸ τὸ ντόπιο μονοπωλιακὸ κεφάλαιο καὶ γιὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα καὶ μιὰ καλύτερη ζωή, τὸ προλεταριάτο στὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου πρέπει νὰ κρατήσει ψηλὰ τὸ λάβαρο τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, νὰ σταθεῖ στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς ἀντίστασης ἐνάντια στὶς ἀπειλὲς γιὰ ἐπίθεση ἀπὸ τὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν Σοβιετικὸ σοσιαλιμπεριαλισμό, καὶ κάτω ἀπὸ συγκεκριμμένες συνθῆκες νὰ ἑνωθεῖ μὲ ὅλους αὐτοὺς ποὺ ἀρνοῦνται νὰ ὑποταχτοῦν στὴν χειραγώγηση καὶ τὴν ὑποδούλωση ἀπὸ τὶς ὑπερδυνάμεις καὶ ἐνεργητικὰ νὰ διεξάγει ἢ νὰ παίρνει μέρος στὸν ἀγώνα. Αὐτὸ θὰ συμβάλει ἐπίσης στὴν ἐπαναστατικὴ κατάσταση σ᾽ αὐτὲς τὶς χῶρες.

Ὁ Μαρξισμὸς - Λενινισμὸς ἔχει πάντα τονίσει τὴν τεράστια σημασία τῆς συσπείρωσης τῶν ἐνδιάμεσων δυνάμεων στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἐχθρό. Οἱ προσπάθειες τοῦ Τρίτου Κόσμου νὰ πετύχει ἑνότητα διάφορων βαθμῶν μὲ τὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου, θὰ ἀποτελέσουν ἄμεσο χτύπημα στὴν ἐπιθετική, ἐπεχτατικὴ καὶ φιλοπόλεμη πολιτικὴ τῶν δυὸ ἡγεμονιστικῶν δυνάμεων καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Σοβιετικοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ. Συκοφαντώντας σκόπιμα τὶς ἀντιηγεμονιστικὲς δυνάμεις τοῦ Δεύτερου Κόσμου σὰν «πολεμοκάπηλες» καὶ «ἐθνικιστικὲς» ποὺ εἶναι

ἐνάντια στὸ «διεθνισμό», ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς μπλέκει σκόπιμα τὰ ζητήματα καὶ συγκαλύπτει τὴν πραγματική του φυσιογνωμία σὰν τὸν πιὸ ἐπικίνδυνο ὑποκινητὴ τοῦ παγκόσμιου πόλεμου. Δὲν εἶναι αὐτὸ ἀρκετὰ φανερό;

Βέβαια, ὅταν ἀναφερόμαστε στὸ Δεύτερο Κόσμο σὰν μιὰ δύναμη μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ κανεὶς νὰ ἑνωθεῖ στὸν ἀγώνα ἐνάντιαστὸν ἡγεμονισμό, σίγουρα δὲν ἐννοοῦμε νὰ ξεγράψουμε τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου καὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου καὶ τὶς ταξικὲς ἀντιθέσεις στὸ ἐσωτερικό τῶν προηγούμενων, οὔτε ἐννοοῦμε στὸ ἐλάχιστο ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ πάλη τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν καὶ λαῶν ἐνάντια στὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση. Ὁ κόσμος μπορεῖ νὰ προχωρήσει μόνο στὴν πορεία τοῦ ἀγώνα καὶ μόνο μέσα ἀπὸ τὸν ἀγώνα μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἑνότητα. Ἂν ἐπιδιώκουμε τὴν ἑνότητα μέσα στὸν ἀγώνα, θὰ ἐπιζήσει, καὶ ἂν ζητᾶμε τὴν ἑνότητα μέσα ἀπὸ τὴν ὑποχωρητικότητα, αὐτὴ θὰ φθαρεῖ. Αὐτὴ ἡ ἑνότητα μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ καὶ νὰ διευρυνθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα, μόνο στὴν πορεία τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὴν ἐθνικὴ προδοσία, τὸν ἐφησυχασμὸ καὶ τὴν νεοαποικιοκρατία καὶ στὴν πορεία τῆς ἀπόκρουσης τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων ἐνάντια στὶς προοδευτικὲς δυνάμεις.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου ἀντιμετωπίζουν τὴν αὐξανόμενη πολεμικὴ ἀπειλὴ τῶν ὑπερδυνάμεων, εἶναι ἀνάγκη νὰ δυναμώσουν τὴν ἑνότητα ἀνάμεσά τους καὶ τὴν ἑνότητά τους μὲ τὸν Τρίτο Κόσμο καὶ μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς σύμμαχους, ὥστε νὰ προχωρήσουν στὴν πάλη ἐνάντια στὸν κοινὸ ἐχθρό. Ὁ ἑνιαῖος ἀγώνας εἶναι γιὰ αὐτοὺς ὁ μόνος σωστὸς δρόμος γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς τους ἀνεξαρτησίας καὶ ἐπιβίωσης, παρόλο ποὺ αὐτὸς ὁ δρόμος δὲν εἶναι στρωμένος μὲ ρόδα ἀλλὰ μὲ ἀγκάθια.

Νὰ οἰκοδομήσουμε τὸ πιὸ πλατὺ παγκόσμιο ἑνιαῖο μέτωπο καὶ νὰ τσακίσουμε τὸν ἡγεμονισμὸ καὶ τὴν πολιτικὴ τοῦ πόλεμου τῶν ὑπερδυνάμεων

Ἡ τωρινὴ πάλη τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ καὶ τὴν πολιτικὴ τοῦ πόλεμου τῶν δύο ὑπερδυνάμεων, εἶναι δυὸ ἀπόψεις τοῦ ἑνὸς καὶ ἴδιου ἀγώνα. Ὁ ἡγεμονισμὸς εἶναι ἀπὸ τὴ μιὰ τὸ μέσο γιὰ τὴν προετοιμασία ἀπ' αὐτὲς ἑνὸς πόλεμου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ σκοπὸς τοῦ πόλεμου. Ὁ κίνδυνος τοῦ πόλεμου, σὰν ἀποτέλεσμα τοῦ Σοβιετοαμερικάνικου ἀνταγωνισμοῦ γιὰ τὴν ἡγεμονία, εἶναι μιὰ αὐξανόμενη ἀπειλὴ γιὰ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Τί στάση πρέπει νὰ κρατήσουμε ἀπέναντι σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα;

Ὁ λαὸς τῆς Κίνας καὶ οἱ λαοὶ στὸν ὑπόλοιπο κόσμο σταθερὰ θέλουν τὴν εἰρήνη καὶ εἶναι ἐνάντια σ' ἕναν νέο παγκόσμιο πόλεμο. Ἐπειδὴ εἴμαστε ἀντιμέτωποι μὲ τὸ γιγάντιο καθῆκον νὰ ἐπιταχύνουμε τὴν σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ἐθνικῆς ἄμυνας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας μας, ὁ Κινέζικος λαὸς χρειάζεται ἐπιταχτικὰ μιὰ μεγάλη περίοδο εἰρήνης. Σὰν κι ἐμᾶς οἱ περισσότερες χῶρες στὸν κόσμο εἶναι ἐνάντια στὸν πόλεμο. Ἐκτὸς ἀπὸ μερικοὺς φιλοπόλεμους μανιακοὺς ποὺ προσπαθοῦν μάταια νὰ κυριαρχήσουν στὸν κόσμο, κανεὶς δὲν θέλει ἕναν νέο πόλεμο ποὺ θὰ φέρει χωρὶς ἀμφιβολία τεράστιες καταστροφὲς στὴν ἀνθρωπότητα. Ὅπως δήλωνε ἀποφασιστικὰ ὁ Πρόεδρος Μάο, ἡ στάση μας ἀπέναντι στὸν πόλεμο εἶναι : **«Πρῶτο, εἴμαστε ἐνάντιά του καὶ δεύτερο, δὲν τὸν φοβώμαστε»** [71]. Λέμε ὅτι δὲν φοβώμαστε τὸν πόλεμο, ὄχι ἐπειδὴ μᾶς ἀρέσει ἢ ἐπειδὴ δὲν μποροῦμε νὰ δοῦμε τὴν ἐρήμωση ποὺ θὰ προκαλέσει, ἀλλὰ γιατὶ ὁ φόβος δὲν λύνει κανένα πρό-

βλημα. Κι ἀκόμα περισσότερο, πιστεύουμε σταθερὰ ὅτι ὁ ἄνθρωπος σίγουρα θὰ ἐξαλείψει τὸν πόλεμο καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετο.

Ποιὰ εἶναι λοιπὸν τὰ καθήκοντά μας;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ προειδοποιήσουμε τὸν λαὸ γιὰ τὸν κίνδυνο τοῦ πόλεμου. Οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις κάνουν ξέφρενες προσπάθειες γιὰ νὰ συγκεντρώσουν ὅλες τους τὶς δυνάμεις γιὰ πόλεμο. Γιατί; Ὁ Λένιν ἔδωσε τὴν ἀπάντηση πολὺ καιρὸ πρίν : ὁ πόλεμος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν φύση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. **«Ἡ παγκόσμια κυριαρχία εἶναι τὸ περιεχόμενο τῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς ποὺ συνέχισή της εἶναι ὁ ἰμπεριαλιστικὸς πόλεμος»** [72]. Συνομιλώντας μὲ τὸν ἡγέτη μιᾶς χώρας τοῦ Τρίτου Κόσμου τὸ 1974 ὁ Πρόεδρος Μάο ὑπογράμμιζε : **«Ὁ ἰμπεριαλισμὸς ὑπάρχει στὸν κόσμο. Κατὰ τὴ γνώμη μας, ἡ Ρωσία εἶναι μιὰ σοσιαλιμπεριαλιστικὴ χώρα. Αὐτὸ τὸ κοινωνικὸ σύστημα φέρνει μαζί του τὸν πόλεμο. Οὔτε ἐσεῖς οὔτε ἐμεῖς ἀλλὰ οὔτε ὁ Τρίτος Κόσμος θέλουν τὸν πόλεμο. Οὔτε οἱ λαοὶ στὶς πλούσιες χῶρες θέλουν ἕναν παγκόσμιο πόλεμο. Αὐτὸ τὸ πράγμα συμβαίνει ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ θέληση τοῦ ἀνθρώπου»** [73]. Ἐνῶ δὲν εἴμαστε μοιρολάτρες, πιστεύουμε ὅτι ἡ ἱστορία ἐξελίσσεται σύμφωνα μὲ ὁρισμένους νόμους. Ἐφόσον ὁ σύγχρονος πόλεμος εἶναι προϊὸν τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μποροῦμε νὰ ἐξαλείψουμε τὸν παγκόσμιο πόλεμο μόνο μὲ τὴν ἐπανάσταση ποὺ θὰ ἀνατρέψει τὸ ἰμπεριαλιστικὸ σύστημα. Ὁ παγκόσμιος πόλεμος σίγουρα μπορεῖ νὰ ἐξαλειφθεῖ, ἂν ξεσπάσει μιὰ κοινωνικὴ ἐπανάσταση στὸ ἐσωτερικὸ τῶν δυὸ ὑπερδυνάμεων καὶ τὶς μετατρέψει σὲ σοσιαλιστικὲς χῶρες. Μιὰ τέτοια ἐπανάσταση θὰ ἔλθει ἀργὰ ἢ γρήγορα. Ἐφόσον δὲν ἔχει ἀκόμα συμβεῖ, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ χαλαρώσουμε τὴν ἐπαγρύπνισή μας ἀπέναντι σ' ἕναν παγκόσμιο πόλεμο.

Ἐφόσον ὁ ἀνταγωνισμὸς ἀνάμεσα στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις ἐντείνεται καὶ ἐπειδὴ ἰδιαίτερα ὁ σοσιαλιμπεριαλισμὸς βρίσκεται στὴν ἐπίθεση, ἡ σύγκρουση ἀνάμεσά μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ρυθμιστεῖ μὲ εἰρηνικὰ μέσα.

Στὴν πορεία τοῦ ἄγριου ἀνταγωνισμοῦ τους, οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις μπορεῖ μερικὲς φορὲς νὰ ἔρχονται σὲ συμφωνία κάποιου

εἴδους γιὰ ἕναν συγκεκριμένο σκοπό. Ὁ Πρόεδρος Μάο ἔλεγε : **«Μπορεῖ νὰ ἔλθουν σὲ κάποια συμφωνία, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ θεωροῦσα σὰν κάτι μόνιμο. Εἶναι κάτι τὸ μεταβατικὸ καὶ παραπλανητικὸ ἐπίσης. Οὐσιαστικὰ ὁ ἀνταγωνισμὸς εἶναι τὸ κύριο»** [74]. Αὐτὸς ὁ ἀνταγωνισμὸς ὁδηγεῖ ἀναπόφευχτα σ' ἕναν πόλεμο. Οἱ παράγοντες τοῦ πόλεμου σήμερα αὐξάνονται μὲ ἐμφανὴ τρόπο. Οἱ δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις ἐπιταχύνουν τὶς πολεμικὲς προετοιμασίες τους ἐνῶ μᾶς παίζουν τὸ βρώμικο μοτίβο τῆς «ὕφεσης» καὶ τοῦ «ἀφοπλισμοῦ». Γιατὶ ἄραγε δὲν τὸ σταματᾶνε ἁπλᾶ καὶ δὲν καταστρέφουν ὁλοκληρωτικὰ τὰ τεράστια ὁπλοστάσιά τους; Ἀντίθετα, ξοδεύουν τεράστια ποσὰ χρημάτων σὲ παραπέρα ἔρευνες γιὰ νέα πυρηνικὰ ὅπλα καὶ πυραύλους καὶ γιὰ τὴν κατασκευή τους καὶ στὴν ἀνάπτυξη ὅλο καὶ πιὸ ἀποτελεσματικῶν καὶ θανατηφόρων χημικῶν, βιολογικῶν καὶ ἄλλων ὅπλων. Οἱ ἔνοπλες δυνάμεις τους εἶναι τόσο ἀναπτυγμένες ποὺ μποροῦν ἀστραπιαῖα νὰ ἐνεργοποιηθοῦν καὶ κάνουν συνέχεια στρατιωτικὰ γυμνάσια διαφόρων εἰδῶν. Ἡ κάθε μιά τους ἔχει συγκεντρώσει ἑκατοντάδες χιλιάδες στρατεύματα στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη. Οἱ στόλοι τους ἐπιτηροῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καθὼς τριγυρίζουν στοὺς ὠκεανούς. Κατάσκοποι στέλνονται μὲ νέες ἀποστολές, ὑποβρύχια ξεκινᾶνε μὲ νέα καθήκοντα καὶ νέοι στρατιωτικοὶ δορυφόροι περιφέρονται στὸ διάστημα. Ὅλα αὐτὰ χρησιμεύουν στὴν συγκέντρωση στρατιωτικῶν πληροφοριῶν καὶ στὴν προετοιμασία γιὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἐξαφάνιση τοῦ πολεμικοῦ δυναμικοῦ τοῦ ἀντίπαλου. Ὅλα αὐτὰ ἀποδείχνουν ἀρκετὰ ὅτι οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις προετοιμάζονται ἐνεργητικὰ γιὰ ἕναν ἐκτεταμένο πόλεμο. Στὶς σημερινὲς ἱστορικὲς συνθῆκες, δὲν ὑπάρχει καμιὰ δυνατότητα γιὰ μιὰ εἰρήνη διαρκείας καὶ ἕνας νέος παγκόσμιος πόλεμος εἶναι ἀναπόφευχτος.

Δεύτερο πρέπει νὰ καταβάλουμε κάθε προσπάθεια νὰ ἐπιταχύνουμε τὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό, πρέπει δηλαδὴ νὰ παλέψουμε γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ ξεσπάσματος τοῦ πολέμου καὶ στὴν πορεία νὰ δυναμώσουμε τὶς ἀμυντικὲς δυνατότητες τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν.

Καὶ οἱ δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις προετοιμάζονται ἐνερ-

γητικὰ γιὰ ἕναν νέο πόλεμο γιὰ νὰ κυριαρχήσουν στὸν κόσμο. Ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξουν αὐτὴν τὴν πολιτικὴ καὶ κανεὶς δὲν πρέπει νὰ τρέφει αὐταπάτες γιὰ αὐτό. Παρόλα αὐτά, δὲν θὰ εἶναι τόσο εὔκολο γι' αὐτοὺς νὰ πετύχουν τό σκοπό τους. Ἀναπόφευχτα θὰ συναντήσουν σοβαρὲς δυσκολίες καὶ ἐμπόδια. Σὲ σύγκριση μὲ τοὺς πόλεμους στὸ παρελθόν, ἕνας σύγχρονος πόλεμος σὲ πλατειὰ κλίμακα εἶναι ἀκόμα λιγώτερο ἕνα στρατιωτικὸ ἁπλᾶ ζήτημα. Οἱ προετοιμασίες τους δὲν μποροῦν παρὰ νὰ συνδέονται στενὰ μὲ παράγοντες ὅπως οἱ ἐσωτερικές, δημοσιονομικὲς καὶ οἰκονομικὲς ὑποθέσεις καὶ οἱ ἐξωτερικὲς σχέσεις. Καθὼς ἡ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς οἰκοδομεῖ πυρετώδικα τὴν δαπανηρὴ πολεμική της μηχανή, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ ἐντείνουν ἀναπόφευχτα τὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ στὸ ἐσωτερικό τους καὶ θὰ ὀξύνουν ἔτσι τὶς ἀντιθέσεις στὴν οἰκονομία τους καὶ τὶς ἐσωτερικὲς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς διάφορες τάξεις καὶ ἐθνικότητες. Προωθώντας παντοῦ τὴν ἐπίθεση καὶ τὴν ἐπέχταση καὶ ἐπιταχύνοντας τὴν στρατηγικὴ στρατιωτική τους ἀνάπτυξη σ' ὅλη τὴ γῆ, καταπατοῦν τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὰ συμφέροντα ἄλλων χωρῶν καὶ ὀξύνουν ἔτσι τὶς ἀντιθέσεις τους μ' αὐτὲς τὶς χῶρες καὶ τοὺς λαούς. Γι' αὐτὸ εἶναι φυσικὸ ὅτι καθὼς προετοιμάζονται γιὰ πόλεμο, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, θὰ δοκιμάσουν μιὰ ὄξυνση στὶς κρίσεις τους στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικό. Ὅλα αὐτὰ ἀναπόφευχτα θὰ ἀνατρέψουν τὸ χρονοδιάγραμμά τους γιὰ τὴν ἐξαπόλυση ἑνὸς πολέμου.

Ὁ Πρόεδρος Μάο ἔλεγε : **«Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι ἕνας χάρτινος τίγρης. Μὴν τὸν ὑπολογίζετε. Μ' ἕνα χτύπημα ἔσκασε. Ἡ ρεβιζιονιστικὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι κι αὐτὴ ἕνας χάρτινος τίγρης».**[75] Ἡ ἰμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία ἔχει ἀπὸ καιρὸ συναντήσει τὴν θαραλαία ἀντίσταση τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες σήμερα, ἐξακολουθοῦν νὰ κάνουν ὅτι περνάει ἀπ' τὸ χέρι τους γιὰ νὰ προστατέψουν τὰ καταχτημένα συμφέροντά τους σὲ κάθε Ἤπειρο. Ἔχουν τόσα πολλὰ νά προστατέψουν καὶ τὰ πολεμικά τους μέτωπα εἶναι τόσο ἐκτεταμένα ὥστε

«προσπαθοῦν νὰ πιάσουν δέκα ψύλλους μὲ δέκα δάχτυλα» [76], ὅπως εἶπε ὁ Πρόεδρος Μάο. Σὰν ἀποτέλεσμα, ἔχουν βρεθεῖ σὲ μιὰ ἀμυντικὴ θέση ἀπὸ στρατηγικὴ ἄποψη. Ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς βρίσκεται σήμερα στὴν ἐπίθεση, ἀλλὰ **«στὴν ἐπιθετικότητά του βρίσκεται ἡ ἧττα»** [77]. Ὅταν τὰ ἐπιθετικά του πλοκάμια ἁρπάξουν γιὰ πολὺ καιρό μιὰ περιοχή, ὁ Σοβιετικὸς σοσιαλιμπεριαλισμὸς ἀποκαλύπτεται καὶ προκαλεῖ ἀναπόφευχτα τὸν ἀγώνα ἐνάντιά του. Στὴν πάλη του γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν πλευρῶν τῆς Εὐρώπης, ἔχει ἀφιερώσει τὰ τελευταῖα χρόνια τοὺς πιὸ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς πόρους του στὴ Μεσόγειο, τὴ Μέση Ἀνατολή, τὴν περιοχὴ τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας, τὶς ἀνατολικὲς καὶ δυτικὲς ἀκτὲς τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὶς παραθαλάσσιες περιοχὲς τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ παρόλα αὐτὰ δὲν ἔχει γνωρίσει τελικὰ παρὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀτιμωτικὲς ἧττες. Ἡ ἀπροκάλυπτη πολιτικὴ ἰσχύος καὶ ἡ διπλωματία τῶν κανονιῶν ποὺ ἀκολουθεῖ, ἔχουν συναντήσει τὴν αὐξανόμενη καὶ πλατειὰ ἀντίθεση σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Μολονότι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐξοπλίζεται μ' ὅλες τὶς δυνάμεις καὶ δυναμώνει τὶς πολεμικές της προετοιμασίες, **«ἡ δύναμή της δὲν φτάνει γιὰ τὶς ἄγριες φιλοδοξίες της»** καὶ εἶναι **«ἀνίκανη νὰ τὰ βγάλει πέρα μὲ τὴν Εὐρώπη, τὴ Μέση Ἀνατολή, τὴ νότια Ἀσία, τὴν Κίνα καὶ τὴν περιοχὴ τοῦ Εἰρηνικοῦ»** [78].

Οἱ δυσκολίες καὶ οἱ ἧττες ποὺ ἔπαθαν οἱ δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι στὴ θαυμάσια διεθνὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα, δὲν εἶναι μόνο κοινὴ ἐπιθυμία τῶν λαῶν τοῦ κόσμου νὰ ἀποτρέψουν τὸ ξέσπασμα τοῦ πόλεμου μὲ τὴν ἔνταση τῆς πάλης ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ καὶ τὴν ἐξουδετέρωση τῶν πολεμικῶν σχεδίων τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλὰ ὅτι εἶναι ἐπίσης δυνατὸ καὶ πιθανὸ νὰ γίνει κάτι τέτοιο. Ὁ παγκόσμιος πόλεμος, ἂν καὶ ἀναπόφευχτος, μπορεῖ νὰ ἐπιβραδυνθεῖ. Γιὰ νὰ προφυλαχτοῦμε ἀπὸ μιὰ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση ἀπὸ τοὺς ὑποκινητὲς τοῦ πόλεμου, πρέπει νὰ βασίσουμε τὴν ἀμυντική μας δουλειὰ στὴν πιθανότητα ὅτι θὰ πολεμήσουμε σ' ἕναν ἐκτεταμένο πόλεμο, ποὺ μπορεῖ νὰ ξεσπάσει γρηγορότερα ἀπ' ὅτι τὸν περιμένουμε.

Μ' αὐτὸ βέβαια, δὲν ἐννοοῦμε ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ξεσπάσει αὔριο. Τὸ κλειδὶ γιὰ νὰ ἐπιβραδύνουμε τὸν πόλεμο δὲν βρίσκεται στὶς συνομιλίες καὶ τὴν ὑπογραφὴ συμφωνιῶν ὅπως ὑποστηρίζουν πομπώδικα ὁρισμένοι ἄνθρωποι, ἀλλὰ στὸν ἐνιαῖο ἀγώνα τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό.

Ἡ ἱστορία ἔχει δείξει ἐπανειλημένα ὅτι ἡ ἀγωνιστικὴ ἑνότητα ποὺ σφυρηλατεῖται ἀπὸ τοὺς λαοὺς ὅλων τῶν χωρῶν εἶναι ἡ κύρια δύναμη γιὰ νὰ συντρίψουμε τοὺς ὑποκινητὲς τοῦ πόλεμου. Οἱ λαοὶ πρέπει νὰ ἐργαστοῦν σκληρὰ καὶ νὰ ἐπιταχύνουν τὶς προετοιμασίες τους ὑλικὰ καὶ ὀργανωτικὰ ἐνάντια στοὺς πόλεμους εἰσβολῆς, νὰ παρακολουθοῦν προσεχτικὰ τὶς ἐπιθετικὲς καὶ ἐπεχτατικὲς ἐνέργειες τῶν δύο ἡγεμονιστικῶν δυνάμεων καὶ νὰ τὶς συντρίψουν ἀποφασιστικά. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ φροντίσει, ὥστε αὐτὲς οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις νὰ μὴν παραβιάσουν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς χώρας του ἢ ἄλλης χώρας, νὰ μὴν καταπατήσουν τὰ ἐδάφη ἢ τὰ χωρικὰ ὕδατα τῆς χώρας του ἢ ἄλλης χώρας ἢ νὰ παραβιάσουν τὶς στρατηγικὲς περιοχὲς ἢ τὶς στρατηγικὲς γραμμὲς ἐπικοινωνίας, νὰ μὴ χρησιμοποιήσουν βία ἢ ἀπειλὴ βίας ἢ ἄλλους ἐλιγμοὺς γιὰ νὰ ἀναμειχθοῦν στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς χώρας του ἢ ἄλλης χώρας. Ἀκόμα παραπέρα, καὶ οἱ δυὸ δυνάμεις πρέπει νὰ παρακολουθοῦνται ἀπὸ κοντὰ μήπως καταφύγουν σὲ ὑπονομευτικὲς μηχανορραφίες καὶ χρησιμοποιήσουν τὴ «βοήθεια» σὰν ἕνα πρόσχημα γιὰ νὰ πετύχουν τὰ στρατιωτικά, πολιτικὰ καὶ οἰκονομικά τους σχέδια. Οἱ λαοὶ πρέπει ἐπίσης νὰ φροντίσουν ὥστε οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις νὰ μὴν ἐγκαθιδρύσουν, νὰ διευρύνουν, νὰ μοιράσουν ἢ νὰ ἀποσπάσουν σφαῖρες ἐπιρροῆς σὲ κάποιο μέρος τοῦ κόσμου. Ἂν γίνουν ὅλα αὐτά, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβραδύνουμε τὴν ἐξαπόλυση ἑνὸς παγκόσμιου πόλεμου ἀπὸ τοὺς δυὸ ἡγεμονιστὲς καὶ οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θὰ εἶναι καλύτερα προετοιμασμένοι καὶ θὰ βρίσκονται σὲ πιὸ εὐνοϊκὴ θέση ἂν ξεσπάσει ὁ πόλεμος. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, ὅλες οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου καὶ τοῦ Δεύτερου Κόσμου ποὺ ἀπειλοῦνται ἀπὸ τοὺς δυὸ ἡγεμονιστές, πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ καλλιεργήσουν ἕνα ἄφοβο πνεῦμα καὶ νὰ δυναμώσουν τὴν πεποίθηση ὅτι ὅσο καὶ ἂν φουσκώνουν καὶ ξεφυσᾶνε οἱ ὑπερδυνάμεις, μποροῦν νὰ νικηθοῦν. Δὲν πρέπει νὰ ὑποκύψουν στοὺς ἐκβιασμοὺς καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἐπιτρέψουν στοὺς ἑαυτούς τους νὰ ἐξαπατηθοῦν. Πρέπει νὰ ἐπιμείνουν στὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀνεξαρτησίας, τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀσφάλειάς τους στηριγμένοι κύρια στὶς δυνάμεις τους, νὰ διπλασιάσουν τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὴν ὑποστήριξη ἀνάμεσά τους στὴ βάση τῆς ἰσοτιμίας καὶ νὰ ἑνωθοῦν μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν γιὰ νὰ διεξάγουν μέχρι τὸ τέλος τὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό.

Τρίτο, πρέπει νὰ διπλασιάσουμε τὶς προσπάθειές μας γιὰ τὴν καταπολέμιση τῆς πολιτικῆς τοῦ κατευνασμοῦ, γιατὶ τὸ μόνο ποὺ κάνει αὐτὴ ἡ πολιτικὴ εἶναι νὰ φέρνει τὸν πόλεμο πιὸ κοντά. Ὑπάρχουν σήμερα ἄνθρωποι στὴ Δύση ποὺ υἱοθετοῦν στὴν πράξη μιὰ πολιτικὴ κατευνασμοῦ ἀπέναντι στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐκπονήσουν μιὰ «ἰδανικὴ» φόρμουλα συμβιβασμοῦ καὶ ὑποχωρήσεων ἀπέναντι στὴ Σοβιετικὴ ἐπέχταση καὶ τὶς ἀπειλές, μερικοὶ ἄνθρωποι ἔχουν σερβίρει προτάσεις ὅπως τὸ «Δόγμα Ζόννενφελντ», μὲ τὴν ἀνόητη ἐλπίδα ὅτι θὰ κατευνάσουν τὴν ὄρεξη τοῦ ἐπιθετιστὴ ἢ ὅτι θὰ κερδίσουν τουλάχιστον μιὰ ἀνάπαυλα γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Ἄλλοι προσπαθοῦν νὰ οἰκοδομήσουν τὴν ἀποκαλούμενη «ὑλικὴ βάση» γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συνεργασία καὶ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ πόλεμου μέσα ἀπὸ μεγάλα δάνεια, τὴν ἐπέχταση τοῦ ἐμπόριου, τὴν κοινὴ ἐκμετάλλευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ τεχνολογίας. Ἄλλοι ἀκόμα ἐλπίζουν ὅτι μποροῦν νὰ στρέψουν τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση στὴν Ἀνατολὴ ὥστε νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ Σοβιετικὸ κίνδυνο σὲ βάρος τῆς ἀσφάλειας ἄλλων χωρῶν. Μὰ δὲν εἶναι ὅλα αὐτὰ τὰ γιατροσόφια ἁπλᾶ μιὰ νέα ἔκδοση ὅσων ἔχουν δοκιμαστεῖ παλιώτερα καὶ ἔχουν ὁλοκληρωτικὰ χρεωκοπήσει στὴν ἱστορία τοῦ πόλεμου; Ἡ Συμφωνία τοῦ Μόναχου γιὰ τὴ θυσία τῆς Τσεχοσλοβακίας ποὺ μαγειρεύτηκε ἀπὸ τὸν Τσάμπερλαιν, τὸν Νταλλαντιὲ καὶ σία, σταμάτησε ἢ καθυστέρησε καθόλου τὴν πορεία τοῦ ἄπληστου Χίτλερ; Πράγματι ὁ Χίτλερ κατευθύνθηκε πρὸς τὴν Ἀνατολὴ καὶ κατάλαβε τὴν Πολωνία, δὲν συνέχισε ὅμως καὶ γύρισε πρὸς τὴν Δύση γιὰ νὰ καταλάβει τὴν Γαλλία; Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἡ Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία ἔκαναν μιὰ το-

νωτικὴ ἔνεση στὴ Γερμανία καὶ τὴν Ἰαπωνία δίνοντάς τους βοήθεια καὶ δάνεια καὶ πουλώντας τους πολεμικὸ ὑλικό. Ἀλλὰ ποιὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα; Οἱ σημερινὲς ἐνέργειες καὶ συνδιασκέψεις εἶναι σίγουρα πολὺ πιὸ πυρετώδικες ἀπ' αὐτὲς πρὶν τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ὅπως οἱ συνομιλίες ΣΑΛΤ ἀνάμεσα στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, οἱ συνομιλίες γιὰ τὴν ἀμοιβαία μείωση τῶν δυνάμεων στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη καὶ ἡ Συνδιάσκεψη γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἀσφάλεια καὶ Συνεργασία. Ὅμως ὁ κίνδυνος τοῦ πόλεμου στὴν Εὐρώπη δὲν ἔχει αὐξηθεῖ ἀντὶ νὰ περιοριστεῖ; Παρόλες τὶς ἔντονες προσπάθειες ποὺ γίνονται γιὰ νὰ συνεχίσουν νὰ λειτουργοῦν αὐτὲς οἱ συνδιασκέψεις καὶ νὰ κάνουν συμφωνίες, δὲν ἔχουν αὐξηθεῖ ἀριθμητικὰ ἀντὶ νὰ λιγοστέψουν τὰ ὅπλα ὅλων τῶν εἰδῶν ποὺ σταθμεύουν καὶ στὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μέτωπου; Ὅσο περισσότερο πομπώδικα εἶναι τὰ λόγια γιὰ τὴν ὕφεση καὶ πιὸ ἔντονες οἱ προσπάθειες γιὰ τὸν κατευνασμό, τόσο μεγαλύτερος γίνεται ὁ κίνδυνος τοῦ πόλεμου. Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀδικαιολόγητες ἀνησυχίες. Εἶναι μιὰ ἀλήθεια ποὺ ἐπιβεβαιώθηκε ἐπανειλημένα ἀπὸ τὴν ἱστορία. Τώρα εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ ξυπνήσουν αὐτοὶ οἱ κατευναστές.

Ἂν τελικὰ ὁ πόλεμος πράγματι ξεσπάσει, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι σίγουρα τὸ ἀντίθετο ἀπ' αὐτὸ ποὺ εὔχονται οἱ ὑποκινητές του. Κάθε ἡγεμονιστικὴ δύναμη σήμερα σκοπεύει νὰ αἰφνιδιάσει τὴν ἄλλη καὶ νὰ καταστρέψει μ' ἕνα χτύπημα τὸ πολεμικό της δυναμικό. Αὐτὸς ὁ στόχος εἶναι ὅμως πολὺ δύσκολο νὰ ἐπιτευχθεῖ, γιατὶ καὶ οἱ δυό τους κάνουν ἔντονες προετοιμασίες γιὰ μιὰ τέτοια ἐπίθεση. Καθὼς θὰ παρατείνεται ὁ πόλεμος, συμβαίνουν ἀναπόφευκτα σὲ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου πολλὲς ἀλλαγὲς πέρα ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὸν ἔλεγχο τῶν δυὸ ἡγεμονιστικῶν δυνάμεων. Στὸ μεταξύ, εἶναι σίγουρο ὅτι οἱ λαοὶ ὅλων τῶν χωρῶν θὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὶς πολλὲς εὐκαιρίες ποὺ θὰ παρουσιαστοῦν, γιὰ νὰ ὀργανώσουν πόλεμους ἐνάντια στὴν εἰσβολή. Καὶ αὐτοὶ οἱ ὁρμητικοὶ πόλεμοι ἐνάντια στὴν εἰσβολὴ δὲν μποροῦν νὰ συντριβοῦν. Τελικὰ μέσα ἀπὸ παρατεταμένες καὶ συντονισμένες προσπάθειες, οἱ λαοὶ σίγουρα θὰ μπορέσουν νὰ συντρίψουν τοὺς ὑποκινητὲς τοῦ πόλεμου. Ὅπως

τόνιζε ὁ Πρόεδρος Μάο **«Ἂν οἱ ἰμπεριαλιστὲς ἐξαπολύσουν τελικὰ ἕναν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, εἶναι σίγουρο ὅτι ἀρκετὲς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια λαοῦ θὰ περάσουν μὲ τὸ μέρος τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ δὲ θὰ μείνει πολὺς χῶρος στὴ γῆ γιὰ τοὺς ἰμπεριαλιστές. Εἶναι ἐπίσης πιθανὴ ἡ ὁλοκληρωτικὴ συντριβὴ ὁλόκληρου τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ συστήματος»** [79]. Μὲ δυὸ λόγια, ὁποιοσδήποτε κι ἂν τολμήσει νὰ προκαλέσει ἕναν παγκόσμιο πόλεμο, θὰ συναντήσει τὴν πιὸ ἀποφασιστικὴ ἀντίθεση καὶ τὸ χτύπημα ἀπὸ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς δικῆς του χώρας καὶ θὰ τὸν περιμένει ἡ ὁλοκληρωτικὴ καταστροφή.

Τὸ 1968 ὁ Πρόεδρος Μάο δήλωσε ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστὲς καὶ οἱ ἰμπεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ **«ἔχουν διαπράξει τόσο πολλὰ ἀποκρουστικὰ καὶ ἀηδιαστικὰ πράγματα ποὺ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο δὲν θὰ τὰ ἀφήσουν ἀτιμώρητα. Οἱ λαοὶ ὅλων τῶν χωρῶν ξεσηκώνονται. Ἔχει ἀρχίσει μιὰ καινούργια ἱστορικὴ περίοδος ἀγώνων ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ καὶ τὸ Σοβιετικὸ ρεβιζιονισμό»** [80]. Σήμερα οἱ δυνάμεις στὸν κόσμο ποὺ πολεμοῦν τὸν ἡγεμονισμὸ τῶν δυὸ ὑπερδυνάμεων μεγαλώνουν σὲ δύναμη καὶ οἰκοδομοῦν τὸ πιὸ πλατὺ παγκόσμιο ἑνιαῖο μέτωπο. Στὴν πρώτη γραμμὴ αὐτοῦ τοῦ ἑνιαίου μέτωπου στέκονται οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες μαζὶ μὲ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο. Ξεσκεπάζουν καὶ ἀντιστέκονται ἀποφασιστικὰ στὴν ἐπιθετικὴ καὶ φιλοπόλεμη πολιτικὴ τῶν δυὸ ἡγεμονιστῶν καὶ ὑποστηρίζουν τὶς κοινὲς προσπάθειες ὅλων τῶν χωρῶν καὶ τῶν λαῶν ποὺ εἶναι ἐκτεθημένοι στὴν ἀπειλὴ καὶ ἐπιθετικότητα τῶν ὑπερδυνάμεων .Οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου ἀπαντᾶνε μὲ ἀσυμβίβαστους ἀγῶνες ἐνάντια στὶς ὑπερδυνάμεις, γιὰ νὰ διασφαλίσουν τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀσφάλειά τους. Ἡ πολιτικὴ συνείδηση τῶν λαῶν τοῦ Πρώτου καὶ τοῦ Δεύτερου Κόσμου μεγαλώνει καὶ ἀναπτύσουν ἕναν ἀγώνα μὲ διάφορες μορφὲς ἐνάντια στοὺς δυὸ ἡγεμονιστές. Οἱ χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου ἀναπτύσουν τὸν ἀγώνα τους ἐνάντια στὸ Σοβιετικὸ καὶ Ἀμερικάνικο ἔλεγχο καὶ εἰδικώτερα ἐνάντια στὶς πολεμικὲς ἀπειλὲς τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ ἔχουν δείξει μιὰ ὅλο καὶ ἰσχυρώτερη τάση νὰ ἑνωθοῦν ἀνά-

μεσά τους καὶ μὲ τὸν Τρίτο Κόσμο. Ὅλα αὐτὰ ἀποδείχνουν ὅτι ἡ κύρια τάση στὴν ἀνάπτυξη τῆς παρούσας διεθνοῦς κατάστασης εἶναι ἡ ἑνότητα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀγώνα τῶν δυνάμεων σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἐνάντια στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις. Καθὼς περνάει ὁ καιρὸς ἡ κύρια αὐτὴ τάση ἀποδείχνει ὅλο καὶ περισσότερο τὴν ὀρθότητα τῆς θεωρίας τοῦ Πρόεδρου Μάο γιὰ τὴ διαφοροποίηση τῶν τριῶν κόσμων καὶ τὴ δύναμή της σὰν καθοδηγητικὴ ἀντίληψη τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ πλατύτερου δυνατοῦ παγκόσμιου ἑνιαίου μέτωπου ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό.

Πάντα εἶναι σταθερὴ ἐπαναστατικὴ πολιτικὴ τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, νὰ οἰκοδομεῖ τὸ πλατύτερο δυνατὸ ἑνιαῖο μέτωπο στοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες σὲ παγκόσμια κλίμακα γιὰ τὴν καταπολέμιση τοῦ κύριου ἐχθροῦ. Ὁ Λένιν μᾶς δίδαξε: **«Μποροῦμε νὰ νικήσουμε ἕναν πιὸ ἰσχυρὸ ἀντίπαλο μόνο ἂν ἐντείνουμε στὸ ἔπακρο τὶς δυνάμεις μας καὶ χρησιμοποιώντας ὁπωσδήποτε μὲ τὴν μεγαλύτερη ἐπιμέλεια, φροντίδα, προσοχὴ καὶ ἐπιδεξιότητα κάθε, ἔστω καὶ τὸ παραμικρό, ρῆγμα ἀνάμεσα στούς ἐχθρούς, κάθε ἀνταγωνισμὸ συμφερόντων ἀνάμεσα στὴν ἀστικὴ τάξη τῶν διαφόρων χωρῶν, ἀνάμεσα στὶς διάφορες ὁμάδες ἢ κατηγορίες τῆς ἀστικῆς τάξης στὸ ἐσωτερικὸ κάθε χώρας καὶ ἐπίσης ἐκμεταλλευόμενοι κάθε, ἔστω καὶ τὴν παραμικρὴ δυνατότητα νὰ ἀποχτήσουμε ἕναν μαζικὸ σύμμαχο ἂς εἶναι καὶ προσωρινός, ταλαντευόμενος, ἀσταθής, ἀβέβαιος καὶ κάτω ἀπὸ ὅρους. Ὅποιος δὲν τὸ κατάλαβε αὐτό, δὲν κατάλαβε οὔτε ἴχνος ἀπὸ τὸ Μαρξισμὸ καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικό, σύγχρονο σοσιαλισμὸ γενικά»** [81]. Ἡ ἐπαναστατικὴ ἐμπειρία τοῦ προλεταριάτου καὶ τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν ἔχει ἀποδείξει μέχρι τώρα ὅτι ὅσοι ἐφαρμόζουν αὐτὴν τὴν πολιτικὴ μποροῦν νὰ συγκεντρώσουν ἕναν πανίσχυρο ἐπαναστατικὸ στρατὸ ἀπὸ τὰ ἑκατομύρια τῶν ἑκατομυρίων τῶν μαζῶν γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν ἐπίθεση ἐνάντια στὸν κύριο ἐχθρὸ καὶ νὰ θριαμβεύσουν στὴν ἐπανάσταση. Ἂν πᾶμε ἐνάντια σ' αὐτὴν τὴν πολιτική, τὸ μόνο ποὺ θὰ καταφέρουμε θὰ εἶναι νὰ ὁδηγήσουμε στὸ πλευρὸ τοῦ ἐχθροῦ αὐτὲς τὶς δυνάμεις ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ συσπειρώσουμε, νὰ δυναμώσουμε τὶς ἐχθρικὲς γραμμές, νὰ ἀπομονωθοῦμε καὶ νὰ καταδικάσουμε κατὰ συνέπεια τὴν ἐπανάσταση σὲ ἀποτυχία.

Ἡ οἰκοδόμηση ἑνὸς παγκόσμιου ἑνιαίου μέτωπου ἐνάντια στὶς δυὸ ἡγεμονικὲς δυνάμεις, ἔχει συκοφαντηθεῖ ἄγρια ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἀποστάτρια κλίκα σὰν «σχηματισμὸς στρατιωτικοπολιτικῶν μπλὸκ καὶ συμμαχιῶν μὲ τοὺς ἰμπεριαλιστὲς καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀντιδαστικούς [82]». Μιὰ τέτοια συκοφαντία δὲν κάνει τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ ἀποδείχνει τὴν ὀρθότητα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς μ' ἕνα ἔμμεσο τρόπο. Ἡ κλίκα αὐτὴ φοβᾶται θανάσιμα ὅτι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἐπαναστατικὸ μαγικὸ ὅπλο τοῦ ἑνιαίου μέτωπου γιὰ νὰ τὴ χτυπήσουν. Ἔτσι μάταια καταφεύγουν σὲ ψευτοεπαναστατικὴ φρασεολογία γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς στὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τῶν «κεκλεισμένων θυρῶν». Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ τοῦ νὰ ἀρνιώμαστε κάθε εἴδους συμμαχία δὲν εἶναι καθόλου καινούργια στὸ Κινέζικο Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ στὸν Κινέζικο λαό. Τὶς παραμονὲς τοῦ πόλεμου τῆς ἀντίστασης ἐνάντια στὴν Ἰαπωνία, τὴν κριτίκαρε αὐστηρὰ ὁ Πρόεδρος Μάο. Ὑπογράμμιζε: **«Ἡ ταχτικὴ τῶν 'κεκλεισμένων θυρῶν, εἶναι ἀντίθετα ἡ ταχτικὴ τῆς αὐτοαπομόνωσης. Ἡ πολιτικὴ τῶν 'κεκλεισμένων θυρῶν, δὲν κάνει τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ ὁδηγεῖ τὰ ψάρια στὰ βαθειὰ νερὰ καὶ τοὺς σπουργίτες στοὺς θάμνους καὶ θὰ στείλει τὰ ἑκατομύρια τῶν ἑκατομυρίων τῶν μαζῶν, αὐτὴν τὴ γιγάντια στρατιὰ κατευθείαν στὸ πλευρὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ θὰ κερδίσει σίγουρα τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιδοκιμασία του»** [83]. Ἡ κριτικὴ τοῦ Πρόεδρου Μάο στὴν πολιτικὴ τῶν «κεκλεισμένων θυρῶν» ὑποστηρίχθηκε θερμὰ ἀπὸ ὁλόκληρο τὸν Κινέζικο λαό. Τότε ἐμφανίστηκαν οἱ Τροτσκιστὲς καὶ ἐπιτέθηκαν σ' αὐτὴν τὴν πολιτική, ἰσχυρίστηκαν συκοφαντικὰ ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Κινέζικου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος γιὰ τὸ ἀντιγιαπωνέζικο ἑνιαῖο ἐθνικὸ μέτωπο εἶναι «ἕνα ἑνιαῖο μέτωπο μὲ τοὺς γραφειοκράτες, τοὺς πολιτικάντηδες, τοὺς πολέμαρχους, ἀκόμα καὶ τοὺς δήμιους τοῦ λαοῦ», ὅτι «ἐγκατάλειψε τὴν ταξικὴ θέση» κ.λπ. Ὁ μεγάλος μας στοχαστὴς Λοῦ Χσοῦν πέτυχε διάνα στὸ στόχο, ὅταν τοὺς ἀποκήρυξε λέγοντάς τους «ἡ 'θεωρία σας, εἶναι βέβαια πολὺ πιὸ ἐπιβλητικὴ

ἀπ' αὐτὴν τοῦ κ. Μάο Τσετοὺνγκ καὶ τῶν ἄλλων, κι ἀκόμα περισσότερο ἡ δική σας πετάει ψηλὰ στὸν οὐρανὸ ἐνῶ ἡ δική τους βρίσκεται κάτω στὴ γή. Ἀλλὰ ὅσο κι ἂν εἶναι θαυμαστὴ τέτοια ἐπιβλητικότητα, εἶναι δυστυχῶς ὅτι ἀκριβῶς θά καλοδεχτοῦν οἱ Γιαπωνέζοι ἐπιδρομεῖς. Γιαυτὸ φοβᾶμαι ὅτι θὰ κατρακυλήσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ θὰ χωθεῖ στή πιὸ βρωμερὴ γωνιὰ τῆς γῆς... Θέλω νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι τὴν ἐπιβλητική σας θεωρία δὲν θὰ τὴν καλοσωρίσει ὁ Κινέζικος λαὸς καὶ ὅτι ἡ συμπεριφορά σας πηγαίνει ἐνάντια στὰ σημερινὰ ἠθικὰ πρότυπα τοῦ Κινέζικου λαοῦ»[84]. Ὅταν σήμερα ξαναδιαβάζουμε αὐτὲς τὶς δηκτικὲς ἀναφορὲς τοῦ Λένιν, τοῦ Προέδρου Μάο καὶ τοῦ Λοῦ Χσοῦν, δὲν αἰσθανόμαστε ὅτι εἶναι σὰν κοφτερὰ σπαθιὰ ποὺ διαπερνοῦν ὡς τὴν καρδιὰ τοὺς Σοβιετικοὺς ρεβιζιονιστὲς ἀποστάτες;

Οἱ δυνάμεις ποὺ παρατάσονται ἐνάντια στὶς ὑπερδυνάμεις δίνουν μεγάλη σημασία στὴ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους. Γιατί; Πρῶτα ἀπ' ὅλα, γιατὶ αὐτὴ ἡ θεωρία δίνει τεράστια πεποίθηση στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο καὶ στοὺς λαοὺς τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ δοῦν καθαρὰ τὶς βασικὲς σχέσεις ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς, τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθρούς μας στὸ σημερινὸ κόσμο καὶ νὰ σχηματίσουν σαφὴ εἰκόνα γιὰ τὴν τελικὴ νίκη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἡγεμονισμὸ καὶ γιὰ τὸν θρίαμβο τοῦ κομμουνισμοῦ. Δεύτερο, ἡ θεωρία αὐτὴ δίνει τεράστια πεποίθηση στὶς μᾶζες καὶ τὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου καὶ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν γιγάντια δύναμή τους. Τοὺς ἐπιτρέπει νὰ δοῦν ὅτι στὸν ἀγώνα τους δὲν ἀπολαμβάνουν μόνο τὴ σίγουρη βοήθεια τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου καὶ τὴν ἀλληλεγγύη τῶν λαῶν τοῦ Πρώτου καὶ τοῦ Δεύτερου Κόσμου, ἀλλὰ καὶ ὅτι μποροῦν σ' ἕναν ὁρισμένο βαθμὸ νὰ πετύχουν τὴ συνεργασία μὲ τὶς χῶρες τοῦ Δεύτερου Κόσμου καὶ νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις. Τρίτο, ἡ θεωρία αὐτὴ ὄχι μόνο προσφέρει μεγάλες ἐλπίδες στοὺς λαοὺς τοῦ Πρώτου καὶ τοῦ Δεύτερου Κόσμου, ἀλλὰ δείχνει καὶ τὸ δρόμο πρὸς τὰ μπρὸς σὲ ὅλες τὶς πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ Δεύτερου Κόσμου ποὺ παλεύουν γιὰ

τὴ διαφύλαξη τῆς κρατικῆς κυριαρχίας καὶ τὴν ἐθνικὴ ἐπιβίωση κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς εἰσβολῆς ἀπὸ τὶς δύο ὑπερδυνάμεις. Μὲ δυὸ λόγια, ἡ θεωρία αὐτὴ εἶναι πανίσχυρη γιατὶ εἶναι σύμφωνη μὲ τὴν ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς καὶ φωτίζει τὸ λαμπρὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὁ Πρόεδρος Μάο πάντα στήριζε μεγάλη ἐλπίδα στοὺς λαοὺς ὅλων τῶν χωρῶν. Ἔλεγε ὅτι **«οἱ μᾶζες τοῦ Σοβιετικοῦ λαοῦ, τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος εἶναι καλά»**, ὅτι θέλουν **«τὴν ἐπανάσταση καὶ ὅτι ἡ ἐξουσία τῶν ρεβιζιονιστῶν δὲ θὰ κρατήσει πολύ»**[85]. Σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωση εἶπε: **«Στηρίζω μεγάλες ἐλπίδες στὸν Ἀμερικάνικο λαό»**[86]. Σ' ὅτι ἀφορᾶ στὸν Γιαπωνέζικο λαὸ ὁ Πρόεδρος Μάο εἶπε: **«Ὅσο κι ἂν εἶναι βασανιστικὸς ὁ δρόμος τοῦ ἀγώνα, οἱ προοπτικὲς γιὰ τὸ Γιαπωνέζικο λαὸ εἶναι λαμπρές»**[87]. Σὲ μιὰ συνομιλία μὲ προσωπικότητες ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ τόνισε: **«Ὅλοι μας στεκόμαστε στὸ ἴδιο μέτωπο καὶ ἔχουμε ἀνάγκη νὰ ἑνωθοῦμε καὶ νὰ ὑποστηρίξουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον». «Οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου καθὼς καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι φίλοι μας»**[88]. Εἶναι φανερὸ ὅτι μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ὁ Πρόεδρος Μάο ἐννοοῦσε πρῶτα καὶ κύρια τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο.

Περισσότερο ἀπὸ ἕναν αἰώνα πρίν, ὁ Μάρξ καὶ ὁ Ἔγκελς οἱ μεγάλοι δάσκαλοι τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης, ὑπογράμμιζαν στὸ Μανιφέστο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος: **«Ἔτσι, πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ μπουρζουαζία παράγει τοὺς ἴδιους τοὺς νεκροθάφτες της»**[89]. Γιὰ νὰ ὁλοκληρώσει τὴ μεγάλη ἱστορική του ἀποστολὴ καὶ νὰ θάψει τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα ποὺ προκαλεῖ τοὺς πόλεμους, τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο πρέπει νὰ κάνει ὅτι περνάει ἀπὸ τὸ χέρι του γιὰ νὰ οἰκοδομήσει, νὰ δυναμώσει καὶ νὰ διευρύνει ἕνα παγκόσμιο ἑνιαῖο μέτωπο ἐνάντια στοὺς Σοβιετικοὺς ἡγεμονιστὲς καὶ τοὺς ἡγεμόνες τῶν ΗΠΑ καὶ νὰ παίξει ὁλόπλευρα τὸ ρόλο του σὰν τὴν καρδιὰ αὐτοῦ τοῦ ἑνιαίου μέτωπου. Ὁ Μάρξ καὶ ὁ Ἔγκελς ἔλεγαν: **«Οἱ κομμουνιστὲς ἀγωνίζονται γιὰ νὰ πετύχουν τοὺς ἄμεσους σκοποὺς καὶ τὰ ἄμεσα συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης, ὅμως μέσα στὸ ση-**

μερινὸ κίνημα ἀντιπροσωπεύουν καὶ φροντίζουν συνάμα καὶ τὸ μέλλον τοῦ κινήματος» [90].

Ἡ νίκη σὲ παγκόσμια κλίμακα στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμὸ καὶ ἡ νίκη στὸν ἀγῶνα τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμὸ εἶναι ταυτόσημες σ' ὅτι ἀφορᾶ τὰ θεμελιακὰ συμφέροντα. Ὁ καπιταλισμὸς ἔχει φτάσει στὸ στάδιο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ποὺ εἶναι ἑτοιμοθάνατος καὶ σαπίζει καὶ οἱ δυὸ ὑπερδυνάμεις ποὺ τὰ χέρια τους στάζουν αἷμα, ἔχουν πιὰ ἀξεδιάλυτα πιαστεῖ στὸ δίχτυ ποὺ οἱ ἴδιες ἔριξαν πάνω ἀπὸ τὸν κόσμο. Δὲν εἶναι μακρυὰ ἡ μέρα ποὺ τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο, ὁ νεκροθάφτης τῆς ἀστικῆς τάξης, μαζὶ μὲ τὸν στενό του σύμμαχο τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη θὰ ἀποτινάξουν τὶς ἁλυσίδες τους καὶ θὰ κερδίσουν ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Προλετάριοι καὶ καταπιεζόμενα ἔθνη τοῦ κόσμου ἑνωθεῖτε. Ὅλες οἱ χῶρες ἐκτεθημένες στὴν ἐπίθεση, τὴν ἐπέμβαση, τὸν ἔλεγχο, τὴν ὑπονόμευση καὶ τὸν ἐκβιασμὸ ἀπὸ τὶς δύο ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις ἑνωθεῖτε. Ἡ νίκη ἀνήκει στοὺς λαοὺς ὅλων τῶν χωρῶν ποὺ παλεύουν ἐνάντια στὶς δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Τὸ «Ἰρλανδικὸ ζήτημα» (σελ. 23)

Τὸ «Ἰρλανδικὸ Ζήτημα» στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ Μὰρξ τὸ 1870 στὸ γράμμα του στὸν Σ. Μάγιερ καὶ τὸν Α. Φόγκτ, ἀφοροῦσε τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὸν Ἰρλανδικὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα καὶ τὴν Ἐγγλέζικη προλεταριακὴ ἐπανάσταση.

Ἡ Ἰρλανδία ἦταν ἡ πρώτη ἀποικία τῆς Βρετανίας. Τὸ 1789 ἡ «Ἕνωση Ἑνωμένων Ἰρλανδῶν» ὀργάνωσε μιὰ ἐξέγερση ποὺ ὅμως συντρίφτηκε. Τὸ 1801 ἡ Ἰρλανδία προσαρτήθηκε στὴ Βρετανία γιὰ νὰ ἱδρυθεῖ στὴ συνέχεια τὸ «Ἡνωμένο Βασίλειο τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας».

Ὅταν ὁ Μὰρξ ἔγραψε τὸ 1870 τὸ γράμμα ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω, ὁ Ἰρλανδικὸς λαὸς ἔδινε ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἕναν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸν Ἐγγλέζικο ἀποικιοκρατικὸ ζυγό. Ἡ ἀπάνθρωπη καταπίεση καὶ ἐκμετάλλευση τῶν Ἐγγλέζων ἀποικιοκρατῶν ὁδήγησαν στὴν καταστροφὴ ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ Ἰρλανδῶν ἀγροτῶν ποὺ ἐγκατάλειψαν τὴν πατρίδα τους καὶ ἀναγκάστηκαν νὰ μεταναστεύσουν στὶς ΗΠΑ καὶ τὴ Μεγάλη Βρετανία. Αὐτὸ ἔδωσε τὴ δυνατότητα στὴν Ἐγγλέζικη ἀγορὰ ἐργασίας νὰ ἀποχτήσει πρόσθετη ἐργατικὴ δύναμη, πράγμα ποὺ ὁδήγησε στὴ μείωση τῶν μισθῶν τῶν Ἐγγλέζων ἐργατῶν. Μὲ δημαγωγικὴ προπαγάνδα, οἱ Ἐγγλέζικες κυρίαρχες τάξεις ἔσπερναν τὴ διχόνοια μέσα στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς Μεγάλης Βρετανίας ποὺ διασπάστηκε σὲ δυὸ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, στὴν Ἐγγλέζικη καὶ τὴν Ἰρλανδικὴ ἐργατικὴ τάξη. **«Αὐτὸς ὁ ἀνταγωνισμὸς εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐγγλέζικης ἐργατικῆς τάξης παρ' ὅλη τὴν ὀργάνωσή της. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς διατήρησης τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴν τάξη τῶν καπιταλιστῶν».** («Ὁ Μὰρξ στὸν Σ. Μέγιερ καὶ τὸν Α. Φόγκτ» Διαλεχτὰ ἔργα Μὰρξ - Ἔγκελς 4ος τόμος).

Τὸ παραπάνω ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦ Μὰρξ γράφτηκε μετὰ ἀπὸ εἴκοσι καὶ παραπάνω χρόνια, ὅταν στὸ «Μανιφέστο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος» εἶχε διατυπωθεῖ τὸ ἀγωνιστικὸ σύνθημα **«Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν ἑνωθεῖτε»**. Ἡ ἐπαναστατικὴ ἑνότητα τοῦ προλεταριάτου εἶναι ἡ πρώτιστη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὅμως, ὑπάρχουν ἀκόμα πολλὰ προβλήματα, ποὺ πρέπει νὰ λυθοῦν ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορότερα. Τὸ 1870 ὁ Μὰρξ διατύπωσε τὴν ἄποψη πὼς ἡ ἑνότητα τοῦ προλεταριάτου ἀπὸ μόνη της δὲν ἀρκεῖ καὶ πὼς γιὰ νὰ καταχτήσει τὴν ἀπελευθέρωσή του τὸ προλεταριάτο πρέπει νὰ ἑνωθεῖ μὲ τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη. Στὴ δεκαετία τοῦ 1870, ἡ Ἀγγλία εἶχε γίνει ἡ μητρόπολη τοῦ κεφάλαιου καὶ ἡ δύναμη ποὺ ἔλεγχε τὴν παγκόσμια ἀγορά. Ταυτόχρονα ἀποτελοῦσε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σπουδαῖες χῶρες γιὰ τὴν προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ὁ Μὰρξ ἀπευθύνθηκε στὴ Διεθνὴ Ἕνωση Ἐργατῶν καλώντας την νὰ ἐπιταχύνει τὴν κοινωνικὴ ἐπανάσταση στὴν Ἀγγλία θεωρῶντας αὐτὸ σὰν τὸν πιὸ σπουδαῖο στόχο της. Ὁ μοναδικὸς δρόμος γιὰ τὴν ἐπιτάχινση τῆς ἐπανάστασης, ἦταν νὰ γίνει ἡ Ἰρλανδία ἀνεξάρτητη. Ὁ Μὰρξ κάλεσε τὴν Ἕνωση νὰ ταχτεῖ ἀνοιχτὰ στὸ πλευρὸ τῆς Ἰρλανδίας καὶ νὰ ὀξύνει μέσα στὴν ἀγγλικὴ ἐργατικὴ τάξη τὴ συνείδηση ὅτι **«ἡ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση τῆς Ἰρλανδίας δὲν ἦταν κανενὸς εἴδους ζήτημα ἀφηρημένης δικαιοσύνης ἢ ἀνθρωπιστικῶν συναισθημάτων, ἀλλὰ ἡ πρωταρχικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἴδια της τὴν κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση»** (στὸ ἴδιο).

Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Πολωνίας (σελ. 23)

Στὰ τέλη τοῦ 18ου αἰώνα ἡ Πολωνία διαμελίστηκε τρεῖς φορὲς ἀπὸ τὴν Πρωσσία, τὴν Αὐστρία καὶ τὴν τσαρικὴ Ρωσσία. Ὁ τρίτος διαμελισμὸς στὰ 1795 ὁδήγησε στὴν ὁλοκληρωτικὴ ὑποδούλωση τῆς Πολωνίας. Ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσεται ἀδιάκοπα ὁ ἐθνικὸς ἀγώνας γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Πολωνικοῦ λαοῦ. Διάφορες παράνομες ἀντιστασιακὲς ὀργανώσεις συνέχισαν τὸν ἀγώνα στὴ χώρα. Ἐπίσης οἱ Πολωνοὶ ἐξόριστοι πατριῶτες ἔπαιξαν ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας τους.

Ἡ παγκόσμια γνωστὴ ἐξέγερση τῆς Βαρσοβίας τὸ Νοέμβρη τοῦ 1830 κατάφερε ἕνα βαρὺ χτύπημα στοὺς ρώσους καταχτητές. Ταυτόχρονα ξαπλώνονταν ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Πολωνίας σὲ περιοχὲς τῆς Πολωνίας ποὺ βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

Ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Ἔγκελς καταπιάστηκαν διεξοδικὰ μὲ τὸ Πολωνικὸ ζήτημα. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Ἔγκελς σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο εἶναι ἀπὸ μιὰ προσφώνησή του σὲ μιὰ διεθνὴ συγκέντρωση ποὺ διοργανώθηκε γιὰ τὴν 17η ἐπέτειο τῆς ἐξέγερσης τῆς Βαρσοβίας στὰ 1830. Ὁ Ἔγκελς τόνισε πὼς ἡ Πολωνία καὶ ἡ Γερμανία εἶχαν κοινὰ συμφέροντα καὶ πὼς οἱ δημοκράτες τῶν δύο χωρῶν ἔπρεπε νὰ καταβάλλουν ἀπὸ κοινοῦ προσπάθειες γιὰ νὰ ἀνατρέψουν τὴ Γερμανικὴ φεουδαρχικὴ ἀριστοκρατία.

Στὰ 1848 καὶ 1849, μετὰ τὸ ξέσπασμα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης στὴν Εὐρώπη, ἡ τσαρικὴ Ρωσσία - ἀκρογωνιαῖος λίθος ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τῆς ἀντίδρασης στὴν Εὐρώπη - προσπάθησε νὰ καταπνίξει μὲ τὴ βία τὴν ἐπανάσταση σὲ διάφορες χῶρες. Ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Ἔγκελς ἀνάλυσαν τὶς συγκεκριμένες συνθῆκες τῶν ἐθνικῶν δημοκρατικῶν κινημάτων σ' αὐτὲς τὶς χῶρες, τοὺς πολιτικοὺς συσχετισμοὺς τῶν δυνάμεων καθὼς καὶ τὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν ἀνεξαρτησία τῆς Πολωνίας καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴ ἐπανάσταση. Κάλεσαν τὴν ἐργατικὴ τάξη νὰ πάρει μέρος στὴν ἐπανάσταση καὶ νὰ ἑνωθεῖ μὲ τοὺς προοδευτικοὺς δημοκράτες, καὶ τὰ δυτικοευρωπαϊκὰ ἐργατικὰ κόμματα νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν Πολωνία στὸν ἀποφασιστικὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸν κοινό τους ἐχθρὸ - τὴν τσαρικὴ ρώσικη αὐτοκρατορία. Ἀκριβῶς ὅπως διαπίστωνε ὁ Λένιν: **«... τάσονταν ὁ Μὰρξ γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Πολωνίας ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῶν συμφερόντων τῆς εὐρωπαϊκῆς δημοκρατίας στὸν ἀγῶνα της ἐνάντια στὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπιρροὴ - θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ κανείς : ἐνάντια στὴν παντοδυναμία καὶ τὴν κυρίαρχη ἀντιδραστικὴ ἐπιρροὴ - τοῦ τσαρισμοῦ».**

Τὰ γεγονότα στὴ διώρυγα τοῦ Σουὲζ (σελ. 32)

Ἡ Αἰγυπτικὴ Διώρυγα τοῦ Σουέζ, συνδέει τὴ Μεσόγειο μὲ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα. Κατασκευάστηκε τὸ 1859 - 69 ἀπὸ Αἰγύ-

πτιους δουλοπάροικους. Ἡ ἑταιρεία τῆς διώρυγας τοῦ Σουὲζ ποὺ βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν Ἐγγλέζων καὶ τῶν Γάλλων ἀποικιοκρατῶν, ἔλεγχε τὴ Διώρυγα. Αὐτὴ ἡ ἑταιρεία χρησίμευε στὶς δυτικὲς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ ἰδιαίτερα στὴ Μεγάλη Βρετανία γιὰ τὰ ἐπιθετικά τους σχέδια ἐνάντια στὴν Αἴγυπτο καὶ ἄλλες χῶρες στὴ Μέση Ἀνατολή. Τὸν Ἰούλη τοῦ 1956 ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνηση ἐθνικοποίησε τὴ Διώρυγα τοῦ Σουὲζ - γεγονὸς ποὺ ἔδωσε ἕνα δυνατὸ χτύπημα στὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιθετικὴ πολιτική. Ὡστόσο ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία δὲ συμβιβάστηκαν μὲ τὴν ἧττα τους. Προσπάθησαν μὲ κάθε μέσο νὰ ἀσκήσουν πίεση στὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ «διεθνοποιήσουν» τὴ Διώρυγα. Ἀφοῦ κι αὐτὲς τους οἱ ἐνέργειες ἀπότυχαν, ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία ἐξαπόλυσαν σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἰσραὴλ τὸν Ὀχτώβρη τοῦ 1956 ἕναν ἐπιθετικὸ πόλεμο ἐνάντια στὴν Αἴγυπτο.

Οἱ ΗΠΑ ἐκμεταλλεύτηκαν τὴ δύσκολη θέση τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας στὴ διάρκεια τῶν γεγονότων τῆς διώρυγας τοῦ Σουὲζ γιὰ νὰ ἐπεχτείνουν τὴ δική τους ἐπιρροὴ στὴ Μέση Ἀνατολή. Μετὰ τὸ ξέσπασμα τοῦ πόλεμου «ὑποστήριξαν» τὴν ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ γιὰ ἀνακωχὴ καὶ τάχτηκαν ὑπὲρ τῆς ἀποστολῆς διεθνῶν βοηθητικῶν στρατευμάτων στὴν περιοχὴ τῆς διώρυγας γιὰ νὰ παραγκωνίσουν τὴ Μεγάλη Βρετανία καὶ τὴ Γαλλία καὶ νὰ πάρουν τὴ θέση τους στὴν Αἴγυπτο.

Ἡ ἔνοπλη ἐπίθεση τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἰσραὴλ συνάντησε τὴν ἀποφασιστικὴ ἀντίσταση τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ. Μὲ τὴν ὑποστήριξη ὅλων τῶν λαῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἀραβικῶν λαῶν, ὁ Αἰγυπτιακὸς λαὸς ἔδιωξε τελικὰ στὶς 22 Δεκέμβρη 1956 καὶ τὰ τελευταῖα στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα τῶν Ἐγγλέζων καὶ Γάλλων εἰσβολέων ἀπὸ τὴ χώρα του.

Τὸ Δόγμα Ζόννενφελντ (σελ. 83)

Τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1975, ὁ τέως ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Κίσσιγκερ, συγκάλεσε στὸ Λονδίνο μιὰ σύσκεψη τῶν ἀμερικανῶν πρεσβευτῶν στὴν Εὐρώπη. Σ' αὐτὴ τὴ σύσκεψη, ὁ Χέλμουτ Ζόννενφελντ σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου ἐξωτερικῶν τῆς κυβέρ-

νησης Φόρντ, ἔκανε μιὰ εἰσήγηση γιὰ τὴν πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ ἀπέναντι στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη. Σ' αὐτὴν τὴν εἰσήγηση, τὴν ὀνομαζόμενη «Δόγμα Ζόννενφελντ», εἶπε τὰ ἑξῆς: «Οἱ Σοβιετικοὶ δὲν κατάφεραν νὰ κάνουν πειθήνια ὄργανά τους τοὺς Ἀνατολικοευρωπαίους. Ἱστορικὰ αὐτὸ ἐχτιμήθηκε σὰν παταγώδης ἀποτυχία, γιατὶ ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη βρίσκεται στὸ φυσικὸ πεδίο τῶν συμφερόντων τους». Καὶ πρόσθεσε: «Οἱ ΗΠΑ δὲν μποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση νὰ δρᾷ σὰν ὑπερδύναμη», «ἡ πολιτικὴ (τῶν ΗΠΑ) πρέπει νὰ ἀποβλέπει σὲ μιὰ ὀργανικὴ ἀνάπτυξη τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στοὺς Ἀνατολικοευρωπαίους καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, γιὰ νὰ μὴν ἐκραγοῦν κάποια μέρα αὐτὲς οἱ σχέσεις καὶ ὁδηγήσουν σ' ἕναν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο». Σύμφωνα μὲ τὸν ἀμερικάνικο τύπο, οἱ δηλώσεις αὐτὲς τοῦ Ζόννενφελντ ἀντικαθρεφτίζουν πιστὰ τὶς ἀπόψεις περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ τέως ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Κίσσιγκερ.

Προτοῦ καλὰ - καλὰ προλάβει νὰ δοθεῖ στὴ δημοσιότητα τὸ Φλεβάρη τοῦ 1976 αὐτὴ ἡ ὁμιλία, δέχτηκε δριμύτατη ἐπίθεση στὶς ΗΠΑ καὶ τὴν Εὐρώπη. Λεγόταν ὅτι ὁ Ζόννενφελντ προσπαθοῦσε μὲ τὴν «ὀργανική» του φόρμουλα νὰ ἀναγκάσει τὶς Ἀνατολικοευρωπαϊκὲς χῶρες νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐδαφική τους ἀκεραιότητα, δυναμώνοντας ἔτσι τὴ Σοβιετικὴ κυριαρχία στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη μὲ ἀντάλλαγμα τὴ «σταθερότητα» στὴν Εὐρώπη. Αὐτὸ ἀποτελοῦσε ἔκφραση τῆς ἐπιθυμίας τῶν ὑπερδυνάμεων νὰ ὁριοθετήσουν τὶς σφαῖρες ἐπιρροῆς τους στὴν Εὐρώπη καθὼς καὶ μιὰ συνέχιση τῆς πολιτικῆς τοῦ κατευνασμοῦ ποὺ ἀκολούθησαν οἱ ΗΠΑ μετὰ τὴ Συνδιάσκεψη τοῦ Ἐλσίνκι τὸ 1975.

Τὸ σύμφωνο τοῦ Μονάχου (σελ. 83)

Τὸ σύμφωνο αὐτὸ ὑπογράφτηκε τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1938 στὸ Μόναχο ἀνάμεσα στὸ Βρετανὸ πρωθυπουργὸ Τσάμπερλαιν, τὸ Γάλλο πρωθυπουργὸ Νταλλαντιὲ καὶ τοὺς φασίστες ἡγέτες Χίτλερ καὶ Μουσσολίνι.

Τὶς παραμονὲς τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου Πόλεμου, οἱ γερμανοὶ φασῖστες ἀπειλοῦσαν μετὰ τὴν προσάρτηση τῆς Αὐστρίας,

νὰ ἐνσωματώσουν τὴν Τσεχοσλοβακία. Μὲ τὸ πρόσχημα πὼς ἕνα τμῆμα τῶν Γερμανῶν ζοῦσε στὴν Τσεχοσλοβάκικη Σουδητία, ὁ Χίτλερ συγκέντρωσε μεγάλο ἀριθμὸ στρατευμάτων στὰ σύνορα καὶ ἀπειλοῦσε νὰ ἐπιτεθεῖ ἐνάντια στὴν Τσεχοσλοβακία. Ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Γαλλία καὶ ἄλλα ἰμπεριαλιστικὰ κράτη νόμιζαν ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ σωθοῦν σὲ βάρος τῆς Τσεχοσλοβακίας. Προσπάθησαν νὰ ὑποκινήσουν τοὺς γερμανοὺς φασίστες σὲ ἐπίθεση ἐνάντια στὴν τότε σοσιαλιστικη Σοβιετικὴ Ἕνωση. Κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες ὑπογράφτηκε τὸ σύμφωνο τοῦ Μονάχου.

Τὸ σύμφωνο εἶχε 8 ἄρθρα. Πρόβλεπε βασικὰ ὅτι ἡ Τσεχοσλοβακία μέσα σὲ καθορισμένο χρονικὸ διάστημα ἔπρεπε νὰ παραδώσει στὴ Γερμανία, τὴ Σουδητία καὶ ὅλα τὰ νότια ἐδάφη της πού συνόρευαν μετὴν Αὐστρία, μαζὶ μὲ τὶς βιομηχανικὲς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα. Ἡ ἀκεραιότητα καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ὑπόλοιπων ἐδαφῶν της θὰ διασφαλίζονταν ἀπὸ τὴ Μεγάλη Βρετανία, τὴ Γαλλία, τὴ Γερμανία καὶ τὴν Ἰταλία.

Ἀντὶ νὰ μειώσει τὸν κίνδυνο τοῦ πολέμου, ἡ πολιτικὴ κατευνασμοῦ ποὺ ἀκολούθησαν ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία' ἁπλὰ δυνάμωσαν ἀκόμα περισσότερο τὴν ἐπιθετικὴ ὑπεροψία τῶν γερμανῶν φασιστῶν. Μετὰ τὴν κατάληψη τῆς Σουδητίας τὸ Νοέμβρη τοῦ 1938, οἱ γερμανοὶ φασίστες προσάρτησαν τὸ Μάρτη τοῦ 1939 ὁλόκληρη τὴν Τσεχοσλοβακία. Τὸ Σεπτέμβρη τῆς ἴδιας χρονιᾶς ἐπιτέθηκαν ἐνάντια στὴν Πολωνία, σύμμαχο τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἔτσι ξέσπασε ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Οἱ ἐπαναστάσεις στὴν Τουρκία, τὴν Περσία καὶ τὴν Κίνα.
(σελ. 25)

Οἱ ἐπαναστάσεις στὴν Τουρκία, τὴν Περσία καὶ τὴν Κίνα στὶς ὁποῖες ἀναφέρεται ὁ Λένιν στὰ 1913, ἦταν σημαντικὰ ἐθνικὰ δημοκρατικὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα στὴν Ἀσία, ποὺ πραγματοποιήθηκαν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς ρώσσικης ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης τοῦ 1905.

Ἡ Τούρκικη ἀστικὴ ἐπανάσταση τοῦ 1908-1909: τὸ 1905-1907 τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα τῶν μὴ τούρκικων ἐθνοτήτων ἐνάντια στὴν ἐπίθεση τῶν ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων καὶ τὴ στυγνὴ διχτατορικὴ κυριαρχία τοῦ σουλτάνου Ἀμπντοὺλ Χαμὶτ II, γνώρισε μιὰ μεγάλη ἀνάπτυξη. Ἀλλὰ καὶ μέσα στὸν τούρκικο στρατὸ ξέσπασαν ἐξεγέρσεις. Στὴ Μακεδονία οἱ ἀγρότες ἀνάπτυξαν ἕναν πλατειᾶς κλίμακας ἀνταρτοπόλεμο. Ἰδιαίτερα οἱ ἐξεγέρσεις τῶν διάφορων ἐθνοτήτων, ἔδοσαν ἕνα βαρὺ χτύπημα στὴν ἀντιδραστικὴ κυριαρχία τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Τὸ 1908 τὸ Κόμμα τῶν Νεοτούρκων ποὺ ἐκπροσωποῦσε τὰ συμφέροντα τῆς ἀστικῆς τάξης, κέρδισε τὴν ὑποστήριξη ἑνὸς τμήματος τοῦ στρατοῦ τοῦ σουλτάνου, καὶ ἐκμεταλλεύτηκε αὐτὴν τὴν εὐνοϊκὴ εὐκαιρία ὀργανώνοντας μιὰ ἔνοπλη ἐξέγερση. Ὁ Ἀμπντοὺλ Χαμὶτ ἀναγκάστηκε νὰ βάλει πάλι σὲ ἰσχὺ τὸ σύνταγμα καὶ νὰ προκηρύξει βουλευτικὲς ἐκλογές. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας, τὸ Κόμμα τῶν Νεοτούρκων καταπάτησε τὶς ὑποσχέσεις ποὺ εἶχε δώσει στὸ λαὸ καὶ ἐφάρμωσε μιὰ σειρὰ ἀντιδραστικὰ μέτρα μὲ στόχο τὴν ἐξασθένιση τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. Τὸ 1909 πραγματοποιήθηκε χωρὶς ἐπιτυχία ἀπόπειρα ἀντεπαναστατικοῦ πραξικοπήματος ἀπὸ ὀπαδοὺς τοῦ σουλτάνου. Ὁ Ἀμπντοὺλ Χαμὶτ ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθεῖ. Στὸ θρόνο ἀνέβηκε ὁ Μωάμεθ ὁ Ε' καὶ τὸ Κόμμα τῶν Νεοτούρκων σχημάτισε νέα κυβέρνηση.

Ἡ Περσικὴ ἀστικὴ ἐπανάσταση τοῦ 1905-1911: στὰ τέλη τοῦ 19ου καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰώνα, ἡ Περσία βρίσκονταν ἐκτεθημένη στὶς ἐπιθέσεις τῶν Ἐγγλέζων, Ρώσσων καὶ ἄλλων ἰμπεριαλιστῶν καὶ εἶχε πέσει στὴν κατάσταση μισοαποικίας. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς ρώσσικης ἐπανάστασης τοῦ 1905 ξέσπασε ἕνα νέο ἐπαναστατικὸ κίνημα, πρῶτα στὴ βόρεια Περσία. Ἕνα ἐπαναστατικὸ κίνημα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ μὲ αἴτημα τὴ δημοκρατία καὶ τὴν ἐλευθερία ἀγκάλιασε ὁλόκληρη τὴ χώρα. Μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐξεγέρσεις ξέσπασαν σὲ περιοχὲς τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου. Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς λαϊκῆς πάλης, ἡ κυρίαρχη τάξη ἀναγκάστηκε νὰ κάνει παραχωρήσεις καὶ ἐγκαθίδρυσε τὴ συνταγματικὴ μοναρχία.

Μὲ τὴν Κινέζικη ἐπανάσταση τοῦ 1911 ἡ Κινέζικη Ἐπαναστατικὴ Ἕνωση κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Δρ. Σοὺν Γιάτσὲν ἀνάτρεψε τὴ δυναστεία τῶν Τσίνγκ.

Τὸ ἀντιφασιστικὸ στρατόπεδο. (σελ. 29)

Ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση τῆς δεκαετίας τοῦ '30 ὄξυνε τὸν ἀνταγωνισμὸ ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις. Ἔτσι δημιουργήθηκαν δυὸ μεγάλα στρατόπεδα: ἡ Ἀγγλία, οἱ ΗΠΑ καὶ ἡ Γαλλία ἀπὸ τὴ μιά, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ἔγιναν φασιστικὲς καὶ προσπάθησαν μὲ τὸν πόλεμο νὰ ξαναμοιράσουν τὸν κόσμο. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐντείνανε πυρετώδικα τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὶς πολεμικὲς τους προετοιμασίες, ἐπιτέθηκαν σὲ ἀδύνατες καὶ μικρὲς χῶρες κι ἔγιναν ἔτσι ἡ πηγὴ ἑνὸς ἰμπεριαλιστικοῦ πόλεμου. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ οἱ ΗΠΑ ἀκολούθησαν ἀπέναντι στὴν ἐπεχτατικὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας μιὰ πολιτικὴ κατευνασμοῦ γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ συμφέροντα ποὺ εἶχαν καταχτήσει. Τὸ 1938 - 39 ἡ Γερμανία προσάρτησε τὴν Αὐστρία καὶ τὴν Τσεχοσλοβακία. Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1939 γερμανικὰ στρατεύματα ἐπιτέθηκαν στὴν Πολωνία. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀναγκάστηκαν νὰ κηρύξουν τὸν πόλεμο ἐνάντια στὴ Γερμανία. Ἔτσι ξέσπασε ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος. Στὶς 22 Ἰούνη 1941 ἡ Χιτλερικὴ Γερμανία ἐπιτέθηκε αἰφνιδιαστικὰ στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ δημιουργήθηκε παγκόσμια ἕνα ἀντιφασιστικὸ στρατόπεδο ποὺ περιλάβαινε τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, τὶς ΗΠΑ, τὴν Ἀγγλία, τὴ Γαλλία, τὴν Κίνα καὶ πολλὲς ἄλλες χῶρες. Οἱ χῶρες αὐτὲς ἀντιστάθηκαν ἀπὸ κοινοῦ στὸ φασισμὸ καὶ τελικὰ νίκησαν τοὺς γερμανούς, τοὺς ἰταλοὺς καὶ γιαπωνέζους φασίστες.

«Διεθνὴς καταμερισμὸς ἐργασίας» (σελ. 44)

Ὁ «διεθνὴς καταμερισμὸς ἐργασίας» ἀποτελεῖ ἕνα μέσο μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐκμεταλλεύεται καὶ καταληστεύει μὲ τὸν πιὸ βάρβαρο τρόπο τὶς «ἀδελφὲς χῶρες της» ποὺ ἀνήκουν στὴ λεγόμενη «σοσιαλιστικὴ κοινότητα». Σύμφωνα μὲ τὴν ἀποστάτρια κλίκα τοῦ Κρεμλίνου, αὐτὸ ποὺ πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ παράγουν τὰ μέλη τῆς «κοινότητας», ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὶς «εὐνοϊκότερες φυσικὲς καὶ οἰκονομικὲς συνθῆκες» τῶν χωρῶν αὐτῶν. Στὴν πραγματικότητα, οἱ ἀποφάσεις παίρνονται ἀπὸ τὸ

κρατικομονοπωλιακὸ κεφάλαιο τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ καθορίζονται σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες του. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ «διεθνοῦς καταμερισμοῦ ἐργασίας» ,ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐξαναγκάζει ὁρισμένα κράτη τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ νὰ προμηθεύουν σ' αὐτὴν ἀγροτικὰ πρωτογενῆ προϊόντα καὶ ὀρυχτὰ καὶ βάζει τὶς ἄλλες νὰ παράγουν ἐξαρτήματα μηχανῶν γιὰ τὴν οἰκονομία της. Σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους αὐτοῦ τοῦ «διεθνοῦς καταμερισμοῦ ἐργασίας», προϊόντα ποὺ γιὰ ἕνα κράτος-μέλος εἶναι ἀπαραίτητα καὶ ποὺ οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν παραγωγή τους ὑπάρχουν, τότε μόνο μποροῦν νὰ παραταχτοῦν ὅταν προβλέπονται μέσα σ' αὐτὸν τὸν «καταμερισμὸ ἐργασίας». Ἐμπορεύματα ἐξάλλου ποὺ σύμφωνα μὲ τὸν «καταμερισμὸ ἐργασίας» βρίσκονται στὸν κατάλογο, πρέπει νὰ παραταχτοῦν, ἀκόμα καὶ ὅταν ἡ ζήτησή τους ἀπὸ ἕνα κράτος - μέλος δὲν εἶναι μεγάλη. Μονάχα ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση δὲν δεσμεύεται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους.

«Σχεδιασμένος συντονισμὸς» (σελ. 44)

Ὁ «σχεδιασμένος συντονισμὸς» σημαίνει πὼς τὸ σχέδιο οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης σ' ἕνα κράτος τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ, πρέπει πρῶτα νὰ συντονιστεῖ μὲ τὸ Σοβιετικὸ σχέδιο πρὶν φτάσει στὸ στάδιο τῆς τελικῆς ἐπεξεργασίας του. Στὴν πραγματικότητα, αὐτὸ στερεῖ ἀπὸ τὰ κράτη τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ τὸ δικαίωμα νὰ καταρτίζουν ἕνα δικό τους σχέδιο. Ἀπὸ τὸ 1956 ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει ἤδη «συντονίσει» τέσσερα πεντάχρονα πλάνα μὲ τὶς χῶρες τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ. Αὐτὸν τὸν καιρὸ κανονίζεται ὁ «συντονισμὸς» ἑνὸς μακροπρόθεσμου πλάνου ποὺ περιλαβαίνει τὸ διάστημα ἀπὸ τὸ 1976 ὥς τὸ 1980. Μέσα ἀπ' αὐτὸν τὸν «συντονισμὸ» τὸ Κρεμλίνο ἐλέγχει τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία τῶν κρατῶν τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ σ' ὅτι ἀφορᾶ τὶς κατευθύνσεις καὶ τοὺς ρυθμοὺς ἀνάπτυξής τους, τὴν ἀναλογία, τὴν κατανομὴ τῶν ἐπενδύσεων καὶ τὴν τροφοδότιση μὲ πρῶτες ὕλες καὶ καύσιμα, κατευθύνοντας ἔτσι τὶς οἰκονομίες τους ὁλοκληρωτικὰ στὴ σοβιετικὴ σφαίρα ἐπορροῆς.

Πολυμερὴς ἐνσωμάτωση (σελ 44).

Αὐτὴ εἶναι μιὰ νέα μορφὴ μὲ τὴν ὁποία ὁ Σοβιετικὸς σοσια-

λιμπεριαλισμὸς καταληστεύει καὶ καταδυναστεύει τὶς «ἀδελφὲς χῶρες του». Ἐξαιτείας τῶν έντατικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῶν πολεμικῶν προετοιμασιῶν καθὼς καὶ τῆς μονόπλευρης οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, στὰ τελευταῖα χρόνια λιγόστεψαν οἱ οἰκονομικὲς καὶ ὑλικὲς ἐφεδρεῖες τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ παρουσιάστηκε ἔλλειψη ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐκμεταλλεύεται τὴ ζήτηση σὲ πρῶτες ὕλες καὶ καύσιμα ποὺ ὑπάρχει στὶς Ἀνατολικοευρωπαϊκὲς χῶρες, γιὰ νὰ τοὺς βάλει τὴ θηλειὰ στὸ λαιμὸ καὶ νὰ τὶς γδάρει ἀνελέητα. Ἔτσι γιὰ παράδειγμα, οἱ χῶρες αὐτὲς πρέπει σὲ ἀντάλλαγμα τῶν προμηθειῶν πρώτων ὑλῶν καὶ καυσίμων, νὰ καρασκευάσουν ἐργοστασιακὲς μονάδες καὶ ἐγκαταστάσεις ὀρυχείων γιὰ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Σύμφωνα μὲ τὸ «σχέδιο συντονισμοῦ πάνω σὲ μέτρα τῆς πολυμεροῦς ἐνσωμάτωσης» ποὺ ψηφίστηκε στὴν 29η συνεδρίαση τῆς ΚΟΜΕΚΟΝ τὸ 1975, πρέπει μέσα σὲ πέντε χρόνια νὰ κατασκευαστοῦν «ἀπὸ κοινοῦ» δέκα ἔργα «ἐνσωμάτωσης», ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ὀχτὼ βρίσκονται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Μονάχα γι' αὐτὰ τὰ ὀχτὼ ἔργα, οἱ Ἀνατολικοευρωπαϊκὲς χῶρες πρέπει νὰ διαθέσουν στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση 4 δισεκατομύρια ρούβλια, ἕναν τεράστιο ἀριθμὸ μηχανημάτων, δομικῶν ὑλικῶν, καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ μιὰ στρατιὰ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

«Διαρθρωτικὴ ἐνσωμάτωση» (σελ. 44)

Μετὰ τὴν εἰσβολή τους στὴν Τσεχοσλοβακία, τὸ 1968, οἱ Σοβιετικοὶ σοσιαλιμπεριαλιστὲς ἀκολούθησαν μιὰ πολιτικὴ τῆς «οἰκονομικῆς ἐνσωμάτωσης» ποὺ ὅπως δήλωνε ἡ Μόσχα θὰ ἀκολουθοῦσε μιὰ διαδικασία περάσματος ἀπὸ τὴ χαμηλότερη στὴ ψηλότερη βαθμίδα. Στὴ χαμηλότερη βαθμίδα, ἡ «ἐνσωτωση» αὐτὴ ἀφορᾶ μονάχα μεμονωμένους τομεῖς τῶν κρατῶν - μελῶν τῆς «σοσιαλιστικῆς κοινότητος» μὲ τὴν ὁποία «ἀλλάζουν μὲ γοργὸ ρυθμὸ» οἱ δομὲς τῆς παραγωγῆς τους. Μέσα στὴ δεκαετία τοῦ 1990 θὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀνώτερη βαθμίδα δηλαδὴ ἡ βαθμῖδα τῆς «διαρθρωτικῆς ἐνσωμάτωσης». Σ' αὐτὴν τὴν περίοδο θὰ ὑλοποιηθοῦν σταδιακὰ οἱ «ἑνιαιοποιημένες οἰκονομικὲς δομὲς» τῶν κρατῶν - μελῶν τῆς «οἰκονομικῆς ἐνσωμάτωσης» καθὼς καὶ τὸ «ἑνιαῖο οἰκονομικὸ σύστημα» τους, τὸ ὁποῖο βασίζεται πάνω σ' ἕναν «κοινὸ σχεδιασμὸ παραγωγῆς». Αὐτὸ σημαίνει πὼς τὰ κράτη αὐτὰ θὰ στερηθοῦν ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸ κυριαρχικό τους δικαίωμα γιὰ μιὰ αὐτόνομη βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ γιὰ τὴν ἐθνική τους οἰκονομία συνολικά. Πρέπει νὰ ὑποταχτοῦν στὴ θέληση τῆς σοβιετικῆς ἀποικιοκρατικῆς αὐτοκρατορίας, γιαυτὸ καὶ ἡ «διαρθρωτικὴ ἐνσωμάτωση» εἶναι ταυτόσημη μὲ τὴν ἀποικιοποίηση.

«Διεθνὴς σοσιαλιστικὴ ἰδιοκτησία» (σελ. 44)

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1970, οἱ σοβιετικοὶ σοσιαλιμπεριαλιστὲς προπαγανδίζουν τὴ δημιουργία μιᾶς «κοινῆς ἰδιοχτησίας» ἢ μιᾶς «διεθνοῦς σοσιαλιστικῆς ἰδιοχτησίας» μέσα στὰ πλαίσια τῆς «σοσιαλιστικῆς κοινότητας». Ἡ σοβιετικὴ κυρίαρχη κλίκα ἰσχυριζόταν ὅτι «ἔχουν δημιουργηθεῖ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὴν ἰδιοχτησία ἑνὸς κράτους καὶ τὸν ὅλο καὶ περισσότερο ἔντονο διεθνὴ χαρακτήρα τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων». Γιὰ νὰ λυθοῦν οἱ ἀντιθέσεις αὐτές, φέρνουν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐγκαθίδρυση μιᾶς «διεθνοῦς ἰδιοχτησίας» στὴν «κοινότητα». Ἡ ἐλεγχόμενη ἀπὸ τή Σοβιετικὴ Ἕνωση ΚΟΜΕΚΟΝ ἔχει ἤδη προχωρήσει στὴν ἵδρυση ὁρισμένων «διεθνῶν κοινοτικῶν οἰκονομικῶν ἑταιρειῶν» ὅπως ἡ διεθνὴς κοινοτικὴ ἑταιρεία ἀτομικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἡ ἑταιρεία ὑφαντουργικῶν μηχανημάτων. Μέσα σὲ μιὰ τέτοια «ἑταιρεία» ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση συγκεντρώνει στὰ χέρια της ὅλες τὶς σημαντικὲς ὑποθέσεις καὶ τὶςμονοπωλεῖ. Στόχος εἶναι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἐλέγχει τοὺς σημαντικώτερους βιομηχανικοὺς κλάδους τῶν κρατῶν - μελῶν.

Τὰ νησιὰ Σπίτσμπεργκεν (σελ. 46)

Τὸ Σπίτσμπεργκεν εἶναι μιὰ ὁμάδα νησιῶν στὴ βόρεια παγωμένη θάλασσα μὲ ἀρκτικὴ διαμόρφωση ἐδάφους καὶ ἔκταση 62.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Εἶναι πλούσιο σὲ φυσικὲς πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς καὶ διαθέτει ἐκτὸς ἀπὸ πετρέλαιο καὶ ἀποθέματα φυσικοῦ ἀέριου, στοὲς μὲ περισσότερους ἀπὸ 5 δισεκατομύρια τόννους κάρβουνο ψηλῆς ποιότητας.

Τὸ Σπίτσμπεργκεν εἶναι ἕνα σημαντικὸ στρατηγικὸ σημεῖο στὴν κεντρικὴ πορεία πλεύσης τῶν Σοβιετικῶν ὑποβρυχίων καὶ πολεμικῶν πλοίων ἀπὸ τὸ Μουρμάνσκ πρὸς τὸ βόρειο Ἀτλαντικό.

Μετὰ τὸ Σύμφωνο τοῦ Παρισιοῦ ποὺ ὑπογράφτηκε τὸ 1920 ἀπὸ 40 χῶρες — ἀνάμεσα σ' αὐτὲς καὶ οἱ ΗΠΑ, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση — ἡ Νορβηγία ἔχει τὴν «πλήρη καὶ ἀπόλυτη κυριαρχία» πάνω σ' αὐτὴν τὴν ὁμάδα νησιῶν. Τὸ 1925 ἡ Νορβηγία ἀνακήρυξε ἐπίσημα τὸ Σπιτσμπέργκεν σὲ διοικητικὴ περιοχὴ τῆς ἐθνικῆς της ἐπικράτειας. Ὡστόσο τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, σύμφωνα μὲ τὶς στρατιωτικὲς καὶ οἰκονομικές της ἀνάγκες, προσπάθησε μὲ κάθε μέσο νὰ ἀποσπάσει τὸ Σπιτσμπέργκεν γιὰ τὸν ἑαυτό της. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο πρότεινε νὰ διοικεῖ αὐτὴν· τὴν ὁμάδα νησιῶν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν Νορβηγία. Αὐτὴ ἡ ἀδικαιολόγητη ἀπαίτηση ἀπορρίφτηκε φυσικὰ ἀπὸ τὴ Νορβηγία. Μὲ τὸ πρόσχημα πὼς τὰ κράτη ποὺ ὑπόγραψαν τὸ Σύμφωνο τοῦ Παρισιοῦ ἀπολαμβάνουν σύμφωνα μ' αὐτό, οἰκονομικὰ δικαιώματα πάνω στὴν ὁμάδα νησιῶν, ἔστειλε πολυάριθμο προσωπικὸ στὸ ὄνομα τῆς «ἐξόρυξης ἄνθρακα» καὶ κατασκεύασε στρατιωτικὲς καὶ διοικητικὲς ἐγκαταστάσεις. Μ' αὐτὴν τὴν πράξη, παραβίασε ἐπανειλημένα τὰ δικαιώματα καὶ τὴν κρατικὴ κυριαρχία τῆς Νορβηγίας καὶ ἀφήνει ἀκόμα τεράστια ἑλικόπτερα νὰ πετοῦν πάνω ἀπὸ τὸ Σπίτσμπεργκεν. Μὲ «τετελεσμένα γεγονότα» προσπαθεῖ νὰ ἀποσπάσει γιὰ λογαριασμό της αὐτὴν τὴν ὁμάδα νησιῶν. Οἱ ἡγεμονιστικὲς ἐνέργειες τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καταπολεμοῦνται ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση καὶ τὸ λαὸ τῆς Νορβηγίας.

Ἡ Ἀφροασιατικὴ συνδιάσκεψη τοῦ Μπαντοὺνγκ (σελ. 53)

Ἡ Ἀφρο-Ἀσιατικὴ Συνδιάσκεψη πραγματοποιήθηκε τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1955 στὸ Μπαντοὺνγκ τῆς Ἰνδονησίας. Σ' αὐτὴν πῆραν μέρος 29 ἀσιατικὲς καὶ ἀφρικανικὲς χῶρες. Ἡ Βιρμανία, ἡ Κεϋλάνη, ἡ Ἰνδονησία καὶ τὸ Πακιστὰν εἶχαν τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν πραγματοποίησή της. Σ' αὐτὴν πῆρε ἐπίσης μέρος μιὰ Κινέζικη ἀντιπροσωπεία μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρωθυπουργὸ Τσοῦ Ἐν - λάϊ. Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἀνεξάρτητη διεθνὴς συνδιάσκεψη ἀσιατικῶν καὶ ἀφρικανικῶν χωρῶν ποὺ ἤθελαν νὰ πάρουν τὶς τύχες τους στὰ δικά τους χέρια. Στὴ συνδιάσκεψη ἐξετάστηκαν σὲ πλατιὰ κλίμακα ζητήματα τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, τῆς πάλης ἐνάντια στὴν ἀποικιοκρατία, τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, τῆς διεθνοῦς συνεργασίας καθὼς καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς συνεργασίας τῶν κρατῶν ποὺ συμμετεῖχαν σ' αὐτήν. Χάρη στὶς προσπάθειες τῆς Κίνας καὶ τῶν περισσότερων κρατῶν ποὺ συμμετεῖχαν, ματαιώθηκαν οἱ ἰμπεριαλιστικὲς συνωμοσίες ποὺ ἀποσκοποῦσαν νὰ σαμποτάρουν τὴ συνδιάσκεψη. Στὸ «Τελικὸ Ἀνακοινωθὲν» τῆς Ἀφρο-Ἀσιατικῆς συνδιάσκεψης ἀναφέρεται πὼς ἡ ἀποικιοκρατία εἶναι ἕνα κακό, ποὺ πρέπει ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα νὰ ἐξαλειφτεῖ ἀπὸ τὸν κόσμο. Τὸ ἀνακοινωθὲν καλοῦσε ἀνάμεσα σ' ἄλλα νὰ ἐφαρμοστοῦν οἱ Δέκα Ἀρχὲς τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης (μιὰ διεύρυνση τῶν πέντε ἀρχῶν τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης), στὴ βάση τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στὶς χῶρες ποὺ συμμετεῖχαν. Ἡ συνδιάσκεψη ἔκφρασε τὴν ἐπιθυμία τῶν Ἀφρικανικῶν καὶ Ἀσιατικῶν λαῶν νὰ δώσουν ἑνωμένοι τὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὴν ἀποικιοκρατία, γιὰ τὴν κατάχτηση καὶ διεύρυνση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ γιὰ τὸ δυνάμωμα τῆς φιλίας ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς ὅλων τῶν χωρῶν. Ἡ συνδιάσκεψη αὐτὴ ἔγινε γνωστὴ σὰν «Τὸ πνεῦμα τοῦ Μπαντοὺνγκ», Ἡ συνδιάσκεψη ἦταν μιὰ ἰσχυρὴ κινητήρια δύναμη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων στὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική.

Γεωπολιτικὴ (σελ. 27)

Ἡ γεωπολιτικὴ εἶναι μιὰ ἀντιδραστικὴ θεωρία. Θεωρεῖ τὸ κράτος σὰν ἕνα «βιολογικὸ ὀργανισμὸ» ποὺ ἡ αὔξηση καὶ ἡ ἀνάπτυξή του ὑπόκεινται σὲ «ἔμφυτες νομοτέλειες». Αὐτὲς οἱ νομοτέλειες ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸ κράτος νὰ ἀποσπᾶ γιὰ τὸν ἑαυτό του ἐδάφη ἄλλων χωρῶν, σπρώχνοντας ἔτσι τὰ σύνορά του πρὸς τὰ ἔξω καὶ καταχτώντας νέο «ζωτικὸ χῶρο». Ἔτσι ἡ γεωπολιτικὴ ἀποτελεῖ τὴ «θεωρητικὴ» κάλυψη τῶν ἰμπεριαλιστῶν γιὰ τὴν ἐπιθετικὴ καὶ ἐπεχτατική τους πολιτική.

Ἡ γεωπολιτικὴ ἐμφανίστηκε στὰ τέλη τοῦ προηγούμενου καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰώνα στὴν Εὐρώπη καὶ διαδόθηκε στὴ δεκαετία τοῦ '30 ἰδιαίτερα στὴ Γερμανία. Μετὰ τὴν ἄνοδό τους στὴν ἐξουσία, οἱ Ναζὶ διακήρυξαν ἀνοιχτὰ αὐτὴν τὴν ἀντιδραστικὴ θεωρία σὲ «κοσμοθεωρία τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος». Στὴν Ἰαπωνία, οἱ μιλιταριστὲς ὑποστήριζαν αὐτὴ τὴ θεωρία σὰν ἐπιχειρηματολογία γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς «Μεγαλοασιατικῆς σφαίρας τῆς κοινῆς εὐημερίας». Σήμερα ἡ γεωπολιτικὴ χρησιμεύει σὰν θεωρία τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ τῶν ΗΠΑ στὸν ἀνταγωνισμό τους γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία.

Κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα πὼς ἡ ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων «ξεπερνάει τὰ σύνορα τοῦ κράτους», ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐπεξεργάστηκε ἕνα σχέδιο «οἰκονομικῆς ἐνσωμάτωσης» ποὺ «καταργεῖ τὰ σύνορα τῶν κρατῶν». Διακηρύσει τὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς «διακρατικῆς οἰκονομικῆς κοινότητας», ποὺ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὴν προσπάθεια νὰ προσεταιριστεῖ ἐδάφη ἄλλων χωρῶν. Αὐτὸ ἀποκαλύπτει τοὺς Σοβιετικοὺς σοσιαλιμπεριαλιστὲς σὰν πιστοὺς ὀπαδοὺς τῆς γεωπολιτικῆς.

Ἡ Δεύτερη Διεθνὴς (σελ. 72)

Ἡ Δεύτερη Διεθνὴς ἱδρύθηκε στὶς 14 Ἰούλη 1889 στὸ Διεθνὲς συνέδριο τῶν σοσιαλιστῶν στὸ Παρίσι. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχαν ἤδη περάσει ἕξι χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Κὰρλ Μάρξ. Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς, ἡ Δεύτερη Διεθνὴς ἀκολούθησε στὴν ἀρχική της φάση λίγο πολὺ μιὰ Μαρξιστικὴ γραμμή, δυνάμωσε τὴν ἑνότητα στὶς γραμμὲς τῆς ἐργατικῆς τάξης, καταπολέμησε τὸν ἀναρχισμό, διάδοσε σὲ πλατειὰ κλίμακα τὸ Μαρξισμό, προωθῶντας ἔτσι τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων καὶ κινημάτων στὶς διάφορες χῶρες. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἔγκελς στὰ 1895, οἱ ρεβιζιονιστὲς μὲ ἐκπρόσωπους τὸν Μπερνστάϊν καὶ τὸν Καούτσκυ, σφετερίστηκαν τὴν καθοδήγηση τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὁλοφάνερα ἐκφυλίστηκε. Μαζὶ μὲ τοὺς Ἀριστεροὺς ὅλων τῶν χωρῶν, τὸ Μπολσεβίκικο Κόμμα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Λένιν κράτησε ψηλὰ τὸ ἐπαναστατικὸ λάβαρο τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ

τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ καὶ ἔδωσε ἕναν ἀνειρήνευτο ἀγώνα ἐνάντια στοὺς ρεβιζιονιστὲς τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς. Τὸ 1914 ξέσπασε ὁ Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Οἱ ἡγέτες τῆς δεξιᾶς πτέρυγας τῶν Σοσιαλδημοκρατικῶν Κομμάτων τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς, πρόδοσαν ἀνοιχτὰ τὴν προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Ὑποστήριξαν τὴν ἀστικὴ τάξη τῶν χωρῶν τους στὸν ἰμπεριαλιστικὸ πόλεμο καὶ ἐκφυλίστηκαν σὲ σοσιαλσωβινιστές. Τελικὰ ὕστερα ἀπ' αὐτό, διαλύθηκε ἡ Δεύτερη Διεθνής.

Ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς (σελ. 25)

Ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ἢ ἡ Τρίτη Διεθνής, ἦταν μιὰ διεθνὴς ἕνωση τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Μετὰ τὸ ξέσπασμα τοῦ Πρώτου Παγκόσμιου Πόλεμου, οἱ ρεβιζιονιστὲς ποὺ εἶχαν σφετεριστεῖ τὴν καθοδήγηση τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς, ἀποκάλυψαν ἀκόμα περισσότερο τὴν πραγματική τους φύση. Ἐνάντιά τους ἔδωσε ὁ Λένιν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς Ἀριστεροὺς ὅλων τῶν χωρῶν, ἕναν ἀποφασιστικὸ ἀγώνα. Στὶς 2 τοῦ Μάρτη 1919 συνῆλθε κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Λένιν τὸ Πρῶτο Συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς στὴ Μόσχα. Σ' αὐτὴν τὴ συνεδρίαση ἱδρύθηκε ἐπίσημα ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνής. Στὰ 24 χρόνια ζωῆς της, ὑπεράσπισε τὸ Μαρξισμὸ - Λενινισμό, ὑποστήριξε τὰ πρωτοπόρα στοιχεῖα τῆς ἐργατικῆς τάξης σὲ διάφορες χῶρες στὴν ἵδρυση ἐπαναστατικῶν Μαρξιστικῶν - Λενινιστικῶν κομμάτων. Ὑποστήριξε τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὸ πρῶτο σοσιαλιστικὸ κράτος τοῦ κόσμου, ὑποστήριξε τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν, τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀγωνίστηκε ἐνάντια στὸν παγκόσμιο φασισμό. Μπροστὰ στὸ γεγονός, ὅτι στὴ διάρκεια τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου Πόλεμου ἡ παγκόσμια κατάσταση καὶ ἡ κατάσταση στὶς διάφορες χῶρες γίνονταν ὅλο καὶ πιὸ περίπλοκη καὶ οἱ ἀρχικὲς μορφὲς ὀργάνωσης δὲν ἀνταποκρίνονταν πιὰ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς νέας κατάστασης, ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς μὲ ὁμόφωνη ἔγκριση τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων ποὺ ἀνῆκαν σ' αὐτήν, κήρυξε ἐπίσημα τὴ διάλυση της στὶς 10 Ἰούνη 1943.

Τό Διεθνὲς Νομισματικὸ Σύστημα μὲ τὸ Ἀμερικάνικο δολλάριο σὰν τὸ βασικὸ νόμισμα. (σελ. 40)

Στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, ἦταν κυρίαρχο στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες τὸ διεθνὲς νομισματικὸ σύστημα μὲ τὸ ἀμερικάνικο δολλάριο σὰν τὸ βασικὸ νόμισμα. Τὸ βασικὸ περιεχόμενό του ἦταν : 1) Οἱ χῶρες ἀποδέχονται τὴν ἐπίσημη τιμὴ χρυσοῦ ποὺ καθορίστηκε τὸ 1934 ἀπὸ τὶς ΗΠΑ (μιὰ οὐγγιὰ χρυσοῦ ἰσοῦται μὲ 35 δολλάρια) καὶ οἱ ΗΠΑ ἀπὸ τὴ μεριά τους ἐπιτρέπουν στὶς κεντρικὲς τράπεζες νὰ ἀνταλλάσουν χρυσὸ σύμφωνα μ' αὐτὴν τὴν τιμή. 2) Τὰ διάφορα νομίσματα προσαρμώζονται στὸ ἀμερικάνικο δολλάριο. 3) Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ καθορίστηκε ἡ τρέχουσα τιμὴ συναλλάγματος αὐτῶν τῶν νομισμάτων, μποροῦσε νὰ ἀλλαχτεῖ μονάχα μετὰ ἀπὸ ἄδεια τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου. Ἔτσι διαμορφώθηκε ἡ σταθερὴ τρέχουσα τιμὴ συναλλάγματος. Αὐτὸ τὸ σύστημα ἐξίσωνε τὸ ἀμερικάνικο δολλάριο ἄμεσα μὲ τὸ χρυσό, θεωροῦνταν δηλαδὴ τὸ δολλάριο στὴν πραγματικότητα σὰν χρυσὸς καὶ χρησίμευσε σὰν σταθερὸ βασικὸ νόμισμα γιὰ ἄλλα νομίσματα. Γιαυτό, αὐτὸ ὀνομάστηκε διεθνὲς νομισματικὸ σύστημα μὲ τὸ ἀμερικάνικο δολλάριο σὰν βασικὸ νόμισμα.

Τὸ σύστημα ἱδρύθηκε τὸ 1944 στὴ συνδιάσκεψη τοῦ Μπρέττον Γούντς. Εὐνόησε τὴν ἐπιθετικὴ καὶ ἐπεχτατικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικάνικου μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου. Τὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1970, ὅταν στὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου σημειώνονταν βαρυσήμαντες ἀλλαγὲς καὶ ὀξύνονταν ὁλοφάνερα ἡ κρίση τοῦ δολλάριου, τὰ νομίσματα τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν ἀποσπάστηκαν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀμερικάνικο δολλάριο. Δημιουργήθηκε ἡ «ἀπὸ κοινοῦ διακύμανση» ἢ «ἀνεξάρτητη διακύμανση» μιᾶς χώρας. Πέρα ἀπ' αὐτό, οἱ ΗΠΑ δὲν ἦταν πλέον σὲ θέση νὰ διατηρήσουν σταθερὴ τὴν τιμὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ σταμάτησαν τὴν μετατρεψιμότητά του σὲ χρυσό. Ἔτσι κατάρρευσε τὸ διεθνὲς νομισματικὸ σύστημα μὲ τὸ ἀμερικάνικο δολλάριο σὰν τὸ βασικὸ νόμισμα.

Ἐμπορικὸς Πόλεμος (σελ. 67)

Ὁ ἐμπορικὸς πόλεμος ἀποτελεῖ μιὰ γενικὴ πραχτικὴ τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν στὸν ἔντονο ἀνταγωνισμό τους γιὰ τὴν παγκόσμια ἀγορὰ στὸ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο.

Οἱ παραδοσιακὲς μορφὲς τοῦ ἐμπορικοῦ πόλεμου εἶναι τὸ ντάμπινγκ, ἡ πώληση δηλαδὴ ἐμπορευμάτων στὸ ἐξωτερικὸ σὲ τιμὲς κάτω τοῦ κόστους καὶ ἡ ἐπιβολὴ προστατευτικῶν δασμῶν γιὰ τὴν προστασία τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς.

Στὰ τελευταῖα χρόνια ἀναπτύχθηκαν κι ἄλλες μορφὲς ἐμπορικοῦ πόλεμου. Γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐσωτερικῶνἀγορῶν, ἐπιβλήθηκαν γιὰ παράδειγμα περιορισμοὶ στὶς εἰσαγωγὲς ἐμπορευμάτων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Αὐτοὶ περιλαμβάνουν τὸν περιορισμὸ τῆς ποσότητας καὶ τῆς ποικιλίας τῶν εἰσαγόμενων ἀγαθῶν, τὸν καθορισμὸ προϋποθέσεων γιὰ τὴν πώλησή τους σὲ ἐσωτερικὲς ἀγορὰς καθὼς καὶ τεχνικοὺς ὑγειονομικοὺςκανονισμοὺς καὶ προδιαγραφὲς συσκευασίας. Σ' ὅτι ἀφορᾶ τὶς ἐξαγωγές, χαλαρώνουν ὁρισμένα μέτρα ἔλεγχου, οἱ ὅροι γιὰ ἐξαγωγικὰ δάνεια βελτιώνονται καὶ παίρνονται εὐνοϊκὰ οἰκονομικὰ μέτρα ὅπως βοηθήματα ἐξαγωγῶν, ἐπιδοτήσεις καὶ προνομιακοὶ ὅροι ἐξαγωγῆς. Ὅλα αὐτὰ ἀποσκοποῦν στὴν ἐνίσχυση τῆς ἀνταγωνιστικότητας τῶν ἀγαθῶν μιᾶς χώρας στὶς ἀγορὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πέρα ἀπ' αὐτό, ἡ ἐξαγωγὴ κεφάλαιου χρησιμεύει σὰν μέσο γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων. Μὲ τὸ ξεκίνημα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης τὸ 1974 - 75, ὀξύνθηκε ὁ ἐμπορικὸς πόλεμος ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες ἐξαιτείας τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν.

Νομισματικὸς πόλεμος (σελ. 67)

Νομισματικὸς πόλεμος εἶναι ὁ πυρετώδικος ἀνταγωνισμὸς τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν γιὰ τὸ χρηματιστικὸ ἔλεγχο καὶ τὴν παγκόσμια ἀγορά. Τὸ περιεχόμενο καὶ ἡ μορφὴ μποροῦν νὰ διαφέρουν ἀπὸ περίοδο σὲ περίοδο. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, ὁ νομισματικὸς πόλεμος ἐκφράζεται κύρια μὲ τὴν ἀντίθεση ἀπὸ τὴ μιὰ ἐνάντια στὴν κυρίαρχη θέση τοῦ δολλάριου τῶν ΗΠΑ καὶ τὴν προσπάθεια διατήρησης αὐτῆς τῆς θέσης ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἦταν ἕνας σκληρὸς ἀγώνας ἀνάμεσα στὰ κράτη ποὺ ἐκπροσωποῦν οἱ ΗΠΑ ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ ἡ Γαλλία ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ διεθνοῦς

νομισματικοῦ συστήματος μὲ κυρίαρχο νόμισμα τὸ δολλάριο τῶν ΗΠΑ, αὐτὸς ὁ πόλεμος βρῆκε τὴ συγκεντροποιημένη ἔκφρασή του στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ καπιταλιστικὲς χῶρες συμπίεζαν τὴ συναλλαγματικὴ ἰσοτιμία τῶν δικῶν τους νομισμάτων ἢ πίεζαν τὶς ἀνταγωνιστικὲς χῶρες νὰ ἀνατιμήσουν τὰ δικά τους. Αὐτὸ τὸ ἔκαναν γιὰ νὰ ἐπεχτείνει κάθε μιὰ τὶς δικές της ἐξαγωγὲς καὶ γιὰ νὰ καταχτήσει μιὰ εὐνοϊκὴ θέση στὴν παγκόσμια ἀγορά. Στενὰ δεμένος μὲ τὸν ἐμπορικὸ πόλεμο καὶ τὸν πόλεμο τῶν ἐπενδύσεων, ὁ νομισματικὸς πόλεμος διαρκεῖ τόσο καιρὸ ὅσο τὸ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο καὶ οἱ ἐξωτερικὲς ἐπενδύσεις διεξάγονται σὲ συνθῆκες ἔντονου ἀνταγωνισμοῦ.

«Μαντσουκοῦο» (σελ. 71)

«Μαντσουκοῦο» ἦταν τὸ καθεστὼς-ἀνδρείκελο, ἐγκάθετο τοῦ Γιαπωνέζικου ἰμπεριαλισμοῦ, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψη ἀπ' αὐτὸν τὸ 1931 τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν Λιαονίνγκ, Κιρὶν καὶ Χαϊλουνγκιάνγκ στὴ βορειοανατολικὴ Κίνα.

Στὶς 18 Σεπτέμβρη τοῦ 1931, ἐξαπόλυσε μιᾶς πλατειᾶς κλίμακας ἐπίθεση στὴ βορειοανατολικὴ Κίνα. Ἡ ἐθνοπροδοτικὴ κλίκα τοῦ Τσὰνγκ Κάϊ-σὲκ ἀκολουθοῦσε μιὰ πολιτικὴ μὴ ἀντίστασης. Ἔτσι οἱ ἐπαρχίες Λιαονίνγκ, Κιρὶν καὶ Χαϊλουνγκιάνγκ πέρασαν κάτω ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῆς Ἰαπωνίας. Γιὰ νὰ σταθεροποιήσουν τὴν κυριαρχία τους πάνω στὴν βορειοανατολικὴ Κίνα, οἱ Γιαπωνέζοι ἰμπεριαλιστὲς ἀνακήρυξαν στὸ Τσανγκτσοῦν στὶς 3 Φλεβάρη 1932 μιὰ ἀποκαλούμενη «μαντσουκοῦο» καὶ τοποθέτησαν τὸν Ποὺ Γί, τὸν τελευταῖο αὐτοκράτορα τῆς δυναστείας Τσίνγκ, σὰν «δυνάστη» . Τὸν Μάρτη τοῦ 1934 ἡ «Μαντσουκοῦο» μετονομάστηκε σὲ «αὐτοκρατορία τῆς Μαντζουρίας».

Ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψη τῆς βορειοανατολικῆς Κίνας, οἱ Γιαπωνέζοι ἰμπεριαλιστὲς κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τῆς «Μαντσουκοῦο» κατάσφαξαν ἀνελέητα τοὺς Κινέζους πατριῶτες καὶ καταλήστεψαν τὸν ἄφθονο φυσικὸ πλοῦτο τῆς Κίνας. Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τοῦ Ἑνιαίου Ἀντιγιαπωνέζικου Στρατοῦ, ὁ πληθυσμὸς τῆς Βορειοανατολικῆς Κίνας ξεσηκώθηκε σ' ἕνα γεμάτο ἠρωισμὸ ἀνταρτοπόλεμο. Τὸ 1945 μὲ τὴν νίκη στὸν ἀντιστασιακὸ πόλεμο ἐνάντια στὴν Ἰαπωνία, ἡ ἀποκαλούμενη «Μαντσουκοῦο» ρίχτηκε στὸ σκουπιδοτενεκὲ τῆς ἱστορίας.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ «Μονάχου τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς» (σελ. 71)

Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ἡ Χιτλερικὴ Γερμανία ἐπιτάχυνε ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου τοῦ Μονάχου τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1938 τὴν ἐπίθεσή της στὴν Εὐρώπη, ὁ Γιαπωνέζικος ἰμπεριαλισμὸς πραγματοποιοῦσε στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ ἄγριες ἐπιθέσεις ἐνάντια στὴν κεντρικὴ καὶ νότια Κίνα. Οἱ Ἀμερικάνοι καὶ οἱ Ἐγγλέζοι ἰμπεριαλιστὲς ἀπὸ φόβο μήπως μιὰ συνεργασία ἀνάμεσα στὴν Ἰαπωνία καὶ τὴ Χιτλερικὴ Γερμανία θὰ μποροῦσε νὰ βάλει σὲ κίνδυνο τὰ συμφέροντά της στὴν Ἄπω Ἀνατολή, πολλαπλασίασαν τὶς προσπάθειες τους γιὰ τὴν πραγματοποίηση μιᾶς «διεθνοῦς συνδιάσκεψης τοῦ Εἰρηνικοῦ». Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἤθελαν νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν Κίνα νὰ συνθηκολογήσει μὲ τὴν Ἰαπωνία καὶ νὰ κάνουν ἕνα συμβιβασμὸ μὲ τὴν Ἰαπωνία σὲ βάρος τῆς Κίνας. Ὁ Πρόεδρος Μάο εἶπε : **«Ἡ ἀποκαλούμενη συνδιάσκεψη τοῦ εἰρηνικοῦ θὰ εἶναι ἀκριβῶς ἕνα 'ἀνατολικὸ Μόναχο' θὰ εἶναι ἡ προετοιμασία γιὰ τὴ μετατροπὴ τῆς Κίνας σὲ μιὰ Τσεχοσλαβακία».** (Ἐνάντια στὶς μηχανορραφίες γιὰ τὴ συνθηκολόγηση, Διαλεχτὰ Ἔργα Μάο Τσετοὺνγκ τόμος II). Ἡ Ἀγγλοαμερικάνικη μανούβρα στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ ἦταν παρόμοια μὲ τὴ συνομωσία τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας στὸ Μόναχο, καὶ γιαυτὸ ὀνομάστηκε τὸ «Μόναχο τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς».

Γουλιέλμος II (σελ. 47)

Ὁ Κάϊζερ Γουλιέλμος ὁ τελευταῖος αὐτοκράτορας τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐγγονὸς τοῦ Γουλιέλμου τοῦ I ἀνέβηκε στὸ θρόνο τὸ 1888. Ὅταν ἦταν αὐτοκράτορας, ἡ Γερμανία ἀναπτύχθηκε καὶ ἔγινε μιὰ ἰσχυρὴ ἰμπεριαλιστικὴ χώρα μὲ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ποὺ ἐρχόταν δεύτερη μετὰ τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες. Ἐνεργώντας γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν γιούνκερς (μεγαλοχτηματιῶν), ἡ αὐτοκρατορία αὐτὴ προώθησε ἐνεργητικὰ τὴν ἐπέκταση τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ

τὶς πολεμικὲς προετοιμασίες καὶ ἐπιτάχυνε τὴν εἰσβολὴ καὶ τὴν ἐπέχταση στὸ ἐξωτερικό.

Γιὰ νὰ ἀνταγωνιστεῖ μὲ τὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις τῆς παλιᾶς σειρᾶς γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία, οἱ Γερμανοὶ ἰμπεριαλιστὲς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γουλιέλμο II προκάλεσαν τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο (1914 - 1918). Τὸ Νοέμβρη τοῦ 1918 ξέσπασε μιὰ ἐπανάσταση στὴ Γερμανία καὶ ὁ Γουλιέλμος II ἀναγκάστηκε νὰ ἀποχωρήσει καὶ νὰ καταφύγει στὴν Ὁλλανδία ὅπου ἔζησε ἐξόριστος. Πέθανε τὸ 1941.

Ἡ ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ (σελ. 19)

Ὁ νόμος τῆς ἀνισόμετρης ἀνάπτυξης τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ εἶναι ἕνα σημαντικὸ συστατικὸ τῆς θεωρίας τοῦ Λένιν γιὰ τὸν ἰμπεριαλισμό. Ὁ Λένιν τόνισε: «**Ἡ ἀνισόμετρη οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάπτυξη εἶναι ἕνας ἀπόλυτος νόμος τοῦ καπιταλισμοῦ**». «(Γιὰ τὸ σύνθημα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Εὐρώπης»). Ὁ νόμος αὐτὸς ξαναεπιβεβαιώθηκε ἀκόμα περισσότερο τὴ περίοδο ποὺ ὁ καπιταλισμὸς μπῆκε στὸ στάδιο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Στὸ καπιταλιστικὸ σύστημα, ἡ ἀτομικὴ καπιταλιστικὴ ἰδιοχτησία τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ ὁ ἄγριος ἀνταγωνισμὸς γιὰ κέρδη, ρίχνει τὴν παραγωγὴ στὴν κοινωνία σὲ μιὰ κατάσταση ἀναρχίας, ἡ ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες εἶναι γιαυτὸ ἕνα φυσιολογικὸ φαινόμενο. Τὴν περίοδο τοῦ προμονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ, ἡ ἀνισόμετρη αὐτὴ ἀνάπτυξη ἦταν πολὺ ἀργή. Στὴν περίοδο ὅμως τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ὀξύνθηκαν οἱ βασικὲς ἀντιθέσεις τοῦ καπιταλισμοῦ, ἐντάθηκε ὁ ἀνταγωνισμὸς κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ μονοπώλιου καὶ ἡ ἀναρχία στὴν παραγωγὴ ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη. Αὐτὸ κάνει τὴν ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες, ἀκόμα πιὸ ἔντονη. Παράλληλα, οἱ μεγάλες ποσότητες κεφάλαιου ποὺ ἐξάγονται προκαλοῦν διαφορὲς στὸ ρυθμὸ ἀνάπτυξης ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες, οἱ συχνὲς καὶ βαθειὲς οἰκονομικὲς κρίσεις καταφέρνουν χτυπήματα σὲ κάθε λογῆς μέγεθος στὶς διάφορες χῶρες, ἡ ἐκτεταμένη χρησιμοποίηση τῆς σύγχρονης ἐπιστημονικῆς τέχνης καὶ τεχνολογίας ἐπιταχύνει τὸ ρυθμὸ τῆς ἀνάπτυξης σὲ ὁρισμένες χῶρες, οἱ πόλεμοι ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες γιὰ τὸ ξαναμοίρασμα τοῦ κόσμου ἀλλάζουν ἐπίσης τὸ μοίρασμα τῆς δύναμης ἀνάμεσά τους - ὅλα αὐτὰ ἀναπόφευχτα ὀξύνουν τὴν ἀνισόμετρη οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάπτυξη αὐτῶν τῶν χωρῶν σὲ τέτοιο βαθμό, ποὺ ὁρισμένες νεοφερμένες ἀπὸ τὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες μποροῦν γρήγορα νὰ φτάσουν καὶ νὰ ξεπεράσουν τὶς παλιὲς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις. Ἡ ἀλλαγὴ στὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων ἀνάμεσα στὶς διάφορες χῶρες ὀξύνει τὴν πάλη γιὰ τὸ ξαναμοίρασμα τοῦ κόσμου καὶ κάνει τὸν πόλεμο ἀνάμεσά τους ἀναπόφευχτο.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου Πόλεμου, ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ ἔχει πέσει ἀπὸ τὸ βάθρο του καὶ μερικὲς Δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες ποὺ κατάφεραν νὰ σταθοῦν στὰ πόδια τους ξανά, ἔχουν ἀναπτυχθεῖ μὲ γρήγορο ρυθμό. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐκφυλίστηκε σὲ μιὰ σοσιαλιμπεριαλιστικὴ χώρα καὶ ἔχει μπλεχτεῖ στὸν ἀνταγωνισμὸ μὲ τὸν ἰμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία. Οἱ ἀλλαγὲς αὐτὲς εἶναι μιὰ τυπικὴ ἔκφραση τῆς ἀνισόμετρης οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνάπτυξης τῶν ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων. Εἶναι σίγουρο, ὅτι ἡ παραπέρα ἀνάπτυξη αὐτῆς τῆς ἀνισομέρειας θὰ ἐντείνει ὅσο ποτὲ ἄλλοτε τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες καὶ εἰδικώτερα θὰ ὀξύνει τὸν ἀνταγωνισμὸ γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία ἀνάμεσα στὶς δυὸ ὑπερδυνάμεις, τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, καὶ θὰ ὁδηγήσει τελικὰ στὸ ξέσπασμα ἑνὸς νέου παγκόσμιου πόλεμου.

Οἱ μοναρχικὲς ἀντιλήψεις τοῦ ἐμίρη τοῦ Ἀφγανιστάν. (σελ. 28)

Ὁ Ἀχμὰντ Σὰχ ἀνέβηκε στὴν ἐξουσία τὸ 1747 καὶ τὸ Ἀφγανιστὰν παράμεινε γιὰ πολὺ καιρὸ μιὰ συνταγματικὴ μοναρχία (ποὺ ἀργότερα μετονομάστηκε σὲ δημοκρατία).

Ἀπὸ τὸ 1838 μέχρι τὸ 1919, ὁ Βρετανικὸς ἰμπεριαλισμὸς ἐξαπόλυσε τρεῖς πολέμους εἰσβολῆς ἐνάντια στὸ Ἀφγανιστάν. Ὅταν ξέσπασε ὁ τρίτος πόλεμος τὸ 1919, ὁ Ἐμίρης Ἀμανουλλὰχ μὲ τὴν ὑποστήριξη τῶν φυλῶν, ξεσήκωσε τὴν ἀντίσταση ἐνάντια στοὺς εἰσβολεῖς. Ταυτόχρονα, οἱ ἐξεγέρσεις τῶν φυλῶν στὶς

παραμεθόριες περιοχὲς ἀπείλησαν τὸν Βρετανικὸ ἰμπεριαλιστικὸ ζυγὸ στὴ βόρεια Ἰνδία. Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1919, ἡ Βρετανία ἀναγκάστηκε νὰ ὑπογράψει μὲ τὸ Ἀφγανιστὰν συμφωνία ἀνακωχῆς καὶ νὰ ἀναγνωρίσει τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐλευθερία του.

Ὁ Στάλιν ἀνάφερε τὸ Ἀφγανιστὰν σὰν παράδειγμα γιὰ νὰ τονίσει ἕνα σημεῖο στὸ ἔργο του Οἱ Βάσεις τοῦ Λενινισμοῦ τὸ 1924. Ἔλεγε : **«Ὁ ἐπαναστατικὸς χαραχτήρας ἑνὸς ἐθνικοῦ κινήματος κάτω ἀπὸ συνθῆκες ἰμπεριαλιστικῆς καταπίεσης, δὲν προϋποθέτει καθόλου τὴν ὕπαρξη προελταριακῶν στοιχείων μέσα στὸ κίνημα, τὴν ὕπαρξη ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ ἢ δημοκρατικοῦ προγράμματος στὸ κίνημα, τὴν ὕπαρξη μιᾶς δημοκρατικῆς βάσης σ' αὐτό.»** Ὑπογράμμιζε ὅτι : **«Ὁ ἀγώνας ποὺ διεξάγει ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστὰν γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Ἀφγανιστάν, εἶναι ἀντικειμενικὰ ἕνας ἐπαναστατικὸς ἀγώνας παρ' ὅλες τὶς μοναρχικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Ἐμίρη καὶ τῶν συνεργατῶν του, γιατὶ ἐξασθενίζει, ἀποσυνθέτει καὶ ὑπονομεύει τὸν ἰμπεριαλισμό».**

Οἱ ὀχτὼ ἀρχὲς γιὰ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια τῆς Κίνας σὲ ἄλλες χῶρες (σελ. 66).

Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1963 μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ 1964, ὁ Πρωθυπουργὸς Τσοῦ Ἐν-λάϊ περιόδευσε σὲ 14 Ἀσιατικές, Ἀφρικανικὲς καὶ Εὐρωπαϊκὲς χῶρες καὶ πραγματοποίησε φιλικὲς ἐπισκέψεις. Στὴ διάρκεια τῆς περιοδείας, ὁ Πρωθυπουργὸς Τσοῦ ἀκολουθώντας τὴ σταθερὴ διδασκαλία τοῦ Προέδρου Μάο, διατύπωσε τὶς ὀχτὼ ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια ποὺ δίνει ἡ Κίνα σὲ ἄλλες χῶρες, ποὺ εἶναι οἱ παρακάτω :

1. Ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση βασίζεται πάντα στὴν ἀρχὴ τῆς ἰσοτιμίας καὶ τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος ὅταν δίνει βοήθεια σὲ ἄλλες χῶρες. Ποτὲ δὲν θεωρεῖ μιὰ τέτοια βοήθεια σὰν μονόπλευρη ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ σὰν κάτι ἀμοιβαῖο.

2. Ὅταν παρέχει βοήθεια σὲ ἄλλες χῶρες, ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση σέβεται αὐστηρὰ τὴν ἀκεραιότητα τῶν χωρῶν ποὺ παίρνουν τὴ βοήθεια καὶ ποτὲ δὲν θέτει ὅρους γι' αὐτὴ τὴ βοήθεια οὔτε ἀπαιτεῖ ὁποιοδήποτε προνόμιο.

3. Ἡ Κίνα παρέχει οἰκονομικὴ βοήθεια μὲ τὴ μορφὴ ἄτοκων ἢ χαμηλότοκων δανείων καὶ δίνει παράταση στὸ χρόνο πληρωμῆς τους ὅταν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο, ἔτσι ὥστε νὰ ἐλαφρύνει ὅσο δυνατὸν περισσότερο τὰ βάρη στὶς χῶρες ποὺ λαβαίνουν τὴ βοήθεια.

4. Ὅταν παρέχει βοήθεια σὲ ἄλλες χῶρες, ὁ σκοπὸς τῆς Κινέζικης Κυβέρνησης δὲν εἶναι νὰ ἐξαρτήσει ἀπὸ τὴν Κίνα τὶς χῶρες ποὺ λαβαίνουν βοήθεια, ἀλλὰ νὰ τὶς βοηθήσει νὰ μποῦν βῆμα μὲ βῆμα στὸ δρόμο τῆς στήριξης στὶς δυνάμεις τους καὶ τῆς ἀνεξάρτητης οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

5. Ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση κάνει ὅτι περνάει ἀπὸ τὸ χέρι της γιὰ νὰ βοηθάει τὶς χῶρες ποὺ λαβαίνουν βοήθεια σὲ ἔργα ποὺ ἀπαιτοῦν τὶς λιγότερες ἐπενδύσεις ἐνῶ ἀποφέρουν τὰ γρηγορώτερα ἀποτελέσματα, ἔτσι ὥστε οἱ κυβερνήσεις ποὺ λαβαίνουν τὴ βοήθεια νὰ μποροῦν νὰ αὐξάνουν τὸ εἰσόδημά τους καὶ νὰ συσσωρεύουν κεφάλαιο.

6. Ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση δίνει μηχανήματα τῆς πιὸ καλῆς ποιότητας καὶ προϊόντα δικῆς της κατασκευῆς, σὲ τιμὲς τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς. Ἂν τὰ μηχανήματα καὶ τὰ προϊόντα ποὺ δίνει ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση δὲν ἀνταποκρίνονται στοὺς ὅρους καὶ τὴν ποιότητα ποὺ συμφωνήθηκαν, ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση ἀναλαβαίνει νὰ τὰ ἀντικαταστήσει.

7. Ὅταν παρέχει μιὰ εἰδικὴ τεχνικὴ βοήθεια, ἡ Κινέζικη Κυβέρνηση φροντίζει ὥστε τὸ προσωπικὸ τῆς χώρας ποὺ λαβαίνει τὴ βοήθεια νὰ ἀποχτάει ὁλόπλευρη κατάρτιση σ' αὐτὴν τὴν τεχνική.

8. Οἱ εἰδικοὶ ποὺ στέλνει ἡ Κίνα γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν κατασκευὴ στὶς χῶρες ποὺ λαβαίνουν τὴ βοήθεια, θὰ ἔχουν τοὺς ἴδιους ὅρους ζωῆς μὲ τοὺς εἰδικοὺς τῆ χώρας ποὺ λαβαίνει τὴ βοήθεια. Οἱ Κινέζοι εἰδικοὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα γιὰ ἰδιαίτερες ἀπαιτήσεις ἢ νὰ ἀπολαμβάνουν καμιὰ ἰδιαίτερη ἄνεση.

Τὸ κίνημα διαμαρτυρίας τοῦ Πολωνικοῦ λαοῦ. (σέλ. 69).

Στὶς 10 Φλεβάρη 1976, τὸ Σέϋμ (ἡ Πολωνικὴ Βουλὴ) υἱοθέτησε τὶς τροποποιήσεις στὸ σχέδιο τοῦ Πολωνικοῦ συντάγματος, ποὺ εἶχαν περάσει μέσα ἀπὸ ἕνα διάστημα πέντε χρόνων συζητήσεων. Στὸ σχέδιο συμπεριλήφτηκε ἕνα ἄρθρο γιὰ τὴν

Πολωνοσοβιετικὴ συμμαχία. Στὸ ἀρχικὸ σύνταγμα τοῦ 1952 δὲν ὑπῆρχε τίποτα τέτοιο. Ὑποκύπτοντας στὴ Σοβιετικὴ πίεση, οἱ Πολωνικὲς ἀρχὲς πρότειναν νὰ διατυπωθεῖ στὸ νέο σύνταγμα τὸ ἄρθρο «ἡ Πολωνία ἀνήκει στὴ σοσιαλιστικὴ κοινότητα καὶ θὰ εἶναι γιὰ πάντα πιστὴ στὴ συμμαχία της μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση». Αὐτὸ ξεσήκωσε ἀμέσως ἔντονη ἀντίθεση ἀπὸ τὴν Πολωνικὴ κοινὴ γνώμη. Οἱ ἀρχὲς βομβαρδίστηκαν μὲ γράμματα διαμαρτυρίας. Μιὰ αὐστηρὴ διαμαρτυρία ποὺ ὑπογράφτηκε ἀπὸ 59 διανοούμενους, προειδοποίησε τὶς Πολωνικὲς ἀρχὲς νὰ μὴν ξεχάσουν τὴν «τραγικὴ ἐμπειρεία» τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας τρεῖς φορὲς στὴν ἱστορία. Ἔκφρασαν τὴν ἄποψη ὅτι ἡ μονόπλευρη συμπερίληψη στὸ σύνταγμα τοῦ ἄρθρου γιὰ τὴν πολιτικὴ συμμαχία μὲ μιὰ γειτονικὴ χώρα σὰν νόμο, θὰ ὑποβίβαζε τὴν Πολωνία σὲ ἕνα κράτος μὲ περιορισμένη κυριαρχία. Μερικοὶ ἄλλοι προειδοποίησαν, ὅτι ἡ στήριξη τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Πολωνίας σὲ ἕνα Πολωνοσοβιετικὸ σύμφωνο θὰ ἔδινε τὴ δυνατότητα στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση νὰ προχωρήσει σὲ ἐπέμβαση ἐνάντια στὴν Πολωνία, ἀκριβῶς ὅπως ἔκανε στὴν ἐπέμβαση στὴν Τσεχοσλοβακία τὸ 1968. Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος διαμαρτυρίας τοῦ Πολωνικοῦ λαοῦ ἀνάγκασε τὶς ἀρχὲς νὰ κάνουν ὑποχωρήσεις. Τελικά, συμπεριλήφτηκαν στὸ νέο σύνταγμα μόνο λέξεις, ὅπως τὸ δυνάμωμα τῆς «φιλίας καὶ τῆς συνεργασίας μὲ τὴν ΕΣΣΔ».

Ἐθνικοὶ πόλεμοι εἶναι ἀκόμη δυνατοὶ στὴν Εὐρώπη.

Μετὰ τὸ ξέσπασμα τοῦ Πρώτου Παγκόσμιου Πόλεμου, οἱ ἡγέτες τῆς δεξιᾶς πτέρυγας τῶν Σοσιαλδημοκρατικῶν Κομμάτων στὶς ἐμπόλεμες δυνάμεις, ἐκφυλίστηκαν σὲ σοσιαλσωβινιστές. Μὲ τὴν «ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας» σὰν πρόσχημα, ὑποστήριζαν φανατικὰ τὶς δικές τους κυβερνήσεις στὸν ἰμπεριαλιστικὸ πόλεμο. Αὐτὸ συνάντησε τὴν αὐστηρὴ κριτικὴ καὶ τὴ σταθερὴ ἀντίθεση τοῦ Λένιν. Τὸ 1916, ἐκδόθηκε παράνομα στὴ Γερμανία μιὰ μπροσούρα μὲ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Γιούνιους. Ἡ μποσούρα ἔπιανε τὰ ζητήματα τοῦ πόλεμου καὶ ἀνάτρεπε τὸ μύθο ὅτι ὁ πόλεμος ἦταν ἐθνικοαπελευθερωτικὸς καὶ ἀπόδειχνε ὅτι ἦταν ἄδικος καὶ ληστρικὸς ἰμπεριαλιστικὸς πόλεμος ἀπὸ

τὴ μεριὰ τῆς Γερμανίας ὅπως καὶ ἀπὸ τὴ μεριὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων. Κι αὐτὸ ἦταν σωστό. Ταυτόχρονα ὅμως, ἡ μπροσούρα ὑποστήριζε ὅτι δὲν ἦταν πιὰ δυνατοὶ ἐθνικοὶ πόλεμοι στὴν ἐποχὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Κι αὐτὸ ἦταν λαθεμένο. Ἐνῶ ἐπιβεβαίωνε ὅτι ἡ μπροσούρα τοῦ Γιούνιους **«εἶναι ἕνα θαυμάσιο Μαρξιστικὸ ἔργο»,** ὁ Λένιν ἔκανε κριτικὴ στὴ λαθεμένη θέση του ὅτι «δὲν ἦταν πιὰ δυνατοὶ ἐθνικοὶ πόλεμοι». Ὁ Λένιν ἔκανε μιὰ λεπτομερὴ ἀνάλυση καὶ ἀνάφερε πάμπολλα ἱστορικὰ γεγονότα γιὰ νὰ ἀποδείξει ὅτι οἱ ἐθνικοὶ πόλεμοι εἶναι ἀναπόφευχτοι ὄχι μόνο στὶς ἀποικίες καὶ τὶς μισοαποικίες, ἀλλὰ **«ἀκόμα καὶ στὴνΕὐρώπη ἐθνικοὶ πόλεμοι στὴν ἐποχὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἀδύνατοι».** («Γιὰ τὴ μπροσούρα τοῦ Γιούνιους»)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Β. Ι. Λένιν, «Τὰ ἀποτελέσματα τῆς συζήτησης γιὰ τὴν Αὐτοδιάθεση», Ἅπαντα Τόμ. 22.
2. Ι. Β. Στάλιν, «Οἱ Βάσεις τοῦ Λενινισμοῦ», Ἔργα Τόμ. 6
3. Μάο Τσετούνγκ, «Δήλωση Συμπαράστασης στὸ Δίκαιο ἀγώνα τῶν νέγρων ἀπέναντι στὶς ρατσιστικὲς διακρίσεις ἀπὸ τὴ μεριὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τῶν ΗΠΑ».
4. Μάο Τσετούνγκ, «Τρέχοντα προβλήματα Ταχτικῆς στὸ ἀντιγιαπωνέζικο ἑνιαῖο μέτωπο», Διαλεχτὰ ἔργα Τόμ. ΙΙ.
5. Β. Ι. Λένιν, «Τὸ Ἔννατο Πανρωσσικὸ Συνέδριο τῶν Σοβιέτ», Ἅπαντα Τόμ. 33
6. Ι. Β. Στάλιν, «Τὰ δυὸ στρατόπεδα», Ἔργα Τόμ. 4.
7. Β. Ι. Λένιν, «Εἰσήγηση τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ Ἐθνικὸ καὶ Ἀποικιακὸ Ζήτημα» ποὺ ἔγινε στὸ Δεύτερο Συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, Ἅπαντα Τόμ. 31.
8. Ι. Β. Στάλιν, «Οἱ Βάσεις τοῦ Λενινισμοῦ», Ἔργα Τόμ. 6
9. Κ. Μάρξ καὶ Φ. Ἔγκελς, «Γιὰ τὴν Πολωνία», ἅπαντα τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς Τόμ. 4
10. «Ὁ Μάρξ στὸν Σ. Μάγιερ καὶ στὸν Α. Φόγκτ, 9 Ἀπρίλη 1870», Ἀλληλογραφία τοῦ Μάρξ καὶ τοῦ Ἔγκελς
11. Β. Ι. Λένιν, Τὰ ἀποτελέσματα τῆς συζήτησης γιὰ τὴν Αὐτοδιάθεση», Ἅπαντα Τόμ. 22.
12. Φ. Ἔγκελς, «Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Ρώσσικου Τσαρισμοῦ», Ἅπαντα τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς Τόμ. 22.
13. Β. Ι. Λένιν, «Τὰ ἱστορικὰ πεπρωμένα τῆς διδασκαλίας τοῦ Κάρλ Μάρξ», Ἅπαντα Τόμ. 18
14. Β. Ι. Λένιν, «Μιὰ γελοιογραφία τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ ὁ ἰμπεριαλιστικὸς οἰκονομισμός», Ἅπαντα Τόμ. 23
15. Β. Ι. Λένιν, «Εἰσήγηση γιὰ τὴ Διεθνῆ Κατάσταση καὶ τὰ Κύρια Καθήκοντα τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς», ποὺ ἔγινε στὸ Δεύτερο συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, Ἅπαντα Τόμ. 31.
16. Στὸ ἴδιο
17. Στὸ ἴδιο
18. Β. Ι. Λένιν, «Καλύτερα λιγώτερα ἀλλὰ καλύτερα», Ἅπαντα Τόμ. 33.
19. Σοβιετικὴ ἐφημερίδα «Διεθνὴς Ζωή», Νο 6, 1974.
20. Ι. Β. Στάλιν, «Οἱ Βάσεις τοῦ Λενινισμοῦ», Ἔργα Τόμ. 6
21. Ι. Β. Στάλιν, «Πολιτικὴ Εἰσήγηση στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ» ποὺ ἔγινε στὸ Δέκατο Πέμπτο Συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. (Μπ.), Ἔργα Τόμ. 10

22. Στὸ ἴδιο
23. Ι. Β. Στάλιν, «Ἡ Εἰκοστὴ Πέμπτη Ἐπέτειος τῆς Μεγάλης Ὀχτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης» Πράβδα τῆς 7 Νοέμβρη 1942.
24. Ι. Β. Στάλιν, «Οἰκονομικὰ Προβλήματα τοῦ Σοσιαλισμοῦ στὴν ΕΣΣΔ».
25. Μάο Τσετούνγκ, «Γιὰ τὴ Νέα Δημοκρατία», Διαλεχτὰ ἔργα Τόμ. ΙΙ
26. Μάο Τσετούνγκ, «Συνομιλία μὲ τὴν Ἀμερικανίδα Δημοσιογράφο Ἄννα Λουΐζα Στρόνγκ», Διαλεχτὰ ἔργα Τόμ. IV.
27. Μάο Τσετούνγκ, «Ὁμιλίες σὲ μιὰ Συνδιάσκεψη Γραμματέων τῶν Κομματικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν Δήμων καὶ τῶν Αὐτόνομων Περιοχῶν», Διαλεχτὰ ἔργα Τόμ. V.
28. Β. Ι. Λένιν, «Τὸ Ἐπαναστατικὸ Προλεταριάτο καὶ τὸ Δικαίωμα Αὐτοδιάθεσης τῶν Ἐθνῶν» Ἅπαντα Τόμ. 21
29. Τὸ περιοδικὸ Εὐκαιρία (fortune) τῶν ΗΠΑ, τεύχη τοῦ Μάη καὶ τοῦ Ἰούνη 1977
30. Ἔρευνα γιὰ τὶς τρέχουσες ὑποθέσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου τῶν ΗΠΑ, Αὔγουστος 1977
31. Β. Ι. Λένιν, «Ἰμπεριαλισμὸς τὸ ἀνώτατο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ», Ἅπαντα τόμ. 22
32. Διεθνὴς οἰκονομικὴ ἀναφορὰ τοῦ Προέδρου, Γενάρης 1977
33. Ἔρευνα γιὰ τὶς τρέχουσες ὑποθέσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου τῶν ΗΠΑ, Αὔγουστος 1977.
34. Τζάντ Ο Τζεχὰντ Βδομαδιάτικη, Τζαμμοῦ, Δεκέμβρης 1973 καὶ Ἡ Ἰνδία Σήμερα ποὺ ἐκδόθηκε τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1974 ἀπὸ τὴν Ἕνωση Ἰνδῶν Ἐργατῶν στὴ Βρετανία
35. Δὲς τὶς «Στατιστικὲς τοῦ Σοβιετικοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπόριου» 1976-1977
36. Μόντ τῆς 18 Ἀπρίλη 1974
37. Ἡ ἐφημερίδα τῶν ΗΠΑ Money manager τῆς 14 Ἀπρίλη 1974
38. Λόγος τοῦ Ο. Μπογκομόλωφ, Προβλήματα τῆς Εἰρήνης καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ (Παγκόσμια Μαρξιστικὴ Ἐπιθεώρηση), Νο 6, 1974
39. US NEWS AND WORLD REPORT, 1 Αὐγούστου 1977
40. Β. Ι. Λένιν, «Σοσιαλισμὸς καὶ Πόλεμος», ἅπαντα τόμ. 21
41. Λένιν «Πόλεμος καὶ Ἐπανάσταση» ἅπαντα τόμ. 24
42. Λένιν, «Ἰμπεριαλισμὸς καὶ Διάσπαση τοῦ Σοσιαλισμοῦ» ἅπαντα τόμ. 23
43. Λ. Ι. Μπρέζνιεφ, «Λόγος στὴ συγκέντρωση γιὰ τὸ γιορτασμὸ τῆς 250ῆς ἐπέτειου τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ, 7 Ὀχτώβρη 1975.
44. Λ. Ι. Μπρέζνιεφ, Εἰσήγηση στὸ Εἰκοστὸ Πέμπτο Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ
45. Ἀπὸ τὴν «Στρατιωτικὴ Ἰσορροπία 1977 - 1978» ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτο Στρατηγικῶν Ἐρευνῶν στὸ Λονδίνο.
46. Στὸ ἴδιο
47. Β. Δ. Σοκολόφσκι, Στρατιωτικὴ Στρατηγική
48. Β. Ι. «Σοσιαλισμὸς καὶ Πόλεμος» ἅπαντα τόμ. 21

49. Ι. Β. Στάλιν, «Σχετικὰ μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ζήτημα στὴ Γιουγκοσλαβία», ἔργα τόμ. 7
50. Μάο Τσετούνγκ, «Ἡ Κινέζικη Ἐπανάσταση καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας», Διαλεχτὰ ἔργα τόμ. ΙΙ.
51. Ἀπὸ μιὰ ὁμιλία τοῦ Προέδρου Μάο τὸν Φλεβάρη τοῦ 1974
52. Μάο Τσετούνγκ, «Στὴ Μνήμη τοῦ Δρ Σοὺν Γιάτ-σὲν» Διαλεχτὰ ἔργα τόμ. V
53. Ὁμιλία τοῦ Προέδρου Μάο στὴ Διευρυμένη Συνεδρίαση τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1956.
54. Περιλαβαίνεται στὴν Εἰσήγηση τοῦ Σύντροφου Τσοῦ Ἐν-λάϊ στὸ Δέκατο Ἐθνικὸ Συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας
55. Ἀπὸ μιὰ ὁμιλία τοῦ Προέδρου Μάο σὲ μιὰ δεξίωση γιὰ κοινωνικὲς προσωπικότητες καὶ ἀντιπρόσωπους ἀπὸ δώδεκα χῶρες καὶ περιοχὲς τῆς Ἀφρικῆς ,7 Μάη 1960
56. Ἀπὸ μιὰ συνομιλία τοῦ Προέδρου Μάο τὸν Ὀχτώβρη τοῦ 1970
57. «Μερικὰ προβλήματα τῆς διαμόρφωσης τῶν τιμῶν στὴ Σοσιαλιστικὴ Ἀγορά», τοῦ Βουλγάρικου τετραμηνιαίου Mezhdunarodni Otnoshenia (Διεθνεῖς Σχέσεις), Νο 4, 1974
58. «Οἱ διεθνεῖς σοσιαλιστικὲς σχέσεις παραγωγῆς καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διανομῆς σύμφωνα μὲ τὴν ἐργασία» Τὸ Βουλγάρικο Περιοδικὸ Ekonomiheska misl (Σκέψεις γιὰ τὴν Οἰκονομία), Νο 8, 1975
59. «Οἱ χῶρες τῆς Komekon στὸ δρόμο τῆς οἰκονομικῆς ἐνσωμάτωσης»,Τὸ Οὐγγρικο περιοδικὸ Kozgazdasagi szemle (Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρηση) Νο 9 1974
60. «Θεωρητικὰ προβλήματα ἐμβάθυνσης στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκονομικὴ ἐνσωμάτωση τῶν χωρῶν τῆς Komekon» Wirtschafts Wissenschaft (Οἰκονομικὴ Ἐπιστήμη) Λ.Δ. Γερμανίας Νο 4 1977
61. Βλέπε σημ. 59.
62. Μάο Τσετούνγκ «Γιὰ τὴν πολιτική» Διαλεχτὰ ἔργα τόμ. ΙΙ.
63. Φ. Ἔγκελς «Ὁ σοσιαλισμὸς στὴ Γερμανία», Ἅπαντα τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς τόμ. 22
64. «Ὁ Ἔγκελς στὸν Α Μπέμπελ» 13 Ὀχτώβρη 1891 Ἅπαντα τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς τόμ. 38
65. Δὲς τὰ τρία γράμματα τοῦ Λένιν στὴν Ἰνέσσα Ἀρμὰν τῆς 18,23 καὶ 25 Δεκέμβρη 1916 ἅπαντα τόμ. 35
66. Β.Ι.ΛΕΝΙΝ «Ἡ μπροσούρα τοῦ Γιούνιους» Ἅπαντα, τόμ. 22
67. Β. Ι. Λένιν, «Ἰμπεριαλισμὸς τὸ ἀνώτατο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ», ἅπαντα τόμ. 22
68. Β. Ι. Λένιν, «Ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ στὸν Μπόρις Σουβαρὶν» ἅπαντα τόμ. 23
69. Ἀπὸ ἕνα λόγο τοῦ Πρόεδρου Μάο τὸν Σεπτέμβρη τοῦ 1973. Ὁ Πρόεδρος Μάο ἔκανε παρόμοιες παρατηρήσεις σὲ λόγους του τὸ Νοέμβρη τοῦ 1973 καὶ τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1975.

70. «Ὁ Ἔγκελς στὸν Α. Μπέμπελ, 29 Σεπτέμβρη-1 Ὀχτώβρη 1891», Ἅπαντα τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς, τόμ. 38
71. Μάο Τσετούνγκ, «Γιὰ τὴν ὀρθὴ ἐπίλυση τῶν ἀντιθέσεων στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ», Διαλεχτὰ ἔργα τόμ. V
72. Β. Ι. Λένιν, «Μιὰ καρικατοῦρα τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ ὁ ἰμπεριαλιστικὸς οἰκονομισμός», ἅπαντα τόμ. 23
73. Ἀπὸ ὁμιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο τὸ Φλεβάρη τοῦ 1974
74. Στὸ ἴδιο
75. Ἀπὸ ὁμιλία τοῦ πρόεδρου Μάο τὸ Γενάρη τοῦ 1964.
76. Ἀπὸ μιὰ ὁμιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο τὸ Ὀχτώβρη τοῦ 1975
77. Ἀπὸ μιὰ ὁμιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1975
78. Ἀπὸ μιὰ ὁμιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο τὸ Μάη τοῦ 1974
79. Μάο Τσετούνγκ, «Γιὰ τὴν ὀρθὴ ἐπίλυση τῶν ἀντιθέσεων στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ», Διαλεχτὰ ἔργα τόμ. V
80. Ἀπὸ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Πρόεδρου Μάο πρὸς τοὺς Ἀλβανοὺς ἡγέτες 17 Σεπτέμβρη 1968
81. Β. Ι. Λένιν, «Ἀριστερισμός, παιδικὴ ἀρρώστεια τοῦ κομμουνισμοῦ», ἅπαντα τόμ. 31
82. Τὸ Σοβιετικὸ περιοδικὸ «Κομμουνιστής» Νο 12, 1975
83. Μάο Τσετούνγκ, «Γιὰ τὴν ταχτικὴ ἐνάντια στὸ Γιαπωνέζικο ἰμπεριαλισμό», Διαλεχτὰ ἔργα τόμ. 1
84. «Ἀπάντηση στὸ γράμμα ἀπὸ τοὺς Τροτσκιστές», Διαλεχτὰ ἔργα Λοῦ Χσοὺν, τόμ. 6
85. Μάο Τσετούνγκ, Λόγος στὴ Διευρυμένη Σύνοδο τῆς Συνδιάσκεψης Ἐργασίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, 30 Γενάρη 1962.
86. Ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1970
87. Ἀπὸ συνομιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο μὲ φίλους ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία, Λαϊκὴ Ἡμερησία τῆς 8 Ὀχτώβρη 1961
88. Ἀπὸ μιὰ συνομιλία τοῦ Πρόεδρου Μάο μὲ ἀντιπροσωπεῖες Συνδικάτων, ὀργανώσεις γυναικῶν ἀπὸ δέκα τέσσερις Λατινοαμερικάνικες καὶ Ἀφρικανικὲς χῶρες καὶ περιοχές, Λαϊκὴ Ἡμερησία, 4 Μάη 1960
89. Κ. Μάρξ καὶ Φ. Ἔγκελς, Τὸ Μανιφέστο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος», Διαλεχτὰ ἔργα τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ τοῦ Φρήντριχ Ἔγκελς, Τόμ. 4
90. στὸ ἴδιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

1. **Πρόλογος τῆς ἔκδοσης** 9
2. **Ἡ θεωρία τοῦ Προέδρου Μάο γιὰ τοὺς τρεῖς κόσμους εἶναι μιὰ σημαντικὴ προσφορὰ στὸ Μαρξισμὸ-Λενινισμό** 15
— Ὁ διαχωρισμὸς σὲ τρεῖς κόσμους εἶναι μιὰ ἐπιστημονικὴ Μαρξιστικὴ ἐχτίμηση γιὰ τὴ σημερινὴ κατάσταση στὸν κόσμο 19
— Οἱ δυὸ ἡγεμονιστικὲς δυνάμεις, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι οἱ κοινοὶ ἐχθροὶ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη πηγὴ ἑνὸς παγκόσμιου πολέμου 39
— Οἱ χῶρες καὶ οἱ λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ἡ κύρια δύναμη στὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, τὴν ἀποικιοκρατία καὶ τὸν ἡγεμονισμό 53
— Ὁ Δεύτερος Κόσμος εἶναι μιὰ δύναμη μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ ἑνωθεῖ κανεὶς στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡγεμονισμό 67
— Νὰ οἰκοδομήσουμε τὸ πιὸ πλατὺ παγκόσμιο ἑνιαῖο μέτωπο καὶ νὰ τσακίσουμε τὸν ἡγεμονισμὸ καὶ τὴν πολιτικὴ τοῦ πόλεμου τῶν ὑπερδυνάμεων 77
3. **Ἐπεξηγήσεις γιὰ τὸ ἄρθρο ἀπὸ τὴν Ἐπιθεώρηση τοῦ Πεκίνου** 91
4. **Σημειώσεις** 116
5. **Περιεχόμενα** 120

«Κατὰ τὴ γνώμη μου, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀποτελοῦν τὸν Πρῶτο Κόσμο. Ἡ Ἰαπωνία, ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ Καναδάς, οἱ ἐνδιάμεσες δυνάμεις, ἀνήκουν στὸ Δεύτερο Κόσμο. Ἐμεῖς εἴμαστε ὁ Τρίτος Κόσμος». «Ὁ Τρίτος Κόσμος ἔχει ἕναν τεράστιο πληθυσμό. Μὲ ἐξαίρεση τὴν Ἰαπωνία, ἡ Ἀσία ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο. Ὁλόκληρη ἡ Ἀφρικὴ ἀνήκει στὸν Τρίτο Κόσμο, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ Λατινικὴ Ἀμερική».

(Ἀπὸ τὴ συνομιλία τοῦ Προέδρου Μάο μὲ τὸν ἡγέτη ἑνὸς κράτους τοῦ Τρίτου Κόσμου τὸ Φλεβάρη τοῦ 1974).

Δρχ. 60